

Hvem bærer ansvaret?

-
- En metodekombineret undersøgelse af hvordan ansvaret skal placeres i forebyggelse af indbrud i private boliger
-

AALBORG UNIVERSITET
STUDENTERRAPPORT

Gruppe 18

Julie Roed Erhardsen

Runa Therese Glerup

10. semester Kriminologi, juni 2017

Vejleder: Kim Møller

Antal ord: 32.636

Forord

Vi vil gerne benytte dette forord til at sige tak til Det Kriminalpræventive Sekretariat ved Midt- og Vestjyllands Politi for et godt samarbejde og god sparring gennem udarbejdelsen af nærværende speciale. Endvidere vil vi gerne sige tak til medlemmerne af grundejerforeningen, som deltog i stormødet, for deres samarbejdsvillighed. Slutteligt vil vi takke vores vejleder Kim Møller for god faglig vejledning og sparring.

Aalborg Universitet, juni 2017

Julie Roed Erhardsen & Runa Therese Glerup

Tro- og loveerklæring

Det erklæres herved på tro og love, at samtlige gruppens medlemmer egenhændigt og selvstændigt har udformet nærværende projekt. Alle citater i teksten er markeret som sådanne, og projektet eller væsentlige dele af det har ikke tidligere været fremlagt i anden bedømmelsessammenhæng.

Vi er bekendt med reglerne for eksamenssnyd, herunder også plagiering og har læst Aalborg Universitets regler på:

<http://www.studerende.aau.dk/Eksamenssnyd+-+hvordan+undg%C3%A5r+du+det%3F/>

Vi er bekendt med, at overtrædelse af reglerne vil blive indberettet for rektoratet og i sidste ende kan ende med bortvisning.

Endelig står vi inde for, at antal ord anført på forsiden stemmer overens med virkeligheden.

Abstract

Denmark is one of the countries in Europe that has the most reported burglaries in private residences. At the same time Denmark is one of the countries, where the population is poor at securing their residences against burglaries compared to other countries. Even though the number of burglaries reported in Denmark is decreasing, the Danish citizens fear of burglary is high. Therefore it is interesting to examine, who has the responsibility when it comes to preventing burglaries in private residences. The grounds of this master thesis are the Security- and Burglary project, which is a pilot project developed by the police district of Middle and Western Jutland.

The purpose of this master thesis is to examine, if there is compliance with the understanding of who has the responsibility, when it comes to preventing burglaries in private residences. Does the responsibility lie with the co-workers from *Det Kriminalpræventive Sekretariat (DKS)* at the police district of Middle and Western Jutland or the residences owners association, who participate in the pilot project?

To examine this the following criminological theories have been included: *Routine Activity Theory* by Lawrence E. Cohen and Marcus Felson. This theory provides an understanding of how crime can arise in a society. *Situational Crime Prevention* developed by Ronald V. Clarke. This theory provides an understanding of how crime more specifically can be prevented in the situation. David Garland's *perspective on society* provides an understanding of which roles, state agencies and private agencies take in crime prevention.

The master thesis is based on the grounds of a combination of methods where data is collected through qualitative interviews and quantitative questionnaires. It is desired to achieve understanding of the Security- and Burglary project through this combination of methods. In addition to this, an understanding of who is considered responsible of preventing burglaries in private residences is also desired.

Through the analysis of this master thesis it is concluded, that there is compliance between the understandings of who has the responsibility when it comes to preventing burglaries in private residences. The co-workers from *DKS* at the police district of Middle and Western Jutland and the residences owners association, both agree that it is primarily the citizens' responsibility to prevent burglary in their private residences.

Furthermore it can be concluded through the collected data, that the police district of Middle and Western Jutland have the opportunity to focus their project even more on certain points. When involving the citizens in Security- and Burglary projects *DKS* should stress the differences between organized and unorganized neighbourhood watch. Furthermore *DKS* could also include information about security systems in the project. Also the citizens' age can influence their own opinion about who should have the responsibility for preventing burglary in private residences. Finally the citizens from the residences owners association appreciate to be involved in the project, and expressed lack of understanding for the small participation from the majority of the residence owners association.

Indholdsfortegnelse

1. Introduktion til problemfeltet	9
1.1 <i>Midt- og Vestjyllands Politi som samarbejdspartner</i>	11
1.1.1 DKS' grundlag for opstart af pilotprojektet	11
1.1.2 Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt	11
1.2 <i>Specialets kriminologiske og samfundsmæssige relevans</i>	15
1.3 <i>Problemformulering</i>	15
1.4 <i>Specialets undersøgelsesspørgsmål</i>	16
1.4.1 Undersøgelsesspørgsmål 1	16
1.4.2 Undersøgelsesspørgsmål 2	17
1.4.3 Undersøgelsesspørgsmål 3	17
1.5 <i>Afklaring af centrale begreber</i>	18
1.5.1 Indbrud	18
1.5.2 Medlemmerne	19
1.5.3 Tryghed	19
1.6 <i>Eksisterende viden på området</i>	20
1.6.1 Regeringens Indbrudspakke	20
1.6.2 TrykFonden og Det Kriminalpræventive Råd	20
1.6.3 Trygheds- og Indbrudsprojekt i Sydøstjyllands Politi	21
1.7 <i>Specialets adskillelse fra eksisterende viden</i>	21
2. Teori	23
2.1 <i>Rutineaktivitetsteori</i>	23
2.1.1 Rutineaktivitetsteori i praksis	23
2.2 <i>Situationel kriminalitetsprævention</i>	25
2.2.1 Situationel kriminalitetsprævention i praksis	25
2.3 <i>David Garland</i>	26
2.3.1 David Garland i praksis	27
2.4 <i>Kritik af teorierne</i>	28
3. Metode	30
3.1 <i>Specialets forskningstilgang</i>	30
3.1.1 Adaptiv tilgang	30
3.1.2 Specialets forskningsdesign	30
3.2 <i>Gatekeeper</i>	32
3.3 <i>Eliteinterviews</i>	34
3.3.1 Eliteinterviews med medarbejdere fra Midt- og Vestjyllands Politi	34
3.3.2 Eliteinterview med formanden af grundejerforeningen	35
3.3.3 Operationalisering af eliteinterviewguides	36
3.3.4 Rollen som interviewer og observatør	40
3.3.5 Efterfølgende refleksion	41
3.4 <i>Spørgeskema</i>	42
3.4.1 Operationalisering af spørgeskemaet	43
3.4.2 Pilottest	46
3.4.3 Udførelse i praksis	46
3.4.4 Efterfølgende refleksioner angående den kvantitative data	47

3.5 <i>Interviews med medlemmer</i>	48
3.5.1 Refleksioner over udvælgelsen af informanter fra grundejerforeningen.	49
3.5.2 Operationalisering af interviewguide til medlemmerne	50
3.5.3 Rollen som interviewer og observatør	52
3.5.4 Efterfølgende refleksioner	53
4. Behandling af data	54
4.1 <i>Anonymitet</i>	54
4.1.1 Anonymisering af informanter	54
4.1.2 Anonymisering af respondenterne	54
4.1.3 Anonymisering af boligområdet	55
4.2 <i>Kvalitativ data</i>	55
4.3 <i>Kvantitativ data</i>	56
4.3.1 Indtastning af data i SPSS	56
4.3.2 Rekodning af variable	56
5. Validitet og reliabilitet	61
5.1 <i>Validitet</i>	61
5.1.1 Intern validitet	61
5.1.2 Ekstern validitet	61
5.2 <i>Reliabilitet</i>	62
6. Præsentation af informanter	63
6.1 <i>Præsentation af eksperter</i>	63
6.1.1 Anita	63
6.1.2 Ejner	63
6.1.3 Torben	63
6.2 <i>Præsentation af medlemmerne af grundejerforeningen</i>	64
6.2.1 Poul	64
6.2.2 Kaya	64
6.2.3 Agnes	65
7. Analysestrategi	66
7.1 <i>Analyseopbygning</i>	66
7.1.1 Kvalitativ analyse	67
7.1.2 Kvantitativ analyse	67
8. Analyse	72
8.1 <i>Delanalyse 1 – DKS' forståelse</i>	72
8.1.1 "Formålet er jo, altså overordnet set, er jo at nedbringe antallet af indbrud"	73
8.1.2 "Vi kommer egentlig bare og deler ud."	75
8.1.3 "Vi slipper jo tøjlerne"	77
8.1.4 Delkonklusion	79
8.2 <i>Delanalyse 2 – Hvad hjælper medlemmerne</i>	79
8.2.1 "Jamen jeg sørger jo for at låse døren"	80
8.2.3 "Jeg skal sikre mine ting mest muligt"	86
8.2.4 Hvad påvirker medlemmernes holdning til, hvad der hjælper dem mod indbrud?	88
8.2.5 Delkonklusion	91
8.3 <i>Delanalyse 3 - Hvem bærer ansvaret?</i>	92

8.3.1 Delkonklusion	95
9. Målretning af Trygheds- og Indbrudsprojektet	97
9.1 Strukturert nabohjælp	97
9.2 Manglende element	98
9.3 Alderens betydning	99
10. Konklusion	101
Litteraturliste	103
Bilag vedlagt fysisk i specialet	107
<i>Bilag 1: Samarbejdsdeklaration</i>	<i>107</i>
Bilag vedlagt separat	
Bilag 2: Interviewguides	
Bilag 3: Retningslinjer for transskribering	
Bilag 4: Transskribering af eliteinterviews	
Bilag 5: Transskribering af medlemmer	
Bilag 6: Kvantitativ data	
Bilag 7: Observationsstudie af boligområdet	

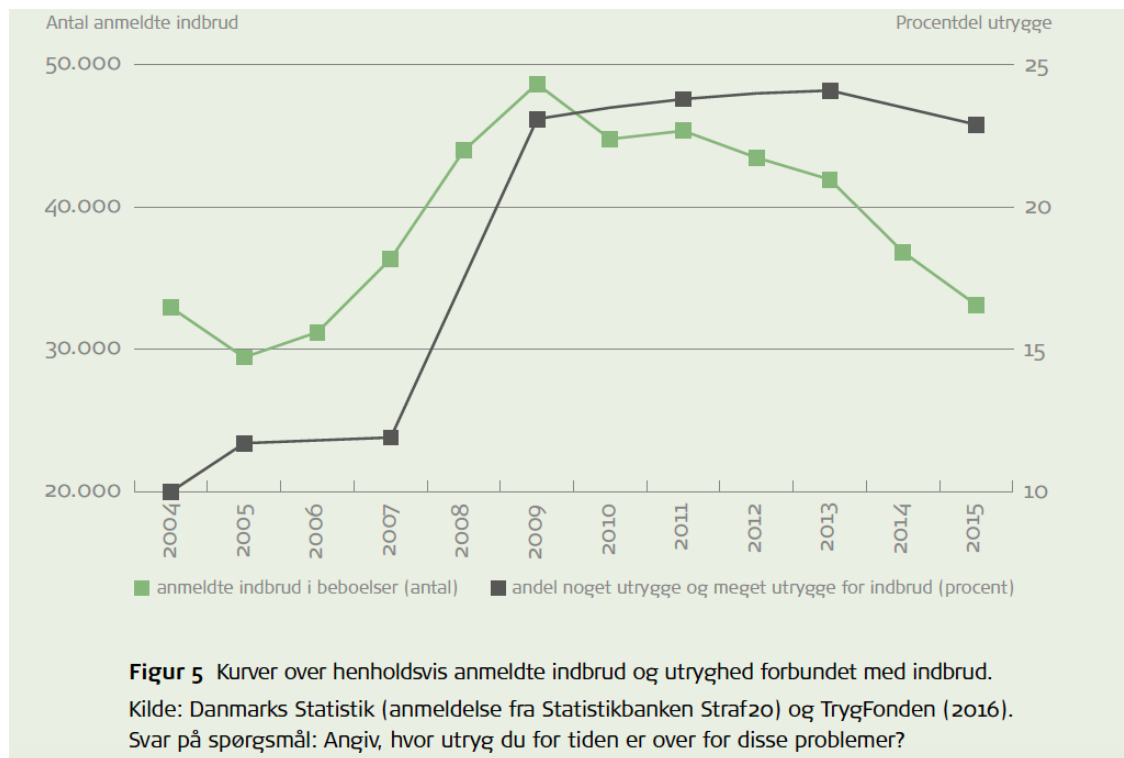
1. Introduktion til problemfeltet

Danmark er et af de lande i Europa, som oplever flest indbrud. Det fremgår af rapporten "Indbrud i Danmark og vores nabolande" fra 2014, som er udarbejdet af Forsikring og Pension. Heri fremgår det, at Danmark i 2012 lå på en anden plads over de lande i Europa med flest indbrud. Et lignende billede ses i rapporten "Hvad virker", som er udgivet af TrygFonden og Det Kriminalpræventive Råd (DKR) i 2017, hvor Danmark ligeledes ligger højt i antallet af indbrud sammenlignet med andre lande. Det er svært at forklare, hvorfor Danmark har flere indbrud end de resterende Europæiske lande, da forskellige faktorer kan have indflydelse på dette. Forsikring og Pension beskriver i deres rapport fra 2014, hvordan faktorerne både kan skyldes velstanden i landet, institutionelle forhold og individuelle forhold. (Nielsen & Stephansen, 2014: 9 + 11; TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 21) DKR beskriver yderligere, hvordan de mange indbrud i Danmark kan skyldes, at danske borgere er dårligere til at sikre deres boliger mod indbrud, hvilket ligeledes beskrives i rapporten "Hvad virker" fra TrygFonden og DKR. I rapporten "Hvad virker" fremgår det, at kun en tredjedel af de danske borgere, som oplever indbrud, vælger at sikre deres bolig efterfølgende. Som nævnt kan det være svært at forklare årsagen til de mange indbrud i Danmark. I "Hvad virker" beskrives tre mulige forklaringer hertil, dog kan ingen af forklaringerne stå alene. Det første faktum er, at der i Danmark er mange enfamiliehuse, hvilket her er parcelhuse, villaer, rækkehuse og lignende. For det andet har vi i Danmark en høj befolkningstæthed, hvorfor det er muligt for indbrudstyvene at afsøge mange boliger på samme tid. Den tredje forklaring bygger på, at en stor del af befolkningen i Danmark ikke er hjemme i dagtimerne, da de er på arbejdsmarkedet, hvilket blandt andet skyldes, at danske kvinder har en høj erhvervsfrekvens sammenlignet med andre lande. Derudover kan årstiderne i Danmark også være en forklaring på det høje indbrudsniveau, da de mørke måneder kan give indbrudstyvene gode arbejdsforhold. DKR beskriver også, hvordan over halvdelen af alle indbrud finder sted i dagtimerne, og at cirka en fjerdedel af indbruddene i private hjem finder sted mellem klokken 18 og 24, da mange borgere er ude at lave ærinder i dette tidsrum. Yderligere finder flest indbrud sted om fredagen og lørdagen, og derudover er ferieperioderne i de mørke måneder der, hvor antallet af anmeldte indbrud er størst. (Det Kriminalpræventive Råd, a; TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 22-29)

Rapporten "Hvad virker" fra TrygFonden og DKR beskriver, hvordan det høje indbrudstal i Danmark påvirker den danske befolknings tryghedsfølelse i forhold til indbrud (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 9). I nedenstående Figur 1 fremgår det, hvordan danskernes

utryghed mod indbrud har haft en relativ høj stigning siden 2004, på trods af, at der er sket fald i antallet af indbrud i Danmark de seneste år.

Figur 1: Anmeldte indbrud og Danskernes utryghed i forbindelse med indbrud

(TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 23)

Af Figur 1 fremgår det, hvordan der er sket et fald i anmeldelsestallet af indbrud i Danmark siden 2009. Samtidig beskriver Danmarks Statistik, hvordan antallet af anmeldelser af indbrud er det laveste i 20 år i 2016. (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 22-23; Danmarks Statistik) Vi finder det dermed bemærkelsesværdigt, at utrygheden for indbrud ikke er faldet på sammen vis som antallet af anmeldelser af indbrud.

Det danske politi står dermed overfor en udfordring i forhold til indbrud i Danmark. Selvom der er sket et fald i anmeldelsestallet af indbrud, er Danmark stadigvæk et af de lande, som oplever flest indbrud. Derudover er det vigtigt, at have fokus på, at på trods af det faldne antal af anmeldelser af indbrud i Danmark, så oplever den danske befolkning stadigvæk en høj utryghed forbundet med indbrud.

1.1 Midt- og Vestjyllands Politi som samarbejdspartner

Midt- og Vestjyllands Politikreds er geografisk landets største, og omfatter 11 af kommunerne i Danmark. Politikredsen består af syv politistationer, hvor Holstebro er hovedstationen og Silkeborg, Skive, Viborg, Herning, Ringkøbing-Skjern og Thisted, er lokalstationerne. (Midt- og Vestjyllands Politi, 2013) I nærværende speciale har der været indgået et samarbejde med Det Kriminalpræventive Sekretariat (DKS) ved Midt- og Vestjyllands Politi, da denne afdeling særligt beskæftiger sig med politiets forebyggende arbejde på en række områder, herunder forebyggelse i forbindelse med indbrud, hvilket er nærværende speciales fokus (jf. Bilag 1). Oprindeligt kontaktede vi Midt- og Vestjyllands Politi, da vi var interesseret i at lave et speciale omhandlende nabohjælp. Det viste sig, at de var ved at opstarte et pilotprojekt ved navn Trygheds- og Indbrudsprojekt, hvor de var interesseret i et samarbejde i forbindelse med dette (jf. Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt).

1.1.1 DKS' grundlag for opstart af pilotprojektet

DKS ved Midt- og Vestjyllands Politikreds blev kontaktet af en stationsleder i politikredsen, der ønskede et fokus på indbrud og forebyggelse af indbrud. Grundet dette valgte DKS efterfølgende at undersøge nærmere, hvor i stationslederens område der var mange indbrud samtidig med, at mange af beboerne ikke var tilmeldt nabohjælp (Bilag 4, Ejner: 4). På baggrund af dette valgte DKS at udforme et Trygheds- og Indbrudsprojekt til en gruppe borger i det pågældende område, da de ønskede at nedbringe antallet af indbrud, samt mindske borgernes bekymring for indbrud. Trygheds- og Indbrudsprojektet er det første ved Midt- og Vestjyllands Politi, hvorfor projektet anses som værende et pilotprojekt, som stadig er under udarbejdelse. Projektet tager udgangspunkt i en udvalgt grundejerforening.

1.1.2 Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt

Som et led i DKS' forebyggelse mod indbrud i det undersøgte område blev der afholdt et stormøde i slutningen af marts måned, hvor medlemmerne af den udvalgte grundejerforening blev inviteret til at deltage (I specialet vil medlemmerne af grundejerforeningen fremadrettet også blive henvist til som medlemmerne). Ved stormødet blev medlemmerne præsenteret for de forskellige elementer i Trygheds- og Indbrudsprojektet, hvor elementerne blev præsenteret af en medarbejder fra DKS. Elementerne som blev præsenteret på stormødet var nabohjælp, tryghedsvandring, indbrudssikring, DNA-mærkning, tryghedsambassadør og generelle gode råd, hvilket i det følgende vil blive

uddybet. En medarbejder fra DKS understreger dog, at de ved stormødet ikke laver reklame for specifikke produkter og virksomheder, der sælger produkterne, men kun fortælle om de overordnede koncepter (Bilag 4, Ejner: 42).

De forskellige elementer, der indgår i Tryghed- og Indbrudsprojektet, vil blive beskrevet nærmere i de følgende afsnit.

1.1.2.1 Nabohjælp

Elementet nabohjælp søger at sikre nabolag ved, at de mennesker, som bor i området, holder øje med hinandens boliger. Nabohjælp omhandler særligt naboernes samarbejde, hvor de herigennem forsøger at forebygge indbrud i deres nabolag. Mange borgere udfører det, der kaldes uformel nabohjælp, hvor de holder øje med hinandens boliger. Nabohjælp kan også anvendes mere systematisk gennem eksempelvis nabohjælp.dk, som drives af TrygFonden og DKR. Systematisk nabohjælp er, når et nabolag aktivt går sammen om at holde øje med hinandens boliger, og samtidig korrigerer deres samarbejde. Nabohjælp fokuserer på at besværliggøre indbrudstyvens arbejde samt øge opdagelsesrisikoen for indbrudstyvene. (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 6 + 40-45) I Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt er der tale om nabohjælp, der tilbydes gennem TrygFonden og DKR (Bilag 4, Anita: 24; Bilag 4, Ejner: 50).

Nabohjælp virker ved, at naboerne i nabolaget afmærker, at der er nabohjælp ved at anvende nabohjælpens klistermærke ved deres hjem eller nabohjælpens skilt ved deres vej, og efterfølgende ved at borgerne sætter handling bag disse afmærkninger. Nabohjælpsskiltene og klistermærkerne er ikke nok i sig selv, hvorfor det er vigtigt, at borgerne handler aktivt, så det ikke kun er en symbolsk afmærkning. Denne handling kan komme til udtryk ved, at borgerne er i kontakt med forskellige naboer i området. Både ved at hilse på alle man møder i nabolaget, men også mere direkte kontakt, hvor man fortæller sine naboer, hvis man oplever eller ser noget mistænkeligt. Derudover kan man koordinere nabosamarbejdet gennem eksempelvis nabohjælp.dk og hjælpe hinanden med at få husene til at se beboelige ud, mens man er på ferie. (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 40-47) I skrivende stund er 217909 danskere tilmeldt nabohjælp gennem DKR og TrygFonden (Vær opmærksom i hverdagen). En svensk undersøgelse fra 2008 har desuden påvist, at systematisk nabohjælp har en præventiv effekt og kan reducere kriminalitet med op til 16-26 procent. (Bennett et al., 2008: 5-7)

1.1.2.2 Tryghedsvandring

Elementet tryghedsvandring er med i projektet, da det kan hjælpe med at sikre et område mod indbrud. En tryghedsvandring foretages af relevante aktører i området. Ofte er det beboere som tager initiativ til, at der skal foretages en tryghedsvandring i deres boligområde. I forbindelse med tryghedsvandringen kigges der efter forhold, som skaber utryghed såsom dårlig belysning i et område eller hærværk. Formålet med en tryghedsvandring er at ændre de situationelle forhold således, at beboerne føler sig trygge, og kriminalitet i området gøres mindre tiltrækkende. (Det Kriminalpræventive Råd, b) I forbindelse med Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt fik grundejerforeningens medlemmer vejledning i, hvordan de selv kunne gennemføre en tryghedsvandring. Yderligere gav DKS grundejerforeningen kontaktoplysningerne på rette vedkommende i kommunen i tilfælde af, at forhold skal ændres, som kommunen skal godkende. (Bilag 4, Anita: 19)

1.1.2.3 Indbrudssikring

Elementet indbrudssikring indebærer, at medlemmerne af grundejerforeningen modtog tilbuddet til stormødet om at få besøg af en låsesmed, der gennemgår huset med fokus på sikring af vinduer og døre. (Bilag 4, Ejner: 19; Bilag 4, Anita: 11-12) På stormødet fik medlemmerne mulighed for at tilmelde sig, hvis de ønskede en gennemgang af deres hus med en låsesmed.

1.1.2.4 DNA-mærkning

DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi har som et nyt tiltag valgt at tage DNA-mærkning i brug, da de mener, dette kan hjælpe til at forebygge indbrud, hvorfor dette også er et præventivt element, som indgår i Trygheds- og Indbrudsprojektet. Ideen med DNA-mærkning er, at borgerne pensler deres værdigenstande med en syntetisk DNA-kode, hvilket skal hjælpe politiet til hurtigt at kunne afgøre, hvem ejermanden er til fundne tyvekoster. Vicepolitiinspektøren Ralf Hove Larsen fra Midt- og Vestjyllands Politi beskriver i et interview med TV-midtvest, hvordan politiet har en forventning til, at DNA-mærkningen vil have en forebyggende effekt, og at det kan få en betydning for, at indbrudstallene vil falde. (Lauridsen, DNA-mærkning skal stoppe indbrudstyvene, 2016) Der findes dog på nuværende tidspunkt ingen studier, som dokumenterer, hvilken effekt DNA-mærkning med mikrodots har på indbrudstallene (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 38).

1.1.2.5 Tryghedsambassadør

Et sidste element, som inddrages i Midt- og Vestjyllands Politis projekt er tryghedsambassadører, som er en borgerrepræsentant for et lokalområde i politikredsen. Formålet med tryghedsambassadørerne er, at skabe tryghed og en bedre dialog mellem borgerne og politiet. Formålet er dermed, at borgerne skal føle, at politiet er mere nærværende, hvorfor det skal imødekomme, at politiet ikke skal blive for distanceret fra borgernes hverdag. En tryghedsambassadør er løbende i dialog med politiet, hvor informationer og faktuelle oplysninger om politiets arbejde og deres viden skal hjælpe til, at borgerne i politikredsen kan føle sig trygge. Tryghedsambassadørens rolle er at videreformidle informationer og oplysninger fra politiet til borgerne i området, som tryghedsambassadøren repræsenterer. Derudover er det også tryghedsambassadørens opgave at videreformidler oplysninger til politiet, hvis borgerne i et område oplever stigende grad af utryghed eller på anden vis unormalitet i deres hverdagsliv eller boligområde. (Friis, Midt- og Vestjyllands Politi)

1.1.2.6 Generelle gode råd

Udover de ovenstående elementer gennemgår DKS ligeledes forskellige gode råd til at sikre sig mod indbrud til stormødet. Herunder fremlægger DKS nogle gængse råd til, hvordan man kan sikre sin egen bolig bedre ved at få den til at se beboet ud, selvom man ikke er hjemme. Dette kan gøres ved at få sine naboer til at hjælpe med eksempelvis at tømme postkassen, smide skrald i skraldespanden eller at naboerne parkerer deres bil i din indkørslen (Bilag 4, Anita: 12). Yderligere forklare medarbejderne fra DKS til stormødet, hvordan borgere kan være med til at mindske sandsynligheden for, at der begås indbrud mere generelt. Dette kan gøres ved at forholde sig kritisk ved køb af brugte varer på eksempelvis nettet. Her kan man forsøge at sikre sig på forskellig vis mod at købe stjalne genstand ved at undgå ting som kontant betaling, sikre sig at sælgeren anvender NemID ved handlen, og at sælgeren har en kvittering på den brugte varer, der sælges. Ved at gøre disse ting vanskeliggøre man samtidig indbrudstyvenes mulighed for at bortskaffe stjalne genstande og på den måde tjene penge på at begå indbrud. Endvidere fremlagde DKS også et element, som ikke omhandlede præventive tiltag, men hvordan medlemmerne skulle forholde sig, hvis de oplevede at få indbrud.

1.2 Specialets kriminologiske og samfundsmæssige relevans

I TrygFondens og DKR's rapport "Hvad virker" beskrives det, hvordan indbrud kan have både personlige og samfundsmæssige konsekvenser. De personlige konsekvenser ved indbrud kan komme til udtryk gennem en følelse af utryghed, da ens personlige grænser er blevet brudt. Derudover kommer de økonomiske omkostninger, som et indbrud kan have for et individ. Yderligere er der de samfundsmæssige konsekvenser, hvilket særligt består af udgifter og ressourcer i form af erstatninger, efterforskning og retshåndhævelser. (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 9-10) De personlige og samfundsmæssige konsekvenser i forbindelse med indbrud samt det, at Danmark er et af de lande i Europa med flest indbrud og dårligst indbrudssikring gør, at det kan argumenteres for værende både kriminologisk og samfundsmæssigt relevant at undersøge emnet indbrud med et særligt fokus på forebyggende indsatser mod indbrud.

1.3 Problemformulering

Vi ønsker i nærværende speciale at undersøge gennem Midt- og Vestjyllands Politis pilotprojekt, hvilken involvering medarbejderne fra DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi og medlemmerne hver især mener, at de skal have i forebyggelsen af indbrud, og hvorvidt det nuværende pilotprojekt er fyldestgørende i forhold til målgruppen. Derfor vil vi i nærværende speciale arbejde med følgende problemformulering:

Hvem bærer ifølge henholdsvis DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi og medlemmerne af grundejerforeningen ansvaret for at forebygge imod indbrud i private hjem, og hvordan kan DKS målrette deres Trygheds- og Indbrudsprojekt?

Dette vil blive undersøgt ved at foretage eliteinterviews med medarbejdere fra DKS og formanden for grundejerforeningen. Yderligere vil der blive uddelt spørgeskemaer til medlemmerne af grundejerforeningen til stormødet, og enkelte medlemmer vil blive interviewet. Formålet er at finde frem til både DKS' og medlemmernes forståelser af, hvem der bærer ansvaret for at forebygge imod indbrud i private hjem. Dette vil vi undersøge ved at kigge på medarbejderne fra DKS' forståelse af præventive indsatser mod indbrud, og hvem medlemmerne mener bærer ansvaret for præventive indsatser. Derudover vil vi undersøge, hvorvidt disse forståelser stemmer overens med hinanden. Efterfølgende vil vi med udgangspunkt i analysen diskutere, hvordan DKS potentielt kan målrette

deres Trygheds- og Indbrudsprojekt yderligere, hvis de ønsker at gøre brug af projektet fremadrettet i kapitlet *Målretning af Trygheds- og Indbrudsprojektet*.

1.4 Specialets undersøgelsesspørgsmål

For at sikre en fyldestgørende besvarelse af specialets problemformulering er der udarbejdet undersøgelsesspørgsmål. Undersøgelsesspørgsmålene skal sikre, at specialets teoretiske perspektiver bliver inddraget til at understøtte specialets problemformulering. Yderligere skal undersøgelsesspørgsmålene hjælpe til, at både medarbejderne fra DKS' forståelse og medlemmernes holdninger til hvem, der skal forebygge mod indbrud bliver inddraget og sammenholdt i specialet. I følgende afsnit vil der være en beskrivelse af, hvad de forskellige undersøgelsesspørgsmål er, og hvad de i specialet bidrager med. Der vil også være en kobling til teoretiske perspektiver, som senere i specialet vil blive uddybet gennem en operationalisering af interviewguides og spørgeskema.

1.4.1 Undersøgelsesspørgsmål 1

Hvad er DKS' forståelse af præventive indsatser i forbindelse med indbrud?

I forbindelse med at undersøge DKS' forståelse af præventive indsatser i forhold til indbrud skal dette kunne give et indblik i, hvorfor DKS har valgt at lave et Trygheds- og Indbrudsprojekt samt en forståelse af, hvorfor DKS har valgt at inddrage de førnævnte elementer (jf. Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt). Undersøgelsesspørgsmålet vil vi besvare ved hjælp af to eliteinterviews med to medarbejdere fra DKS, som til dagligt beskæftiger sig med indbrud og politiets forebyggelse på området. Hertil vurderes det, at professor David Garlands *samfundsperspektiv* kan hjælpe til at belyse, hvem medarbejderne fra DKS mener bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud i private boliger. Herunder findes det yderligere relevant at inddrage medarbejdernes syn på de fordele og ulemper, der kan være ved at inddrage borgerne i kriminalitetsforebyggelse, samt hvordan de ser deres egen rolle i det præventive arbejde mod indbrud. Professor Ronald V. Clarkes teori *situationel kriminalitetsprævention* kan hjælpe til at belyse, hvorfor og hvordan Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt kan være en medvirkende faktor til, at mindske antallet af indbrud (jf. Teori)

1.4.2 Undersøgelsesspørgsmål 2

Hvilke præventive tiltag mener medlemmerne af grundejerforeningen hjælper dem eller ville hjælpe dem mod indbrud?

Yderligere finder vi det relevant at undersøge ovenstående for at kunne besvare problemformuleringen fyldestgørende. Hertil finder vi det relevant at undersøge, hvilke tiltag medlemmerne allerede anvender forinden mødet, samt hvad de mener hjælper dem eller ville hjælpe dem til at føle sig mindre bekymret mod indbrud. Igennem sidstnævnte vil vi argumentere for, hvem medlemmerne mener bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud. I denne forbindelse finder vi det ligeledes relevant at undersøge, hvorvidt dette varierer afhængigt af køn, alder, om man tidligere har haft indbrud, og hvor ofte medlemmerne har været bekymret for indbrud de seneste 12 måneder. Hertil anvender vi den indsamlede kvantitative data, som vil blive understøttet og diskuteret gennem de supplerende interviews med grundejerforeningens formand og medlemmer. I denne forbindelse kan *rutineaktivitetsteorien* og *situationel kriminalitetsprævention* hjælpe til at forklare potentielle forbehold medlemmerne tager sig i forhold til at forebygge mod indbrud. Endvidere vurderer vi, at Garlands *samfundsperspektiv* kan hjælpe til at belyse, hvem medlemmerne mener bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud i private hjem. (jf. Teori) For at undersøge ovenstående sammenhænge har vi udarbejdet fem hjælpehypoteser, som vil blive præsenteret i kapitlet *Analysestrategi*.

1.4.3 Undersøgelsesspørgsmål 3

Hvordan stemmer DKS' forståelse af og medlemmernes udtryk for hvem, der bærer ansvaret for forebyggelse af indbrud overens?

For at undersøge vores problemformulering finder vi dette undersøgelsesspørgsmål nødvendigt. Til at undersøge dette tages der udgangspunkt i besvarelserne af de to foregående undersøgelsesspørgsmål. I denne forbindelse vil vi undersøge, hvorvidt der er en overensstemmelse mellem medarbejderne fra DKS' forståelse af og medlemmernes holdninger til hvem, der bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud i private hjem. Hertil finde vi Garlands *samfundsperspektiv* relevant at inddrage. Dette vil yderligere blive suppleret af empiri, der indsamles gennem interviews med tre af grundejerforeningens medlemmer.

1.5 Afklaring af centrale begreber

Følgende afsnit vil omhandle en definitionsafklaring af de centrale begreber i specialet. I denne forbindelse vil vi definere og afgrænse begreberne indbrud, medlemmerne og tryghed, hvilket skal hjælpe til at afklare specialets fokusområde.

1.5.1 Indbrud

Når vi i nærværende speciale henviser til indbrud, så er det med baggrund i politiets egen definition af indbrud i beboelse. Vi har som tidligere nævnt indgået et samarbejde med DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi, hvor de har udvalgt det undersøgte område på baggrund af anmeldelsestal fra perioden 01.01.2015 til 31.12.2016. Da det er Midt- og Vestjyllands Politis egne forebyggelsesmæssige tiltag i forbindelse med indbrud, som der undersøges, tager vi udgangspunkt i deres egen definition af indbrud i beboelse. Politiet definerer indbrud i beboelse således:

“Indbrud i beboelse er, når en gerningsmand stjæler ting fra dig efter at have skaffet sig adgang til dit hjem, f.eks. ved at bryde en dør op eller knuse en rude.” (Politi, 2010)

I forbindelse med anmeldelser af indbrud i beboelse anvender politiet gerningskoder, hvorudfra det er muligt at udtrække specifikke sager på området. Midt- og Vestjyllands Politi, som har undersøgt indbrud i en af politikredsens byer, har ud fra gerningskoder udvalgt et område, som har været udsat for mange indbrud i beboelse. Dette er gjort med baggrund i følgende gerningskoder for indbrud i beboelse:

Tekstboks 1: Gerningskoder

Politiets gerningskoder for indbrud i beboelse (§ 276)
<ul style="list-style-type: none">• Indbrud i villa og lignende• Indbrud i lejlighed• Indbrud i værelse• Indbrud i landejendom

Når vi i nærværende speciale omtaler indbrud i beboelse, er det med baggrund i Midt- og Vestjyllands Politis anvendte gerningskoder som fremgår af Tekstboks 1, da området for deres pilotprojekt er lavet med baggrund i ovenstående gerningskoder. Nærværende speciale afgrænser

sig dermed fra gerningskoderne for indbrud i beboelse, som ikke er anvendt til udvælgelsen af det undersøgte område. Gerningskoderne, som der afgrænses fra, omhandler indbrud i skib/båd (fast bemandede), indbrud i nybygning/prøvehuse og indbrud i skib/båd (lystbåde). Nærværende speciale beskæftiger sig dermed ikke med indbrud i virksomheder, skibe og midlertidig beboelse. Området, der blev udvalgt af Midt- og Vestjyllands Politi på baggrund af blandt andet gerningskoderne, omfatter dog kun indbrud i villaer og lignende (Bilag 4, Ejner: 43; Bilag 4, Anita: 14).

I specialet adspørger vi også medlemmerne om både gennemførte indbrud og indbrudsforsøg, da begge disse er registreret i politiets system og ligeledes er inddraget i Midt- og Vestjyllands Politis udvælgelse af boligområdet.

1.5.2 Medlemmerne

Medlemmerne er de individer, der er bosiddende i en konkret grundejerforening for parcelhuse i et område i Midt- og Vestjyllands Politikreds og samtidig er blevet inviteret til stormødet i slutningen af marts måned 2017 af DKS ved Midt- og Vestjyllands politi, da de er medlemmer af den grundejerforening, som pilotprojektet har fokus på. Medlemmerne er blevet inviteret til stormødet pr. mail af grundejerforeningen. Derudover har der været et opslag om stormødet på grundejerforeningens hjemmeside, hvor medlemmerne har kunne orientere sig om arrangementet. (Bilag 4, Torben: 62) Der er 137 husstande i den respektive grundejerforening, og alle husstandene blev inviteret med til stormødet. (Bilag 4, Ejner: 42; Bilag 4, Anita: 17)

1.5.3 Tryghed

Tryghed er et fænomen som er svært at definere, da det kan indeholde forskellige aspekter. Det kan beskrives som en følelse, der ofte sker ubevidst hos individet og først bliver opdraget i det øjeblik, vi som mennesker føler os utrygge. Tryghed er en følelse hos individet, som særligt bærer præg af individets tidligere erfaringer i livet. Yderligere kan tryghed omhandle mange aspekter såsom økonomi, familie, arbejde, helbred med videre. (Politi, 2016: 4)

Når der i nærværende speciale tales om medlemmernes tryghed, menes der, hvorvidt medlemmerne i grundejerforeningen føler sig trygge i forhold til ikke at få indbrud. Der er dermed ikke tale om andre former for tryghed som eksempelvis økonomisk tryghed. Det kan dog stadig tænkes at være individuelt, hvad enkelte medlem har brug for, for at opnå denne type af tryghed. Dermed er der tale om, at medlemmerne kan udtrykke en subjektiv forståelse af tryghed, hvorimod politiet kan formodes at operere ud fra en mere objektiv forståelse af, hvad tryghed er. Selvom medlemmerne

hver især kan udtrykke en subjektiv forståelse af, hvad der skaber tryghed for dem, så anses dette ikke for værende problematisk, da vi endeligt ønsker at undersøge, hvorvidt medlemmerne selv mener, at de skal skabe denne tryghed gennem eksempelvis forebyggende tiltag eller om de ønsker, at politiet mere direkte skal skabe denne tryghed for dem. Det er dermed ikke nødvendigvis relevant, hvilke typer af forebyggende tiltag medlemmerne finde tryghedsskabende, men mere hvem disse tiltag skal udføres af.

1.6 Eksisterende viden på området

Danmark er som tidligere nævnt i *Introduktion til problemfeltet* et af de lande, som er mest udsat for indbrud. Da indbrud både kan have personlige og samfundsmæssige konsekvenser, er forebyggelse af indbrud relevant, men også et emne, hvor der tidligere er skrevet rapporter, som særligt kommer med forslag til forebyggelse på området. (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 9-10) For at afgrænse vores speciales fokus vil vi i følgende afsnit præsentere relevant eksisterende viden på området.

1.6.1 Regeringens Indbrudspakke

I 2010 fremlagde regeringen en indbrudspakke, som havde til formål at knække kurven for indbrud i private boliger i Danmark. I regeringens rapport beskrives det, hvordan Danmark ligger højt på listen over antal indbrud i forhold til andre lande. Danmark er som allerede nævnt også et af de lande, hvor sikringen af boligerne er dårligst. Regeringens fokus var derfor særligt på, hvordan man kunne mindske indbrud og ligeledes hæleri, der beskrives som en medvirkende faktor til, at der opstår indbrud. Regeringens plan for at vende indbrudskurven indeholdt i 2010 forskellige elementer såsom bedre sikring af boligen, naboansvar, forebyggelse af reviktimisering, udslusning, sikring af boligområderne, intensiv og målrettet politiindsats og fokus på hæleren. I denne forbindelse blev relevante aktører inddraget, hvor formålet var, at viden i forbindelse med indbrud skulle gives til borgerne gennem internettet, foldere og information om nabohjælp. (Justitsministeriet, 2010)

1.6.2 TrygFonden og Det Kriminalpræventive Råd

I marts 2017 er TrygFonden og DKR udkommet med rapporten "*Hvad virker*". I rapporten fremlægges forskellige løsninger og ideer til at forebygge indbrud i private hjem. Rapporten bygger videre på viden fra Justitsministeriets handleplan "Indbrud i private hjem – kurven skal knækkes"

fra 2010, Energiministeriets vejledning omhandlende indbrudssikring af private hjem fra 2012, Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets rapport ”Erfaringer med indbrudsforebyggelse i Holland, England og Sverige fra 2015 og rapporter fra DKR (TrygFonden og Det Kriminalpræventive Råd 2017: 11). Målet er at få et tryggere samfund gennem forebyggelse af indbrud. I rapporten er der særligt fokus på de tiltag, som har vist at have en præventiv effekt mod indbrud i private hjem. Yderligere inddrages også tiltag, hvor den præventive effekt endnu ikke er målt, men som tænkes at kunne forebygge mod indbrud i private hjem. Rapporten omhandler særligt følgende fem områder; Hvad kan vi selv gøre som borgere, hvad kan vi gøre i fællesskab, lokale løsninger, nationale løsninger, og hvordan tyvens forretning kan vanskeliggøres. TrygFonden og DKR’s rapport om forebyggende tiltag mod indbrud omhandler ikke erhvervsejendomme og social forebyggelse. Derudover indeholder rapporten ikke politiets arbejde med indbrud. (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017)

1.6.3 Trygheds- og Indbrudsprojekt i Sydøstjyllands Politi

DKS ved Midt- og Vestjyllands politi har i forbindelse med deres projekt taget udgangspunkt i et Trygheds- og Indbrudsprojekt fra Sydøstjyllands Politi. Sydøstjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt havde til formål at forebygge indbrud og give borgerne tryghed i de indbrudsramte områder. Sydøstjyllands Politi har til et stormøde, hvor formændene fra relevante grundejerforeninger har været inviteret, fremlagt deres viden om forebyggende tiltag. Det har dermed været formændenes opgave at videregive politiets forebyggende og tryghedsskabende tiltag til medlemmerne i de forskellige grundejerforeninger. Sydøstjyllands Politi havde i deres Trygheds- og Indbrudsprojekt inddraget elementerne; Indbrudssikring af boligen med gennemgang af låsesmed, tilmelding til nabohjælp og tryghedsvandring. (Bilag 4, Anita: 18 + 21-22; Bilag 4, Ejner: 46-47) Det er særligt denne idé, som har skabt fundamentet for pilotprojektet ved Midt- og Vestjyllands Politi.

1.7 Specialets adskillelse fra eksisterende viden

Nærværende speciale adskiller sig særligt fra Regeringens indbrudspakke samt TrygFonden og DKR’s rapport ved at inddrage politiets arbejde med indbrud samt ved, at nærværende speciale inddrager medlemmernes perspektiv i forhold til, hvad de mener hjælper dem til at bekymre sig mindre om indbrud, og herigennem hvem de mener bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud. Medlemmernes perspektiv indgår ikke i rapporterne, hvorfor vores speciale yderligere adskiller sig i

forhold til det tidligere skrevne på området. Dog beskæftiger nærværende speciale sig med en række af de tiltag, der nævnes i rapporten *"Hvad virker"*, da mange af tiltagene er med i Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt såsom indbrudssikring, DNA-mærkning, nabohjælp og tryghedsvandring. Dog er der et fokusområde i rapporten, som ikke indgår i Trygheds- og Indbrudsprojektet, hvilket er de nationale løsninger såsom eventuel lovgivning i forbindelse med indbrudssikring af døre og vinduer i nye huse.

Dette speciale tager som allerede nævnt udgangspunkt i Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt. Midt- og Vestjyllands Politis projekt adskiller sig fra Sydøstjyllands Politi ved, at have større fokus på borgerrelationen. Dette betyder, at det ikke kun er formændene fra grundejerforeningerne, som inviteres til et afholdt stormøde, men derimod også medlemmerne af grundejerforeningen. (Bilag 4, Anita: 21-22; Bilag 4, Ejner: 47) Dette valg er truffet, da Midt- og Vestjylland Politis fokus på nuværende tidspunkt er på et lille boligområde, hvorfor det er muligt at invitere alle medlemmerne af grundejerforeningen. Dog nævner medarbejderne fra DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi selv, at det ikke er sikkert, at denne model altid er mulig i praksis, da det kommer meget an på området, de beskæftiger sig med. (Bilag 4, Ejner: 46-47) Målet for DKS ved at gøre projektet mere borgerrelateret er at ramme medlemmerne mere direkte i stedet for gennem mellemlid i form af formændene for grundejerforeningerne. Dette adskiller sig fra Trygheds- og Indbrudsprojektet i Sydøstjylland, hvor dette ikke indgik i projektet (Bilag 4; Anita: 10). Derudover har Midt- og Vestjyllands Politi valgt at tilføje yderligere elementer i deres projekt, end dem Sydøstjyllands Politi havde med, hvilket særligt skyldes nyere forskning på området. Elementerne i projektet som Midt- og Vestjyllands Politi yderligere har valgt at tage med er: tryghedsambassadører og DNA-mærkning. (Bilag 4, Ejner: 47; Bilag 4, Anita: 18). Derudover adskiller de sig yderligere fra Sydøstjylland ved at fremlægge generelle gode råd for medlemmerne, der kan være med til at mindske risikoen for indbrud i eget hjem, samt råd til hvordan man bedst sikre sig imod at komme til at købe stjalne varer på nettet, og dermed er med til at besværliggøre indbrudstyvenes levevej. Midt- og Vestjyllands Politi adskiller sig dermed på en række områder i forhold til Trygheds- og Indbrudsprojektet ved Sydøstjyllands Politi. I vores speciale, hvor vi arbejder med Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt, adskiller vi os dermed fra Sydøstjyllands Politi på samme områder, som Midt- og Vestjyllands Politi. Endvidere adskiller vi os fra Sydøstjyllands Politi ved, at vi inddrager medlemmernes behov for forebyggende indsatser mod indbrud, samt hvem der ifølge medlemmerne af grundejerforeningen og Midt- og Vestjyllands Politi bærer ansvaret for forebyggelse af indbrud i private hjem, hvilket er et nyt perspektiv.

2. Teori

I dette kapitel vil vi fremlægge specialets teoretiske perspektiver. Først vil *rutineaktivitetsteorien* blive beskrevet og sat i relation til nærværende speciales problemfelt, hvorefter *situational kriminalitetsprævention* inddrages for at konkretiserer *rutineaktivitetsteorien*, og hvordan man mere specifikt kan forebygge mod indbrud i relation til nærværende speciale. Slutteligt vil David Garlands *samfundsperspektiv* blive beskrevet, og det vil blive belyst, hvordan vi mener *samfundsperspektivet* kan blive sat i relation til nærværende speciale.

2.1 Rutineaktivitetsteori

Professor Lawrence E. Cohen og professor Marcus Felson udviklede teorien om rutineaktivitet i 1979. Teorien kaldes også “opportunity theories”, da muligheden skal være til stede for, at kriminalitet kan opstå. Teorien kan også placeres under det, som kaldes “environmental criminology”, da den omhandler, hvordan det fysiske og sociale miljø kan fremme eller forhindre, at kriminaliteten kan opstå. (Lilly et al., 2015: 351+352) *Rutineaktivitetsteorien* fokuserer dermed på mulighederne for, at kriminaliteten kan forekomme. Selvom lovbrudene er motiveret og fysisk til stede, så skal mulighederne for lovbrud ligeledes være eksisterende for, at kriminaliteten kan finde sted. Teorien bygger derfor på særligt tre elementer; motiverede forbrydere, egnede mål, samt et fravær af egnede vogtere. Cohen og Felson beskriver, at fraværet af blot ét af disse tre elementer kan være med til at forhindre, at kriminaliteten opstår. De beskriver ligeledes, hvordan strukturelle forandringer kan have en betydning for kriminalitetsraterne i et samfund. (Cohen & Felson 2014 [1979]: 470; Cullen et al. 2014: 469) Variationer i kriminalitet i samfundet sker med baggrund i en variation af egnede mål og egnede vogtere. Egnede mål omhandler særligt et “benefits” perspektiv for lovbruderen, hvor denne vurderer, om en kriminel handling kan betale sig, mens egnede vogtere særligt omhandler et “cost” perspektiv i forhold til omkostninger ved at forebygge kriminalitet. (Cullen et al. 2014: 454-455)

2.1.1 Rutineaktivitetsteori i praksis

Rutineaktivitetsteorien inddrages i nærværende speciale, da vi vurderer, at teorien kan bidrage med at opnå en indsigt i, hvorfor indbrud kan opstå. Da nærværende speciale beskæftiger sig med forebyggelse af indbrud, og hvem der bærer ansvaret herfor, anses dette teoretiske perspektiv for relevant at inddrage. Som det fremgår af ovenstående afsnit, kan strukturelle forandringer have en betydning for kriminalitetsraterne i samfundet og dermed befolkningens udsathed for kriminalitet. I

nærværende speciale vil vi anvende teorien til at give et indblik i hvilke overordnede samfundsmæssige forandringer, der kan have en betydning for, hvem der skal eller kan agere egnede vogtere i samfundet. Indenfor de seneste år har de danske medier været præget af historier om, hvordan det danske Politi er overbelastet i forhold til de ressourcer, de har til rådighed. Her tegner der sig et billede af, at politiet er overbelastet af opgaver med grænsekontrol og terrorbekæmpelse, hvilket betyder at andre arbejdsopgaver, såsom volds-, narko- og indbrudssager har været nødsaget til at blive nedprioriteret. Samtidig har den danske befolkning kunne læse i medierne, at der fortsat er mange indbrud i de danske hjem, og at opklaringsprocenten af disse indbrud er lav sammenlignet med vores nabolande. (Dyrup et al., TV2 Nyheder, 2016; Larsen, Berlingske, 2016; Ritzau, TV2 Nyheder, 2017) Journalisten Dan Gardner beskriver, hvordan mediernes dækning har betydning for den opfattelse befolkningen får af risikoerne for at blive ramt af eksempelvis kriminalitet, hvorfor dette kan generere mere frygt i samfundet. (Gardner 2009: 200-201) Derfor finder vi det relevant at forholde os til, hvad medierne skriver om politiet og deres arbejde. At politiets arbejdsopgaver må prioriteres grundet deres ressourcer kommer også til udtryk i rapporten ”Politireformen år to” udarbejdet af Flemming Balvig, Lars Holmberg & Maria Pi Højlund Nielsen, hvor det beskrives, hvordan andelen af borgere, der har set politiet patruljere lokalt, er faldet fra 49,8 procent i 2002 til 25,1 procent i 2008. Dog var antallet faldet allerede i 2006, hvorfor udviklingen ikke udelukkende kan tilskrives Politireformen i 2007. (Balvig et al., 2009: 38) Ud fra dette vurderer vi, at politiet dermed er blevet mindre synligt for den almene borger i det lokale gadebillede. Det tyder på ud fra ovenstående, at omkostninger ved kriminalitetsforebyggelse spiller en rolle i det danske samfund, hvilket kommer til udtryk ved fordelingen af politiets ressourcer, da indbrudssager blandt andet er blevet nedprioriteret. Selvom en prioritering af ressourcerne kan være nødvendig, så kan det anses for problematisk, da der ifølge *rutineaktivitetsteorien* kan opstå kriminalitet, når der ikke er egnede vogtere til stede. Betydningen af, at omkostningerne ved forebyggelse af kriminalitet påvirker politiets prioriteringer af deres arbejdsopgaver, vil vi forsøge at klarlægge yderligere gennem David Garlands *samfundsperspektiv* (jf. David Garland; Jf. David Garland i praksis). Derudover vurderes det, at rutineaktivitetsteorien ikke kan stå alene, da denne teori er makroorienteret, og beskæftiger sig med strukturelle forandringer i samfundet. Af denne årsag vil vi yderligere inddrage *situationel kriminalitetsprævention*, som er mere mikroorienteret, for at uddybe, hvordan det kan gøres mindre attraktivt at begå kriminalitet for lovovertræderen, og dermed medvirke til at hindre indbrud hos medlemmerne af grundejerforeningen. Her vil ”benefits” perspektivet blive inddraget, hvor vi

antager, at indbrudstyvens fordele mindskes, når der anvendes præventive tiltag. (Downes & Rock, 2011: 245; Cullen et al. 2014: 454-455)

2.2 Situationel kriminalitetsprævention

Situationel kriminalitetsprævention har ligeledes fokus på den kriminelle handling fremfor selve lovovertræderen. Der forebygges dermed overfor situationen, hvor kriminaliteten opstår, og ikke det enkelte individ. Professor Ronald V. Clarke er en af fortalere for, at det kriminalpræventive fokus skal være på den egentlige situation og ikke lovovertræderen. Ifølge Clarke skyldes dette, at det er lettere at ændre på en situations omstændigheder, end det er at rehabilitere lovovertrædere eller helt eliminere de grundlæggende årsager til kriminalitet. Han argumenterer for, at dette kan gøres ved at manipulere med situationelle faktorer på to måder. Den ene måde er ved at gøre det fysisk vanskeligere for lovovertræderen at begå den kriminelle handling. Den anden måde er ved at øge risikoen for at blive opdaget i sin kriminelle handling. Her kan der være tale om et øget antal af betjente i de områder, hvor det måtte være nødvendigt, men det kan ligeledes være tilstedeværelsen af andre medlemmer af offentligheden, der hindrer lovovertræderen i at begå kriminalitet i den pågældende situation. Yderligere kan elektronisk overvågning udgøre det for egnede beskyttere. (Clarke, 2014 [1980]: 480-481 + 483-486) Fokus er dermed på, hvordan man gennem forskellige tiltag kan ændre på situationen, og enten øge risikoen for opdagelse eller gennem tiltagene gøre det vanskeligere at begå forbrydelsen.

2.2.1 Situationel kriminalitetsprævention i praksis

Som det beskrives i ovenstående afsnit, så er fokus på situationens omstændigheder fremfor selve lovovertræderen. Dette teoretiske perspektiv vil vi anvende til at forstå, hvordan Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt kan være med til at ændre de situationelle betingelser, så antallet af indbrud mindskes i det område, som projektet tager udgangspunkt i. Ligeledes kan vi anvende teorien til at forklare potentielle forbehold, som medlemmerne i grundejerforeningen tager sig for at føle sig mindre bekymret mod indbrud. Som beskrevet i ovenstående teori-afsnit, nævner Clarke, hvordan det er muligt at ændre situationens omstændigheder ved at gøre det fysisk vanskeligere for lovovertræderen at begå kriminalitet, samt ved at øge risikoen for, at lovovertræderen bliver opdaget i den kriminelle handling. Ved at ændre situationens omstændigheder gennem præventive tiltag søger man dermed at mindske de fordele, en kriminel handling kan have for lovovertræderen. Disse to perspektiver kan sættes i relation til Trygheds-

og Indbrudsprojektet, samt gennem den kommende analyse give en forståelse af, hvorfor medarbejderne fra DKS mener, at projektets elementer vil skabe tryghed og forebygge indbrud hos medlemmerne af grundejerforeningen. Når der i nærværende speciale relateres til risikoen for, at lovovertrædere bliver opdaget i forbindelse med indbrud, er det ud fra vores tolkning af *rutineaktivitetsteorien* tale om både statslige personer såsom politiet, men også ikke statslige personer, såsom almene borgere, der kan opdage den kriminelle handling, og dermed kan agere egnede vogtere. Dog er der gennem vores tolkning af *situationel kriminalitetsprævention* ikke nødvendigvis tale om vogtere som levende væsener. Vi anvender begrebet i en mere bred forstand om eksempelvis tiltag, der hindrer, at kriminalitet såsom indbrud kan finde sted, eller tiltag der medfører, at politiet eller almene borgere opdager den kriminelle handling. Dette er ligeledes årsagen til, at *situationel kriminalitetsprævention* inddrages, da den findes anvendelig til at konkretisere *rutineaktivitetsteorien*, når vi skal arbejde med Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt, og de tiltag som indgår heri.

2.3 David Garland

Professor David Garland beskriver en udvikling i samfundet, hvor vi bevæger os væk fra det moderne paradigme og hen mod et senmoderne paradigme. I forbindelse med dette paradigmeskift opstår der ifølge Garland en ny kriminologisk tankegang om hverdagslivet, som en retning indenfor den kontrolteoretiske tankegang. (Garland, 2001: 182) Garland beskriver, hvordan kriminalitet ikke længere bliver anset som en afvigelse eller en uventet hændelse, men nærmere at truslen om kriminalitet er blevet en rutinemæssig del af samfundets bevidsthed. Kriminalitet er dermed blevet normaliseret, hvor kriminaliteten bliver en risiko, som både lovovertræder og offer skal vurdere. Dette indebærer, at lovovertræderen ikke længere anses som et sygt individ, men som en kalkulerende rationel aktør, der vurderer de mulige fordele ved sin handling. Dermed skal ofret undgå at sætte sig selv i sårbare situationer, hvor muligheden for lovbrud kan opstå. (Garland, 1996: 446 + 450-452; Garland, 2001: 180-184)

Staten og dens centrale aktørers rolle har i kriminologiens kriminalitetskontrol ændret sig ifølge Garland, hvor der gennem de seneste år er sket en udvikling i statens tankegang, der indebærer, at omkostningsperspektivet af kriminalitetskontrol fylder mere end tidligere. Med dette menes, at staten alene kan have vanskeligt ved at forhindre og kontrollere alt kriminalitet i samfundet grundet den udvikling, der har fundet sted, hvor nogle enkelte opgaver kræver mange ressourcer, og dermed resulterer i en nedprioritering af andre opgaver. (Garland, 1996: 451-453; Garland, 2001: 188-190;

jf. Rutineaktivitetsteori i praksis) Grundet denne udvikling i den nye kriminologiske kriminalitetskontrol har befolkningen tilskrevet sig selv en større rolle i kriminalitetsforebyggelse, end de tidligere har haft ifølge Garland. Befolkningens rolle består særligt i selv at lave præventive tiltag for at mindske risikoen for at blive udsat for kriminalitet. Garland nævner dog, at denne udvikling kan have nogle konsekvenser, hvilket skyldes, at de mennesker, der udsættes mest for kriminalitet, ofte er de svageste i samfundet, der ikke har samme ressourcer til at forebygge, som andre i befolkningen kan have. Dette betyder ifølge Garland, at disse mennesker ikke nødvendigvis besidder ressourcerne til at kunne sikre dem mod eksempelvis indbrud eller ændre deres rutiner, som kan mindske risikoen for, at de bliver ramt af kriminalitet. Dog nævner Garland, at det ikke er utænkeligt at forestille sig en socialiseret udgave af den situationelle kriminalitetsprævention, hvor de fattigste i samfundet vil få tildelt kriminalitetsprævention for at øge deres sikkerhed mod kriminalitet. (Garland, 1996: 463; Garland, 2001: 183)

2.3.1 David Garland i praksis

David Garlands *samfundsperspektiv* findes relevant at inddrage i nærværende speciale, da det kan bidrage til at klarlægge, hvordan de strukturelle forandringer i samfundet, der blev beskrevet i det foregående afsnit *Rutineaktivitetsteori i praksis*, kan have indflydelse på henholdsvis medarbejderne fra DKS' og medlemmerne af grundejerforeningens holdning til, hvem der bærer ansvaret for at forebygge imod indbrud i private hjem. Garland har på samme vis som *rutineaktivitetsteorien* også et fokus på de omkostninger, der er forbundet med kriminalitetsbekæmpelse og –forebyggelse (jf. Rutineaktivitetsteori; jf. Rutineaktivitetsteori i praksis). Garland beskriver, hvordan det øget fokus på omkostningsperspektivet i den offentlige sektor har betydet, at befolkningen tildeler sig selv en større rolle indenfor kriminalitetsforebyggelse, end de tidligere har gjort. Garland argumenterer for, at borgerne påtager sig denne rolle grundet indirekte påvirkning fra staten (Garland, 1996: 452). Vi vil argumentere for, at dette både afspejles i *rutineaktivitetsteorien*, hvor Cohen og Felson argumenterer for, at det ikke kun er statslige aktører som politiet, der kan agere egnede vogtere, men at det også afspejles i de elementer, der indgår i Trygheds- og Indbrudsprojektet, hvor de inddraget elementer alle kan siges at være "hjælp til selvhjælp" (Cohen & Felson 2014 [1979]: 471; jf. Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt). Dermed kan medlemmerne selv være med til at mindske deres risiko for at blive udsat for indbrud. Dette kan ligeledes relateres til Garlands beskrivelse af, at ofret skal undgå at sætte sig selv i sårbare situationer. I nærværende speciale kan dette yderligere relateres til, at hvis medlemmerne ikke gør brug af præventive tiltag,

så kan dette medføre, at situationen bliver mere sårbar for medlemmerne, hvorfor risikoen for indbrud er større.

2.4 Kritik af teorierne

I det følgende afsnit vil en kritisk vurdering af teorierne blive fremlagt. Herunder vil der blive argumenteret for, hvorfor teorierne, trods denne kritik, findes relevante at anvende i nærværende speciale.

En kritik af den anvendte *rutineaktivitetsteori* er, at den samfundsmæssige strukturelle udvikling skal være synlig for befolkningen før den vil have en indvirkning på dem. Denne samfundsudvikling med et øget fokus på omkostningsperspektivet, som medfører prioriteringer af politiets arbejdsopgaver, vurderer vi dog som værende synlig for befolkningen gennem medierne. Dog er dette ikke en garanti for, at den del af befolkningen, vi kommer i kontakt med gennem nærværende speciale, har en bevidsthed herom.

En kritik af teorien om *situationel kriminalitetsprævention* er, at det kan tænkes, at i visse situationer kan lovovertræderen være så følelsesmæssigt ophidset eller fast besluttet, at vedkomne vil finde de tiltag, der enten øger opdagelsesrisikoen eller gør det fysisk vanskeligere at begå lovbrud, irrelevante og fortsætte den kriminelle handling alligevel (Clarke, 2014 [1980]: 486). En anden kritik af teorien er, at lovovertrædere i nogle tilfælde blot vil finde et andet mål eller andre midler til at udføre deres kriminelle handling, og ikke nødvendigvis afstår fra kriminalitet, hvis de oplever forhindringer i forbindelse med at begå den kriminelle handling. Dette kalder Clarke displacement. (Clarke, 2014 [1980]: 480 + 484) Dog viser nyere studier, at displacement kun finder sted ved et mindretal af forebyggende indsatser, og at det yderligere blot er en lille del af kriminaliteten, der forskydes i disse tilfælde. Forskningen viser samtidig, at det i lige så høj grad sker i en ”spredning af nytte”. Dette indebærer, at omkringliggende områder også kan drage nytte af et områdes præventive indsatser, og dermed ligeledes oplever et fald i kriminaliteten. (Scherg, 2013: 8 + 13-15) Begrebet displacement vil vi ikke anvende yderligere i nærværende speciale, da dette ikke er et af specialets fokusområder. Derudover ville det ikke være muligt for nærværende speciale at efterprøve, hvorvidt displacement finder sted eller ej og tage del i ovenstående debat, da specialets undersøgelsesområde er ét enkelt boligområde, og specialets kvantitative empiri indsamles på ét tidspunkt. Det er dermed ikke muligt at undersøge, om forebyggelse i dette boligområde medfører et øget antal af indbrud i et andet boligområde af byen ud fra specialets indsamlede empiri. Slutteligt antager vi, at teoriernes betingelse om, at der skal være motiverede

lovovertrædere til stede ikke altid vil være opfyldt, da alle lovovertrædere sandsynligvis ikke er lige motiverede for at begå kriminalitet ved enhver given lejlighed, hvilket teorierne antager.

En kritik af Garlands *samfundsperspektiv* er, at den er foretaget for henholdsvis 16 år og 21 år siden, samt at den er baseret på tendenser i England. Han understreger dog selv, at lignende tendenser også findes andre steder, hvoraf han nævner USA og Australien (Garland, 1996: 446). Dog vurderer vi, at hans *samfundsperspektiv* til trods for ovenstående kan bidrage til specialet, da det er vores opfattelse, at den samfundsudvikling Garland beskriver ligeledes har fundet sted i det danske samfund (jf. Rutineaktivitetsteori i praksis).

Som det fremgår af ovenstående anses teorierne som relevante for nærværende speciale trods de kritiske aspekter.

3. Metode

I følgende kapitel vil vi beskrive de metodiske overvejelser og refleksioner, vi har gjort os under udarbejdelsen af specialet.

3.1 Specialets forskningstilgang

I det følgende vil vi redegøre for specialets metodiske tilgang og design. Herunder vil specialets metodiske opbygning blive fremlagt og argumenteret for, samt forskningsdesignet vil blive beskrevet, hvor der vil argumenteres for typen af design i relation til specialet.

3.1.1 Adaptiv tilgang

I specialet anlægger vi gennem den metodiske opbygning en deduktiv tilgang, da vi tager udgangspunkt i vores anvendte teori, da denne operationaliseres gennem vores interviewguides og spørgeskema. Specialet er dog ikke udelukkende deduktiv i sin tilgang, hvilket skyldes, at vi i specialet ikke har til formål at be- eller afkræfte teorien, hvorfor vi ikke anlægger et teoritestende perspektiv. I nærværende speciale benyttes de anvendte teoretiske perspektiver i stedet til at fokusere undersøgelsens område, og yderligere til at kunne bidrage med en teoretisk forståelse gennem fortolkning af vores empiriske materiale. Da nærværende speciale i analysen ikke er deduktiv, anvendes overordnet en adaptiv tilgang i specialet. Dette skyldes, at vi i analysen arbejder med en vekselvirkning mellem specialets empiriske data og teorien som forklarende element, hvor empirien vil være det styrende element. En adaptiv tilgang, hvor der anvendes empirisk materiale i form af kvantitativ og kvalitativ empiri, er en tilgang, som ligeledes er velkendt indenfor eksempelvis sociologien. Hver metode kan bidrage med sin egen viden, hvorfor metoderne hver for sig kan anses som begrænsede, hvis de anvendes alene. Ved at anvende flere metodiske tilgange i nærværende speciale forsøger vi at indfange virkelighedens kompleksitet og erkendelsen af den, da specialets empiri gennem interviews og spørgeskema bidrager med to forskellige perspektiver på virkeligheden og det fænomen der undersøges. (Jacobsen, 2012: 251-253)

3.1.2 Specialets forskningsdesign

I det følgende afsnit vil specialets forskningsdesign blive fremlagt. Da vi i specialet både anvender kvalitativ og kvantitativ metode, finder vi det nødvendigt at fremlægge to forskellige forskningsdesigns. Dette gør vi, da vi ikke mener, at et enkelt design kan indfange begge de anvendte metoder. Vi vil derfor

argumentere for, at vi overordnet anvender et casestudiedesign, men at vi undervejs ved den kvantitative del af specialet arbejder med et tværsnitsdesign. I det følgende vil vi argumentere for, hvilken type af casestudie vi anvender, og efterfølgende vil vi argumentere for, hvorfor vi anvender et tværsnitsdesignet ved vores kvantitative del af specialet.

3.1.2.1 Casestudie

Forskningsdesignet for nærværende speciale er som nævnt et casestudie, da vi ønsker at opnå en forståelse for, hvem henholdsvis medarbejderne fra DKS og medlemmerne af grundejerforening mener bærer ansvaret for forebyggelse af indbrud i private hjem. I specialet anses Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt for værende vores case. Dette skyldes, at det er gennem dette pilotprojekt, vi i specialet undersøger både medlemmernes og medarbejdernes holdning til, hvad medlemmerne har brug for, for at føle sig mindre bekymret i forhold til at få indbrud, og derigennem hvem der bærer ansvaret for forebyggelsen. Dermed er det hverken politiet eller grundejerforeningen, som er genstand for undersøgelsen enkeltvis, men samspillet mellem de to, der findes interessant. I og med at vi ser på pilotprojektet som en helhed frem for de enkelte elementer, der indgår heri, er der tale om et single casestudie. (de Vaus, 2001: 220; Yin, 1994: 38-39) Single casestudier er ofte ikke at foretrække, da den kun repræsenterer én case, og resultaterne derfor ikke nødvendigvis kan overføres til andre cases. Dog pointerer professor Bent Flyvbjerg, at dette afhænger af den enkelte case, og hvorledes denne er udvalgt. Eksempelvis kan et strategiske valg af en case være med til at øge generaliserbarheden af casestudiet. Endvidere argumenterer han for, at formel generaliserbarhed ikke er det eneste, der kan bidrage til videnskaben, men at single casestudier ligeledes kan anvendes til eksempelvis at falsificere eksisterende teorier eller generaliseringer. I nærværende speciale er det udelukket at lave et design med multiple cases i og med, at der i dette tilfælde tale om et pilotprojekt. Selvom Sydøstjyllands Politi har lavet et lignende projekt, adskiller de to projekter sig fra hinanden på flere parametre, og af denne årsag er der ikke andre lignende cases på området, og dermed ikke noget sammenligningsgrundlag. Vi arbejder derfor med en single case, som samtidig er en unik case (de Vaus, 2001: 226-227; Yin, 1994: 39; Flyvbjerg, 2010: 469-473) Vi anser vores casestudie for værende embedded, da både medlemmernes og medarbejdernes perspektiv inddrages for at opnå en mere fyldestgørende forståelse af problemstillingen, fremfor at behandle casen som en samlet enhed på et holistisk niveau (de Vaus, 2001: 220-221; Yin, 1994: 41-44).

3.1.2.2 Tværnsitsdesign

Som det fremgår af vores undersøgelsesspørgsmål 2 ønsker vi at undersøge, hvem der ifølge medlemmerne af grundejerforeningen bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud, hvorunder vi finder det relevant at undersøge, hvorvidt dette har en sammenhæng med følgende faktorer; køn, alder, udsat for indbrud eller forsøg på indbrud og hvor bekymret medlemmerne har været for indbrud de seneste 12 måneder. Vi ønsker dermed at undersøge, hvorvidt udfaldet, af hvem medlemmerne mener bærer ansvaret, har en sammenhæng med forskelle, der findes i medlemmernes besvarelser af andre spørgsmål. (de Vaus, 2001: 48-50) I specialet indsamles den kvantitative data udelukkende ved stormødet i marts måned 2017. Vores data bliver derfor indsamlet over én enkelt periode, hvorfor der ikke er en tidsdimension i undersøgelsen, og vi undersøger dermed et øjebliksbillede af grundejerforeningen. (de Vaus, 2001: 50-51) På grund af ovenstående arbejder vi derfor med et tværnsitsdesign. Den manglende tidsdimension i tværnsitsdesignet kan skabe problemer i forhold til at sikre den interne validitet, da det kan være svært at fastslå retningen af den undersøgte sammenhæng. Derfor vil vi blot undersøge, hvorvidt der er en sammenhæng, og ikke en retning for sammenhængen. En fordel ved den manglende tidsdimension er derimod, at der ikke er risiko for frafald af respondenter, da al data indsamles på én gang, hvilket kan styrke specialets eksterne validitet. Det kan derfor være nok at have en repræsentativ stikprøve af den undersøgte population for at sikre den eksterne validitet. Yderligere styrkes den eksterne validitet, hvis undersøgelsens resultater kan genskabes i en lignende undersøgelse under andre omstændigheder, hvorfor metodiske gennemsigthed er væsentligt. (Maxfield, 2010: 89-90; de Vaus, 2001: 177 + 184-185)

I nærværende speciale kan det dog være vanskeligt at sikre den eksterne validitet, da vi ikke arbejder med en tilfældig udvalgt stikprøve, som er repræsentativ for den undersøgte population, og der som nævnt i det foregående afsnit ikke findes lignende undersøgelser, som den vi foretager af Midt- og Vestjyllands Politis pilotprojekt. Af disse årsager vurderer vi, at det er vanskeligt at generaliserer resultaterne ud over den kontekst, hvor empirien er indsamlet i. Dette vil blive yderligere uddybet i kapitlet *Validitet og reliabilitet*.

3.2 Gatekeeper

I det følgende afsnit vil der være en beskrivelse af hvem vores gatekeeper i specialet er, og hvorledes vi fik adgang til feltet, som vi ønskede at undersøge.

Gatekeeperen kan være en afgørende person for forskeren, da det er gatekeeperen, som enten kan give eller afholde forskeren fra at få adgang til den organisation, som der ønskes kontakt til. I nogle tilfælde kan det være uklart, hvem der kan give adgang til feltet, men ofte vil gatekeeperen være højt i organisationens hierarki og dermed synlig. (Kristiansen & Krogstrup, 1999: 139) Nærværende speciales gatekeeper er en mandlig politiassistent, der er ansat ved DKS i Midt- og Vestjyllands Politi som konsulent, og som har været med til at udarbejde Trygheds- og Indbrudsprojektet. I nærværende speciale har denne indledende kontakt ikke været vanskelig, da det ene gruppemedlem havde været i praktik hos Midt- og Vestjyllands Politi i det foregående efterår, og dermed allerede havde en god kontakt til organisationen. Yderligere kan det tænkes, at den indledende kontakt var problemfri, da vi ikke ønskede at undersøge selve organisationen. I stedet ønskede vi at undersøge, hvorvidt medarbejderne fra DKS og medlemmerne af grundejerforeningens holdning til hvem der bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud i private hjem stemmer overens, og derigennem om Midt- og Vestjyllands Politi skal revidere deres pilotprojekt. (Kristiansen & Krogstrup, 1999: 137) Dette var noget Midt- og Vestjyllands Politi selv havde en stor interesse i at få klarlagt, hvorfor de gerne ville indgå et samarbejde med os herom. På samme vis, som ved de indledende kontakter til organisationen, har vi i nærværende speciale ikke oplevet problematikker i forbindelse med dataindsamlingen i form af at blive nægtet adgang til situationer eller personer, som vi vurderede havde relevans for vores undersøgelse. (Kristiansen & Krogstrup, 1999: 140-141)

Vores indgangsvinkel til feltet gennem politiet har gjort, at det var muligt at komme i kontakt med relevante informanter samt respondenter. Gennem vores kontakt til politiet blev vi inviteret med til stormødet, hvor det var muligt at indsamle data til specialet. Havde vi i specialet ikke haft adgang gennem politiet til informanter og respondenter ville adgangen til feltet have været vanskeliggjort. Dette skyldes, at vores henvendelse til relevante personer kun ville have været opnået gennem formanden for grundejerforeningen, som kunne ligge vores henvendelse op på deres hjemmeside. Havde vi valgt denne indgangsvinkel ville svarprocenten på vores spørgeskema og tilmeldingen til efterfølgende interviews højst sandsynligt have været endnu lavere end den, vi opnåede i specialet gennem stormødet.

Speciales gatekeeper spiller yderligere en rolle i undersøgelsen, da vedkommende ligeledes agerede ekspert ved vores ene eliteinterview foretaget med ansatte hos DKS. Dette oplevede vi ikke som værende problematisk, da interviewet ikke var personfølsomt, men overordnede handlede om at indsamle viden om Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt, samt vedkommendes egen rolle i forbindelse med projektet (jf. Operationalisering af interviewguide til

DKS; Bilag 2). Vi har dermed ikke oplevede udtryk for modstridende interesser hos vedkommende som gatekeeper og som informant, men derimod stor imødekommenhed og samarbejdsvillighed.

3.3 Eliteinterviews

I følgende afsnit vil vores overvejelser omkring vores eliteinterviews blive fremlagt. I denne forbindelse vil vores begrundelse for valgt af informanter til eliteinterviews blive argumenteret for. Derudover vil operationalisering af de to interviewguides fremgå, samt vores overvejelser i forbindelse med udførelsen af interviewene. Slutteligt vil vores efterfølgende refleksioner på området blive beskrevet.

I nærværende speciale ønskes det klarlagt, hvorvidt medarbejderne fra DKS og medlemmerne af grundejerforeningen har samme opfattelse af hvem, der bærer ansvaret for, at medlemmerne kan føle sig mindre bekymret for indbrud. Til at belyse politiets synspunkt valgte vi at foretage eliteinterviews med to ansatte ved Midt- og Vestjylland Politi. Yderligere blev denne interviewform anvendt som supplement til medlemmernes perspektiv gennem et eliteinterview med formanden for den grundejerforening, der var inviteret til stormødet. En præsentation af de tre eksperter vil fremgå i kapitel 6. Ved et eliteinterview interviewes personer, der enten er ledere eller eksperter indenfor et bestemt område. I og med at individerne der udspørges besidder en vis ekspertise angående interviewemnet, er det væsentligt, at interviewerens ligeledes har et godt kendskab til emnet og mestre fagtermerne, da dette kan give en bedre symmetri i interviewsituationen. (Kvale & Brinkmann, 2009: 167) Ved alle tre eliteinterviews blev der anvendt en semistruktureret interviewguide, hvor vi på forhånd havde udarbejdet spørgsmål til interviewpersonerne, men med mulighed for at følge op på potentielle uventede tematikker (jf. Bilag 2; Kvale & Brinkmann, 2009: 151; Bryman, 2012: 471).

3.3.1 Eliteinterviews med medarbejdere fra Midt- og Vestjyllands Politi

Formålet med at foretage de to eliteinterviews med ansatte fra DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi var dels at indhente baggrundsviden om Tryghed- og Indbrudsprojektet, og dels at få klarlagt deres forståelse af hvad medlemmernes behov er i forbindelse med præventive tiltag mod indbrud. I denne forbindelse interviewede vi en politiassistent med funktion som konsulent og en sociolog, hvoraf begge er ansat i DKS i politikredsen. Disse personer blev udvalgt til eliteinterview, da de hver især havde været tæt involveret i opbygning af Trygheds- og Indbrudsprojektet, og dermed

besad den baggrundsviden om pilotprojektet, vi ønsker at opnå. Samtidig var der en antagelse om, at de havde indblik i, hvorfor elementerne i Trygheds- og Indbrudsprojekt ifølge medarbejderne fra DKS kunne tænkes at dække medlemmernes behov og medarbejdernes forventninger til hvem, der bærer ansvaret for forebyggelse mod indbrud i private hjem. Dette var en yderligere grund til, at disse medarbejdere blev anset for værende eksperter. Begrundelsen for at anvende to eksperter fra DKS er, at den ene ekspert har en akademisk rolle i projektet, mens den anden har en politifaglige rolle, hvorfor de kunne bidrage med forskellig viden til nærværende speciale. (Kvale & Brinkmann, 2009: 167). En ulempe kunne dog være, at de grundet deres relation til pilotprojektet er biased, og dermed potentielt ikke ville være i stand til at se andre mulige tiltag end dem, de har været med til at udvælge, og som tilbydes medlemmerne gennem Trygheds- og Indbrudsprojektet. Derfor tænkes det, at dette speciale kan bidrage med ny viden til politiet på området, da medlemmernes perspektiv ligeledes inddrages.

3.3.2 Eliteinterview med formanden af grundejerforeningen

For at få bedst mulig kendskab til det parcelhusområde, som den udvalgte grundejerforening omfatter, har vi i specialet ligeledes valgt, at lave et eliteinterview med formanden for den undersøgte grundejerforening. Da formanden for grundejerforeningen forventes at besidde en større almen viden om parcelhusområdet som undersøges end medarbejderne fra DKS, findes det ligeledes relevant at interviewe ham.

Ved eliteinterviewet med formanden for grundejerforeningen blev der som nævnt ligeledes udformet en semistruktureret interviewguide (jf. Bilag 2; Kvale & Brinkmann, 2009: 151; Bryman, 2012: 471). Her var formålet at få et indtryk af medlemmerne i grundejerforeningen, samt det kvarter de bor i. Ligeledes ønskede vi at undersøge gennem dialog med formanden, hvad hans opfattelse af medlemmernes behov var for, at de kunne blive mindre bekymret for indbrud. Hertil vurderede vi, at formanden har et indblik i dette, da vi havde en formodning om, at medlemmerne af grundejerforeningen henvender sig til ham med forskellige problematikker. Vi har dermed mulighed for at få et supplement til medlemmernes synspunkter gennem et enkelt interview, hvilket kan betragtes som en fordel, da han eventuelt har et mere overordnet perspektiv på området, som det enkelte medlem ikke vil besidde. En ulempe derimod ved et eliteinterview med formanden er, hvis medlemmerne ikke benytter sig af hans position, og han dermed ikke er informeret om deres meninger og behov. Herved vil formanden ikke være en egnet repræsentant for grundejerforeningen, og det tiltænkte indblik vil ikke blive opnået. Dog ville vi stadig opnå en

indsigt i hvem medlemmerne, der bor i kvarteret, er. For at sikre at formanden er et egnet supplement til medlemmernes synspunkt, har vi under interviewet spurgt ind til, hvorvidt beboerne henvender sig til ham, hvilket vil blive uddybet i afsnittet *Operationalisering af interviewguide til grundejerforeningens formand*.

3.3.3 Operationalisering af eliteinterviewguides

Følgende afsnit vil indeholde en operationalisering af specialets to eliteinterviewguides (jf. Bilag 2). Operationaliseringen skal sikre, at vi spørger ind til det, som vi har til hensigt at undersøge i specialet, og derigennem sikre specialets validitet. I interviewguidene er det blevet vægtet at stille spørgsmål, der er så neutralt formuleret som muligt for ikke at påvirke informanterne uhensigtsmæssigt under interviewene. Ligeledes er det blevet vægtet at stille spørgsmål, som informanterne ikke blot kan svare ”ja” eller ”nej” til, for at skabe en mere flydende samtale. I det følgende vil der komme en beskrivelse af operationaliseringen af henholdsvis interviewguiden for medarbejderne ved DKS og for formanden for grundejerforeningen.

3.3.3.1 Operationalisering af interviewguide til DKS

Interviewguiden til de to medarbejdere i DKS (jf. Bilag 2) har haft til formål at give os en baggrundsviden om Trygheds- og Indbrudsprojektet, samt en viden om området, der indgår i projektet. Vores tilegnede viden fra dette eliteinterview anvendes i vores videre arbejde med indsamling af empiri. Derudover har formålet med interviewguiden været at opnå en indsigt i medarbejdernes forståelse og overvejelser i forbindelse med politiets præventive tiltag mod indbrud. Interviewguiden blev inddelt i fem tematikker, som vi i det følgende vil beskrive og sætte i relation til specialets teoretiske perspektiver.

1. **Introduktion:** Introduktionen i interviewguiden kan betegnes som indledende spørgsmål. Her var formålet at komme med åbne spørgsmål, hvor informanterne selv kunne vælge, hvad der skulle fortælles i forhold til det relevante emne. (Kvale & Brinkmann, 2009: 155) Herunder blev der spurgt ind til informantens rolle i forbindelse med forebyggelse af indbrud samt deres arbejdsmæssige rolle ved politiet.
2. **Byen:** I denne del af interviewet ønskes der information om boligområdet. I forbindelse med denne tematik blev der spurgt ind til, hvornår på dagen og året politiet har oplevet indbruddene i grundejerforeningen. I forbindelse med egnede vogtere blev der endvidere spurgt ind til,

hvorvidt politiet havde oplevet, at ejerskab af hund gjorde en forskel i forbindelse med indbrud. Dette blev gjort ud fra formodningen om, at en hund ligeledes kan agere som en egnede vogter mod indbrud. Yderligere blev der spurgt ind til, hvilken type individer, der bor i området. Dette spørgsmål er relevant, da der i Garlands *samfundsperspektiv* er en formodning om, at det er mere udsatte grupper i samfundet, som rammes af kriminalitet, da de ikke har ressourcerne til at sikre sig mod det. Slutteligt spurgte vi ind til, hvorvidt medlemmerne af grundejerforeningen har foretaget præventive tiltag mod indbrud forinden stormødet. Dette spørgsmål har afsæt i *situationel kriminalitetsprævention*, da forebyggende tiltag kan mindske den kriminelles muligheder for at begå indbrud. Spørgsmålet kan yderligere belyses af Garlands *samfundsperspektiv*, hvor private aktører påtager sig en mere aktiv rolle i kriminalitetsforebyggelse. (jf. David Garland; jf. Situationel kriminalitetsprævention)

3. **Politiet:** Spørgsmålene ved denne tematik tager udgangspunkt i teoretiske perspektiver fra *rutineaktivitetsteorien* og *situationel kriminalitetsprævention*. Her ønskedes politiets praksis belyst, da politiet i nærværende speciale anses som værende en egnede vogter i forbindelse med indbrud (jf. Rutineaktivitetsteori; jf. Situationel kriminalitetsprævention). I denne sammenhæng er det derfor interessant at undersøge, hvor synligt politiet er for byens borger.
4. **Stormødet:** Spørgsmålene i denne tematik bygger på Garlands *samfundsperspektiv*, hvor han beskriver, at private aktører har påtaget sig en aktiv rolle i kriminalitetsforebyggelse (jf. David Garland). Dermed fandt vi det interessant at undersøge, hvilken rolle medarbejderne fra DKS har tiltænkt medlemmerne og andre præventive aktører i forbindelse med deres Trygheds- og Indbrudsprojekt, samt hvem der var inviteret til stormødet. Yderligere fandt vi det interessant at undersøge, hvilke fordele og ulemper medarbejderne ser i, at involvere medlemmerne af grundejerforeningen, da Garland beskriver, at de ressourcetsvage kan have svært ved at udføre de præventive tiltag (jf. David Garland).
5. **Trygheds- og Indbrudsprojektet:** I denne tematik spurgte vi ind til formålet med Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt, samt hvilke forebyggende elementer projektet indeholder. Dette skyldes, at vi i specialet ønskede at undersøge, hvilke præventive tanker medarbejderne havde i forbindelse med udarbejdelsen af deres projekt. Disse spørgsmål indgik i interviewet, da vi med vores teoretiske perspektiver fra *rutineaktivitetsteorien* og *situationel kriminalitetsprævention* vil forsøge at belyse, hvordan elementerne kan have en præventiv effekt mod indbrud. Et andet interessant perspektiv under denne tematik er, hvordan elementerne i pilotprojektet skulle implementeres i praksis hos medlemmerne. Disse spørgsmål

er taget med, da vi med baggrund i Garlands *samfundsperspektiv* ønsker at belyse, hvilken præventiv rolle medlemmerne har mod indbrud, kontra den præventive rolle politiet har. Slutteligt valgte vi at spørge ind til, hvorvidt politiet oplevede displacement i forbindelse med præventive indsatser mod indbrud. Dog blev vi bevidst om, at dette perspektiv tidligere er blevet undersøgt, hvor teorien om displacement ikke kunne bekræftes, hvorfor vi har valgt ikke at gå videre med det i specialet (jf. Situationel kriminalitetsprævention i praksis).

3.3.3.2 Operationalisering af interviewguide til grundejerforeningens formand

Interviewguiden til formanden af grundejerforeningen (jf. Bilag 2) er udarbejdet med afsæt i både specialets anvendte teori, tidligere forskning, empirien indsamlet gennem medarbejderne fra DKS og specialets spørgeskema til medlemmerne af grundejerforeningen (jf. Bilag 6). Formanden skal fungere som et supplement til medlemmernes perspektiv, hvilket er årsagen til, at nogle spørgsmål både stilles til formanden og grundejerforeningens medlemmer i spørgeskemaet. Interviewguiden er opdelt i seks tematikker, og vil i det følgende blive beskrevet og sat i relation til specialets teoretiske perspektiver, tidligere forskning og indsamlede empiri gennem DKS.

- 1. Introduktion:** Gennem introduktionen ønskede vi et indblik i formandens rolle i grundejerforeningen, samt hvor længe formanden havde været henholdsvis medlem af grundejerforeningen og formand for den. Dette blev der spurgt ind til for at kunne vurdere, hvorvidt formanden var i stand til at give et reelt indblik i medlemmernes behov og kvarteret som grundejerforeningen omfatter.
- 2. Området der omfatter grundejerforeningen:** Her blev formanden spurgt ind til kvarteret, som grundejerforeningen omfatter, hvilke individer der bor i kvarteret, samt medlemmernes sammenhold. Spørgsmålene omhandlende kvarteret og medlemmernes sammenhold blev udarbejdet med udgangspunkt i interviewene af medarbejderne fra DKS, da det her kom til udtryk, at vedligeholdelse af kvarteret og fællesskab i nabolaget kan have en betydning, for om medlemmerne vil agere egnet vogtere for hinanden igennem eksempelvis nabohjælp (Bilag 4, Anita: 20-21; jf. Situationel kriminalitetsprævention i praksis). Yderligere viser tidligere forskning, at godt naboskab kan føre til en kollektivhandlekraft (Kjeldsen & Avlund, 2016: 7). Derudover spurgte vi ind til medlemmerne af grundejerforeningen, grundet Garlands *samfundsperspektiv*, hvor han påpeger, at det kan have konsekvenser at lægge dele af ansvaret over på befolkningen selv (jf. David Garland). Af denne årsag finder

vi det relevant at danne sig et indtryk af medlemmerne for at kunne få indsigt i, hvilken rolle medlemmerne har i det præventive arbejde mod indbrud. Yderligere spurgte vi ind til formandens oplevelse af, hvor meget medlemmerne henvender sig til vedkommende som formand med problematikker angående indbrud. Dette gjorde vi for at sikre, at formanden var den rette til at give et indblik i medlemmernes holdning og adfærd angående forebyggelse mod indbrud i hjemmet.

- 3. Stormødet:** Her spurgte vi ind til, hvilke medlemmer der blev inviteret til stormødet, samt hvordan de blev inviteret. Dette tænkte vi havde en betydning for hvem og hvor mange, der mødte op og deltog i stormødet, hvilket ligeledes har betydning for kvaliteten af vores empiri i specialet, da vi ved stormødet uddelte spørgeskemaer til medlemmerne.
- 4. Indbrud:** Hensigten med denne tematik var at få indblik i både formandens kendskab til de indbrud, der har været i nabolaget, samt formandens indtryk af medlemmernes kendskab hertil. Dette vurderede vi som relevant for deres motivation for deltagelse i stormødet. Yderligere ønskede vi indblik i hvilke præventive tiltag, der blev foretaget i området inden stormødet fandt sted, og hvor trygge medlemmerne fremstod for formanden i forhold til at opleve at få indbrud. Vi fandt det derfor interessant at spørge ind til disse præventive tiltag, da det kunne give et indblik i, hvorvidt nabolaget var et egnet mål for indbrudstyre, og hvorvidt der var egnede vogtere til stede til at forhindre en eventuelt kriminel handling, eller øge risikoen for at indbrudstyven opdages i sin gerning (jf. Situationel kriminalitetsprævention). På samme vis adspurgte vi, om formanden oplevede, at ejerskabet af en hund havde betydning for, hvorvidt medlemmerne oplevede at få indbrud. Dette gjorde vi for at undersøge, om hunden kunne agere egnet vogter. (jf. Situationel kriminalitetsprævention).
- 5. Politiets indsats:** Ved denne tematik var vores hensigt at opnå et indblik i medlemmernes holdning til politiets forebyggende indsats af indbrud gennem formanden. Spørgsmålet blev stillet for at komme nærmere, hvorvidt medarbejderne fra DKS og medlemmerne er enige i hvem, der bære ansvaret for at forebygge mod indbrud i private hjem. Dette tog afsæt i, at der ved vores interviews med medarbejderne fra DKS blev givet udtryk for, at Trygheds- og Indbrudsprojektet er en hjælp til selvhjælp til medlemmerne (Bilag 4; Anita: 14 + 28). Derudover tog det afsæt i, at Garland i sit *samfundsperspektiv* beskriver, hvordan ikke statslige aktører påtager sig en mere aktiv rolle i det kriminalitetspræventive arbejde (jf. David Garland i praksis).

6. Afsluttende: Afslutningsvist spurgte vi ind til formandens forståelse af medlemmernes behov, for at de kan føle sig mere trygge i forhold til indbrud. Formålet med dette var at undersøge, hvorvidt formanden kendte til, hvad det kræves før medlemmerne kunne føle sig mindre bekymret i forhold til indbrud. I denne forbindelse blev det fundet interessant, om der blev udtrykt hvem der bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud i grundejerforeningen. (jf. Situationel kriminalitetsprævention). Med dette ønskedes det dermed at klarlægge, hvem der bærer ansvaret for forebyggelse af indbrud ud fra medlemmernes perspektiv i det omfang formanden kendte til dette (jf. David Garland; jf. David Garland i praksis).

3.3.4 Rollen som interviewer og observatør

I det følgende afsnit vil vores refleksioner af egne roller som henholdsvis interviewer og observatør ved de tre eliteinterviews fremgå.

I forbindelse med, at de tre interviews skulle foretages, havde vi i specialet gjort os overvejelser over, hvilke fordele og ulemper, der kunne være i forbindelse med, hvem der skulle fungere som observatør, og hvem der skulle være interviewer ved de forskellige eliteinterviews. I specialesamarbejdet er vi to kandidatstuderende, hvoraf den ene har været i praktik hos DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi det foregående semester på kandidatuddannelsen i Kriminologi. Dette betyder, at det ene gruppemedlem havde et godt kendskab til afdelingen og dennes medarbejdere, og det andet gruppemedlem var helt ny i feltet. Psykologerne Steiner Kvale og Svend Brinkmann beskriver, hvordan det er en god idé, at kende feltet man undersøger, inden man laver interviews, da dette kan give en bedre forståelse af det sagte i interviewsituationen, samt hjælpe til at kunne stille relevante spørgsmål (Kvale & Brinkmann 2009: 128). Af denne årsag valgte vi, at vedkommende, der forinden havde været i praktik ved Midt- og Vestjyllands Politi, skulle fungere som interviewer ved de to eliteinterviews med de ansatte fra DKS. Endvidere valgte vi, at det gruppemedlem med mindst kendskab til feltet skulle fungere som observatør, da vi hermed kunne sikre, at det sagte ikke blev for indforstået.

Ved eliteinterviewet med formanden af grundejerforeningen stod vi ikke overfor en lignende problematik, da begge gruppemedlemmer havde samme viden og kendskab til det felt, som formanden skulle interviews angående. Af denne årsag vurderede vi, at begge gruppemedlemmer var lige egnede som henholdsvis interviewer og observatør ved eliteinterviewet med formanden.

Fordelingen af rollerne ved dette eliteinterview blev derfor baseret på, at begge gruppemedlemmer skulle prøve at gennemføre et eliteinterview, hvorfor gruppemedlemmet, der var observatør ved de to eliteinterviews med medarbejderne fra DKS, skulle agere interviewer ved eliteinterviewet med formanden, og omvendt.

3.3.5 Efterfølgende refleksion

I det følgende vil vi redegøre for de refleksioner, vi har haft efter de foretagende ekspertinterviews med henholdsvis medarbejderne fra DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi og formanden af grundejerforeningen.

3.3.5.1 Medarbejderne fra DKS

Efter vi har gennemført eliteinterviews med de to ansatte ved Midt- og Vestjyllands Politi har vi erfaret, at kombinationen af et interview med en politiassistent og en sociolog har tilføjet forskellige nuancer til vores viden om pilotundersøgelsen, hvilket vi havde en formodning om kunne være tilfældet forinden de to eliteinterviews (jf. Eliteinterviews med medarbejderne fra Midt- og Vestjyllands Politi). Dette skyldes, at de to ansatte har haft og stadig har forskellige roller i forhold til opstarten og udførelsen af pilotprojekt, hvorfor vi ligeledes har fået forskelligartet perspektiver herpå. Selvom de blev interviewet ud fra samme interviewguide blev den indsamlede empiri forskellig, og supplerer dermed hinanden godt. Vi har dermed formået at få et bedre indblik i den samlede viden politikredsen besidder, end vi formentlig havde fået, hvis vi blot havde interviewet den ene part. Yderligere opnåede vi den ønskede baggrundsviden til at kunne udarbejde et spørgeskema og en interviewguide til henholdsvis medlemmerne og formanden for grundejerforeningen. Gennem de to interviews blev det tydeliggjort, hvorfor de forskellige elementer til Trygheds- og Indbrudsprojektet var blevet udvalgt, samt de ansattes tanker om dette. Gennem efterfølgende refleksioner anser vi det som fordelagtigt, at de to eliteinterviews med medarbejderne fra DKS lå i forlængelse af hinanden den samme dag, og ikke blev udført på to forskellige dage. Dette gjorde, at vores informanter ikke havde mulighed for at udveksle erfaringer i tiden mellem de to interviews, hvilket potentielt kunne have påvirket det sidste interview.

3.3.5.2 Formanden for grundejerforeningen

Forinden interviewet med formanden valgte vi at foretage et observationsstudie af det nabolag, som er omfattet af grundejerforeningen, der var inviteret til stormødet. Her havde vi valgt at gå en nøje

udvalgt rute gennem kvarteret, for både at få et indtryk af kvarterets gader, stisystemer og dets generelle beliggenhed. Ud fra information, som vi havde fået af Midt- og Vestjyllands Politi, vidste vi, at vi ville komme igennem gader, hvor der ville være en variation i husstandene, der enten var tilmeldt nabohjælp eller ej, samt havde været udsat for indbrud eller ej. Da dette observationsstudie ikke yderligere vil blive inddraget i specialet, og udelukkende blev foretaget for at styrke vores egen baggrundsviden om kvarteret, henvises der til Bilag 7 for yderligere uddybelse af planlægningen af observationsstudiet, udførelsen af observationsstudiet og vores rolle under udførelsen af observationsstudiet.

Det viste sig under udførelsen af eliteinterviewet med formanden, at det var en stor fordel, at vi havde foretaget et observationsstudie af kvarteret, da han til tider var meget indforstået i sin udtalelse og beskrivelse af kvarteret. Her var det en stor hjælp, at vi få timer forinden selv havde gået rundt i kvarteret, samt at vi dagene op til havde anvendt vejkort til at planlægge observationsruten, da dette tilsammen havde givet os et bedre kendskab til kvarteret.

Efter eliteinterviewet med formanden kan det diskuteres, hvorvidt han er repræsentativ for medlemmerne af grundejerforeningen, da han fortalte os, at medlemmerne ikke henvender sig til ham i forbindelse med problematikker angående indbrud, hvilket er modstridende med vores forventninger. Da formanden bor i pilotprojektets udvalgte område, kan hans holdninger i interviewet også være en afspejling af, hvordan han oplever det at være beboere i grundejerforeningen. Dog kom det frem undervejs i interviewet, at formanden har en vigtig indsigt i hvem, der bor i kvarteret, og hvordan udviklingen har været både blandt medlemmerne af grundejerforeningen og deres sammenhold, samt udviklingen i kriminalitetspræventive tiltag i kvarteret. Af sidstnævnte årsag vælges det at anvende eliteinterviewet med formanden som først planlagt, selvom hans viden kun til dels var som forventet inden eliteinterviewet blev påbegyndt. En yderligere refleksion efter interviewet med formanden er, at det ligeledes kunne have været relevant at spørge mere direkte ind til, hvad formanden mente, at henholdsvis medlemmernes og politiets rolle burde være i forbindelse med forebyggelse af indbrud i private hjem.

3.4 Spørgeskema

I det følgende afsnit vil vores overvejelser omkring vores spørgeskema blive fremlagt. I denne forbindelse vil vi klarlægge, hvorfor vi har valgt at udarbejde et spørgeskema til medlemmerne af grundejerforeningen.

I nærværende speciale ønsker vi som beskrevet at klarlægge, hvorvidt medarbejderne fra DKS og medlemmerne af grundejerforeningen har samme opfattelse af hvem, der bærer ansvaret for, at medlemmerne kan føle sig mindre bekymret i forhold til indbrud. Til at belyse medlemmernes synspunkt valgte vi at udarbejde et spørgeskema. Dette gjorde vi, da ønskede at opnå et mere bredt billede af, hvem medlemmerne giver udtryk for bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud, hvilket et kvantitativt spørgeskema ville være bedre egnet til end et kvalitativt interview (Andersen et al., 2012: 67-68).

I de følgende afsnit vil vores håndtering af udarbejdelsen af spørgeskemaet, og indsamlingen af den kvantitative data derfor blive klarlagt. Herunder vil operationaliseringen af spørgeskemaet, pilottest, indsamlingen af data i praksis og efterfølgende refleksioner på området fremgå.

3.4.1 Operationalisering af spørgeskemaet

I det følgende vil operationaliseringen af spørgeskemaet til medlemmerne i grundejerforeningen blive præsenteret. I dette afsnit vil de spørgsmål, som anvendes i analysen blive fremlagt. Operationaliseringen af de spørgsmål, som ikke indgår i analysen vil fremgå af Bilag 6. I forbindelse med operationaliseringen vil vi beskrive, hvordan de forskellige spørgsmål kan bidrage med relevant viden gennem specialets teoretiske perspektiver samt forskning på området. Det udformede spørgeskema fremgår ligeledes af Bilag 6.

Tekstboks 2: Køn og Alder

Variabel "Køn" og "Alder"
<ul style="list-style-type: none">• Hvad er dit køn?• Hvad er din alder?

I spørgeskemaet blev medlemmerne spurgt ind til deres køn og alder. Dette gjorde vi, da tidligere forskning har vidst, at særligt kvinder er bekymret for at blive udsat for kriminalitet, samt at der er en tendens til, at personer i aldersgruppen 25-39 år er mere utrygge end de yngste og ældste aldersgrupper. (Pedersen, Kyvsgaard & Balvig, 2015: 133). På baggrund af dette finder vi det relevant i nærværende speciale at have kendskab til medlemmernes køn og alder, da vi tænker, at det har en betydning for medlemmernes behov for forebyggelse for at kunne føle sig tryk imod indbrud i hjemmet. Da vi med afsæt i Garlands *samfundsperspektiv* vil undersøge, hvem der ifølge

medlemmerne i grundejerforeningen har ansvaret for forebyggelse af indbrud, finder vi det grundet ovenstående ligeledes relevant at undersøge, hvorvidt der er forskel på medlemmernes holdning hertil afhængig af deres køn og alder.

Tekstboks 3: Bekymret

Variabel "Bekymret"

• Hvor ofte har du været bekymret for indbrud indenfor de sidste 12 måneder?

Vi spurgte medlemmerne i grundejerforeningen, hvor ofte de har været bekymret for indbrud indenfor de sidste 12 måneder. Dette skyldes, at medlemmernes bekymring for indbrud kan være en motivationsfaktor for at deltage i stormødet, samt påbegynde en mere forebyggende adfærd. Selvom vi havde et ønske om at formulere neutrale spørgsmål, så vidt det var muligt, valgte vi at anvende ordet bekymret til trods for, at det er lettere negativt ladet og eventuelt kunne sætte en bekymring i gang hos respondenterne. Dette skyldes, at vi vurderede, at dette udtryk er mere håndgribeligt end, hvis vi eksempelvis spurgte medlemmerne, hvor trygge eller utrygge de følte sig i forhold til indbrud. I udformningen af spørgsmålet har vi taget inspiration i politiets tryghedsindeks metoderapport, hvor lignende spørgsmål er blevet stillet (Politi, 2016: 30). Da vi tager udgangspunkt i det bagvedliggende spørgeskema til politiets tryghedsindeks, vurderer vi, at spørgsmålet kan indikere medlemmernes tryghed.

Tekstboks 4: Indbrud og Indbrud flere gang

Variabel "Indbrud" og "Indbrud flere gange"
--

• Har du oplevet indbrud eller forsøg på indbrud i din nuværende bolig?• Har du oplevet indbrud eller forsøg på indbrud i din nuværende bolig mere end én gang?

I spørgeskemaet blev medlemmerne i grundejerforeningen spurgt, om de har haft indbrud én eller flere gange i deres nuværende bolig. Dette skyldes til dels, at vi tænker, at indbrud i deres nuværende bolig kan være motiverende for at påbegynde forebyggelse af yderligere indbrud. Tidligere forskning viser, at blot 1/3 forebygger mod indbrud efter at have oplevet at få indbrud. Hertil forventer vi, at det er de motiverede medlemmer, der deltager i stormødet, hvorfor vi finder det relevant at spørge, om medlemmerne har oplevet at få indbrud eller forsøg på indbrud, da man kunne formode at de fremmødte medlemmer tilhører denne 1/3. Grunden til at vi spurgte ind til

deres nuværende bolig, er at vi ønsker at undersøge det område, som medlemmerne bor i nu. Yderligere viser tidligere forskning, at hvis en husstand har været udsat for indbrud én gang, så øges risikoen for at blive udsat for indbrud igen (TrygFondens & DKR, 2017: 23). På baggrund af dette finde vi det interessant at undersøge, hvorvidt der er forskel på de medlemmer i grundejerforeningen, som har oplevet indbrud eller forsøg på indbrud i deres bolig, og de medlemmer, som ikke har oplevet indbrud eller forsøg på indbrud. Her finder vi det interessant, hvorvidt der er forskel på, hvad de mener hjælper dem eller ville hjælpe dem til at være mindre bekymret angående indbrud, hvilket vi anvender som en indikation for, hvem de mener, bærer ansvaret for de præventive indsatser i boligområdet.

Tekstboks 5: Undgå indbrud

Variabel "Undgå indbrud"

• Gør du noget for at undgå at få indbrud?

Vi spurgte medlemmerne, om de forinden stormødet allerede gjorde sig tiltag for at forebygge mod indbrud. Dette kan dels indikere, hvorvidt medlemmerne allerede forebygger mod indbrud, og dels kan det være en indikation for deres motivation for at deltage i stormødet, hvis de allerede interessere sig for forebyggende tiltag mod indbrud. Svarkategorierne er opstillet således, at de er rangeret fra de tiltag der er mindst ressourcekrævende til de, som er mest ressourcekrævende for medlemmerne at anvende. Med ressourcekrævende henvises her til både økonomisk og tidsmæssigt.

Tekstboks 6: Hvad hjælper

Variabel "Hvad hjælper"

• Hvad hjælper/ville hjælpe dig til at føle dig mindre bekymret i forhold til at få indbrud?

Vi adspurgte ligeledes medlemmerne i grundejerforeningen, hvad der hjælper eller ville hjælpe dem til at være mindre bekymret for indbrud. Dette findes relevant, da vi med baggrund i *situationel kriminalitetsprævention* ønsker at undersøge, hvorvidt medarbejderne fra DKS og medlemmerne har samme forståelse for, hvilke præventive tiltag, der kan gøre medlemmerne mindre bekymret for indbrud (jf. Situationel kriminalitetsprævention i praksis). For specialets undersøgelse gør det ingen forskel, om medlemmerne allerede laver disse tiltag, eller om de kunne tænke sig andre tiltag, da vi

vurderer begge dele kan indfange, hvad der hjælper til, at medlemmerne kan føle sig mindre bekymret for indbrud. Svarkategorierne blev rangeret således, at de ud fra vores vurdering spænder fra de forebyggende tiltag, der er mindst ressourcekrævende for politiet, til de som er mest ressourcekrævende for politiet. Yderligere kan dette spørgsmål være med til at give en indikation for, hvorvidt medlemmerne selv tager ansvaret for foretage forebyggende tiltag, eller om de ønsker, at politiet skal varetage denne opgave, hvilket vil undersøges med baggrund i Garlands *samfundsperspektiv*.

Afslutningsvist i spørgeskemaet var det muligt for respondenterne at skrive deres mailadresse, da vi i så fald, hvis nødvendigt, kunne kontakte dem og afholde uddybende interviews.

3.4.2 Pilottest

Ved udarbejdelsen af specialets spørgeskema fravalgte vi at foretage en decideret pilottest til trods for, at dette tilrådes. Almindeligvis testes et spørgeskema inden anvendelse ved, at det bliver sendt ud til individer, som er repræsentative for den population, der endegyldigt skal besvare spørgeskemaet. Dette gøres for at undersøge eksempelvis variationen i besvarelsene, spørgsmålenes forståelighed og redundans, hvor man undersøger om to eller flere af spørgsmålene måler det samme. Dog fandt vi populationen for lille til, at vi ville udsende spørgeskemaet til blot nogle af grundejerforeningens medlemmer, og anvende dette som en pilottest, da vi så kunne risikere, at de samme medlemmer deltog i stormødet, og dermed på forhånd havde kendskab til spørgeskemaets spørgsmål og tematikker. (Andersen et al., 2012:319-320) Dog forsøgte vi alligevel at gardere os mod generelle fejl, såsom upassende eller uforståelige spørgsmål, hvilket også tilrådes. Dette gjorde vi ved at lade vores vejleder og samarbejdspartnere ved Midt- og Vestjyllands Politi gennemlæse spørgeskemaet. (de Vaus, 2014: 114-117)

3.4.3 Udførelse i praksis

Spørgeskemaet blev uddelt ved stormødet til grundejerforeningens medlemmer. Dette skete ved, at vi, inden stormødet gik i gang, lagde spørgeskemaer og skriveredskaber klar ved bordene, hvor medlemmerne skulle sidde. Vi valgte at uddele spørgeskemaet i starten af stormødet, da vi derved vurderede, at vi ville opnå flest besvarelser. Få minutter inde i stormødets begyndelse blev vi præsenteret af en medarbejder fra DKS, og fik selv mulighed for kort at uddybe, hvem vi var, hvad

spørgeskemaet gik ud på, hvad spørgeskemaet skulle anvendes til, og hvem der skulle besvare det. Her understregede vi, at vi var interesseret i, at alle tilstedeværende, der hørte til grundejerforeningen, besvarede spørgeskemaet. Vi gjorde det dermed klart, at der var tale om en individuel besvarelse for hver person og ikke en besvarelse for den enkelte husstand. Dette gjorde vi i tilfælde af, at flere fra samme husstand deltog i stormødet. Yderligere gjorde vi medlemmerne opmærksomme på, at deres besvarelser som udgangspunkt var anonyme, hvis de ikke oplyste deres e-mailadresse til os, og at deres e-mailadresser hverken ville fremgå i specialet eller blive videregivet til anden part. Ved stormødets afslutning indsamlede vi spørgeskemaerne igen (jf. Anonymitet af respondenter).

3.4.4 Efterfølgende refleksioner angående den kvantitative data

Efter indsamlingen af den kvantitative data måtte vi erkende, at vores tilgang til selve indsamlingen ved stormødet ikke havde været optimal. Her måtte vi sande, at nogle ting skulle have været yderligere uddybet forinden medlemmerne fik adgang til at besvare spørgeskemaet. Havde dette været gjort kunne nogle problematikker formentlig have været undgået. Hertil kan nævnes, at vi efterfølgende erfarede, at vi skulle have uddybet, at alle spørgsmål skulle besvares, da nogle få undlod at besvare enkelte spørgsmål undervejs. Yderligere erfarede vi, at vi burde have klarlagt, hvordan medlemmerne skulle håndtere situationen, hvis de kom til at besvare et spørgsmål forkert, og ønskede at ændre deres svar. Slutteligt kunne det tyde på ligeledes at have været nødvendigt at forklare, at uddybelser af besvarelserne ikke ville blive medtaget, med mindre disse blev skrevet et sted i spørgeskemaet, hvor der var lagt direkte op til en sådan uddybelse. Håndteringen af disse problematikker vil blive uddybet i et underafsnit til det kommende afsnit *Behandling af data*.

Til stormødet deltog 45 medlemmer af grundejerforeningen, hvorfor vi fik 45 besvarelser. Grundejerforeningen består af 137 husstande, hvorfor vores population er på 137-274 husejere, ud fra den antagelse, at hver husstand indeholder 1-2 voksne. Efterfølgende diskuterede vi, hvorvidt vi fandt dette antal tilstrækkeligt til at foretage en kvantitativ regressionsanalyse af den indsamlede data, som vores første overvejelser havde været at gøre. Vi kom frem til, at vi ikke fandt stikprøvens størrelse tilstrækkelig i forbindelse med en regressionsanalyse, da stikprøven under en regression vil blive inddelt i yderligere undergrupper, hver gang der tilføjes en variabel. I dette tilfælde ville disse undergrupper ende med at blive meget små, hvorfor generalisering kan blive vanskelig. (de Vaus, 2014: 307) Yderligere fandt vi heller ikke regressionsanalyse nødvendigt for at kunne besvare

specialets problemformulering. Af denne årsag besluttede vi os for i stedet at foretage univariate og bivariate analyse. For at undgå for mange type 1 fejl har vi valgt, at arbejde ud fra signifikansniveauet 0,05. Dette betyder, at der kun er 0,05 sandsynlighed for, at vi afviser den sande nulhypotese, og dermed siger at der er en sammenhæng, hvor der i virkeligheden ikke er. Ved at gøre dette fremfor at anvende 0,10 øges risikoen dog for type 2 fejl, hvor vi risikere at acceptere nulhypotesen, hvor vi skulle afvise den. (Agresti & Finlay, 2014:160-163) Univariat og bivariat analyse kan give os et indblik i, hvem medlemmerne mener bærer ansvaret for forebyggelse af indbrud i private hjem, samt hvilke præventive tiltag de gør sig i deres hjem mod indbrud. I forbindelse med vores univariate og bivariate analyse har vi valgt at foretage interviews med enkelte medlemmer af grundejerforeningen, da dette kan supplere vores kvantitative data og herigennem give en uddybende forståelse af de tendenser, vi eventuelt finder frem til i analysen. Tilgangen til interviewene med medlemmer af grundejerforeningen vil blive fremlagt i de kommende afsnit.

3.5 Interviews med medlemmer

I nærværende speciale ønsker vi som tidligere beskrevet at klarlægge, hvorvidt medarbejderne fra DKS og medlemmerne af grundejerforeningen har samme opfattelse af hvem, der bærer ansvaret angående forebyggelse af indbrud. Til at belyse medlemmernes synspunkt valgte vi, som beskrevet i de foregående afsnit, at interviewe grundejerforeningens formand, samt foretage en spørgeskemaundersøgelse ved stormødet. Efterfølgende refleksioner førte til, at vi besluttede os for også at foretage interviews med enkelte medlemmer af grundejerforeningen, som et uddybende supplement til den kvantitative data for at opnå en større forståelse for medlemmernes synspunkt, end vi muligvis kunne opnå gennem udelukkende kvantitativ data (Jacobsen & Jensen, 2012: 14; Bryman, 2012: 210). Ved disse interviews valgte vi at foretage enkeltpersonsinterview med en semistruktureret interviewguide, hvor vi havde udarbejdet spørgsmål på forhånd, men med mulighed for at følge op på relevante tematikker undervejs. Dette gjorde vi, da vi ønskede at få et indblik i medlemmernes individuelle synspunkter. (Kvale & Brinkmann, 2009: 151-154 + 170-171; Bryman, 2012: 471)

3.5.1 Refleksioner over udvælgelsen af informanter fra grundejerforeningen.

Som beskrevet i afsnittet *Operationalisering af spørgeskema*, valgte vi i slutningen af spørgeskemaet at give grundejerforeningens medlemmer mulighed for at oplyse deres e-mailadresse til os, såfremt de også ønskede at deltage i et interview. Ved mødet deltog som tidligere beskrevet 45 af grundejerforeningens medlemmer. Heraf valgte 14 medlemmer at oplyse deres e-mailadresse til os. Vi valgte at kontakte 13 af de 14 for at høre, hvorvidt de stadig var interesseret i at deltage i et interview. Ved samme lejlighed oplyste vi dem om fem specifikke dage, hvor vi havde mulighed for at komme til deres by. Vores mål var her at samle tre til fire personer, der kunne deltage i individuelle interviews i løbet af samme dag. Grunden til, at vi undlod at kontakte det sidste medlem var, at vi kunne se, at der her var tale om formanden for grundejerforeningen. Da vi allerede havde interviewet ham som ekspert ved et eliteinterview, blev vi enige om ikke at tage kontakt til ham i første omgang, selvom hans rolle i et interview som privatperson selvfølgelig ville være lidt en anden. Af de 13 medlemmer svarede syv af dem tilbage. Seks medlemmer havde mulighed for at hjælpe i løbet af de fem dage på forskellige tidspunkter, og et medlem kunne desværre ikke de dage, vi havde udvalgt. På to ud af de fem udvalgte dage kunne et tilstrækkeligt antal medlemmer deltage. Da vi endte med at have flere muligheder valgte vi at kigge nærmere på de forskellige medlemmer ud fra de indsamlede spørgeskemaer. Her kiggede vi hovedsageligt på medlemmernes alder, køn og om de havde haft indbrud. Dette skyldes, at vi ikke ønskede at udvælge tre til fire informanter med en forholdsvis ens profil, men i stedet ønskede variation blandt informanterne for potentielt at få synliggjort flere forskellige perspektiver på forebyggelse af indbrud. Samtidig ønskede vi at finde informanter, der tilnærmelsesvis kunne repræsentere vores stikprøve. Grundet ovenstående interviewede vi tre informanter, hvor vi på forhånd var bekendte med, at der var tale om to kvinder og en mand, der alle tilhørte forskellige alderskategorier, og hvoraf kun den ene kvinde havde oplevet at få indbrud i sit hjem. Informanterne er dermed strategisk udvalgt (de Vaus, 2001: 238-240).

Grundet det forløb, vi har været igennem for at få informanter til vores speciale, er det relevant at forholde sig kritisk til denne proces, da der undervejs ikke kunne undgå at forekomme både en selektion og en selvselektion. Helt overordnet er der på forhånd sket en selektion, som har været udenfor specialets kontrol, da Midt- og Vestjyllands Politi har udvalgt en specifik grundejerforening til at indgå i deres pilotprojekt. Af denne årsag blev netop disse individer inviteret til stormødet, hvor vi uddelte vores spørgeskema. Herefter kan vi argumentere for, at der skiftevis forekom selvselektion og selektion i udvælgelsesprocessen af informanter (Jørgensen et al., 2015: 8). Dette

skyldes vores antagelse om, at det var de mest motiverede, der deltog i stormødet, samt oplyste deres e-mailadresse til os, og efterfølgende besvarede den e-mail, vi sender ud til dem angående et interview. Undervejs i udvælgelsen af specialets informanter skete der yderligere en selektion. For det første undlod vi at kontakte formanden af grundejerforeningen, selvom han ønsker at deltage i endnu et interview, og for det andet udvalgte vi informanter efter hvilke dage, de kunne deltage i interviewet, samt efter at opnå størst mulig variation blandt informanterne. (Jørgensen et al., 2015: 8) Grundet ovenstående bør vi derfor forholde os kritisk til den data, vi får indsamlet, da henholdsvis respondenterne og informanterne kan være særligt motiveret til at deltage og potentielt have skjulte agendaer, vi ikke kender til. Ligeledes bør vi reflektivt forholde os kritisk til vores egen rolle i selektionen af informanter, og hvilken betydning dette kan have haft. Disse refleksioner vil komme til udtryk i det kommende afsnit *Efterfølgende refleksioner*. Da vi valgte at uddele vores spørgeskema til stormødet, hvor respondenterne kunne skrive sig på til interview tænkes det, at respondenternes motivation for at deltage er større, end den ville have været, hvis vi havde forsøgt kontakt gennem et link på deres hjemmeside. Dette kan skyldes, at politiet er en autoritet, hvorfor dette kan have en indvirkning på medlemmernes motivation. Yderligere havde medlemmerne allerede vist en grad af motivation for emnet ved, at de havde valgt at møde op til DKS' stormøde, hvorfor sandsynligheden for at de også ville deltage i et interview var større.

3.5.2 Operationalisering af interviewguide til medlemmerne

I det følgende afsnit vil vores operationalisering af specialets interviewguide (Bilag 2), der blev anvendt til interviews med medlemmerne af grundejerforeningen, blive fremlagt.

Operationaliseringen skal være med til at sikre specialets validitet. Dette gøres ved, at vi søger at sikre os, at det vi spørger ind til under interviewene, også er det, vi har til hensigt at undersøge i nærværende speciale. I denne interviewguide blev det på samme vis som ved eliteinterviewguiden tilstræbt at stille spørgsmål, der var så neutralt formuleret som muligt, for ikke at komme til at påvirke informanterne undervejs i interviewene. Ligeledes blev det forsøgt undgået at stille spørgsmål, som informanterne blot kunne svare "ja" eller "nej" til.

Interviewguiden til medlemmerne af grundejerforeningen er udarbejdet med afsæt i specialets tidligere udarbejdet eliteinterviewguides og vores udarbejdet spørgeskema, da de tre interviews med medlemmerne af grundejerforeningen ønskes anvendt som et uddybende supplement til medlemmernes besvarelser af spørgeskemaet. Af denne grund valgte vi at tilføje nogle spørgsmål,

der bedre kunne indfange ansvarsspørgsmålet, da dette var en tematik, vi ønskede bedre uddybet, end vi kunne opnå med spørgeskemaet. Da informanternes udtalelser sammenholdes med medarbejderne fra DKS' udtalelser og besvarelserne fra spørgeskemaet, blev det fundet relevant at sikre, at nogle af de samme tematikker gik igen. Yderligere tog vi afsæt i den anvendte teori og tidligere forskning, da denne forventedes at kunne hjælpe til at forklare nogle af de synspunkter, der ville komme frem under interviewene. Interviewguiden er opdelt i fire tematikker, som i det følgende vil blive beskrevet.

- 1. Introduktion:** Gennem introduktionen ønskede vi et indblik i hvem informanterne er, og hvem deres husstand består af.
- 2. Området der omfatter grundejerforeningen:** Ved denne tematik ønskede vi at få et indblik i informantens tilknytning til kvarteret, som er omfattet af grundejerforeningen. Derfor spurgte vi ind til, hvor længe informanten havde boet i sin nuværende bolig, samt informantens forståelse af godt naboskab, og hvorvidt de har et godt naboskab i kvarteret. Dette finder vi relevant, da informantens tilknytning til kvarteret og forhold til de andre beboere kan tænkes at have betydning for, hvorvidt man ønsker at indgå i et fællesskab, såsom nabohjælp, og agere egnede vogtere for hinanden (Kjeldsen & Avlund, 2016: 7; Situationel kriminalitetsprævention).
- 3. Indbrud:** Ved denne tematik spurgte vi ind til informantens egne oplevelser med at have indbrud, samt kendskab til indbrud, der har fundet sted i kvarteret. Ligeledes spurgte vi ind til, om informanten gør sig tanker om at få indbrud i sin bolig. Dette findes relevant, da det potentielt kan give et indblik i informantens motivation for deltagelse til stormødet. Under denne tematik blev der yderligere spurgt ind til, hvad informanten gjorde af forebyggende tiltag mod indbrud inden vedkommende deltog i stormødet. Dette spurgte vi om for at få et indblik i, om medlemmerne foretager nogle af de tiltag, som DKS fremlagde til stormødet. Slutteligt spurgte vi ved denne tematik ind til informantens holdning til, hvad egen samt politiets rolle ved forebyggelse af indbrud burde være, og hvordan vedkommende oplevede politiets indsats angående forebyggelse af indbrud. Dette findes interessant, da vi gennem Garlands *samfundsperspektiv* ønsker at belyse, hvorvidt medlemmerne af grundejerforeningen mener, det er dem selv eller politiet, der bærer ansvaret for at kriminalitetsforebygge.

4. Stormødet: Under den sidste tematik adspurgte vi informanterne, hvad de syntes om stormødet, samt de elementer, som de blev præsenteret for til stormødet. Yderligere spurgte vi informanterne, hvilke overvejelser de havde gjort sig angående forebyggelse af indbrud efter deres deltagelse i stormødet, og om de ville tage nogle af de elementer, de var blevet præsenteret for, i brug. Disse spørgsmål fandt vi relevante, da de ligeledes kan være med til at give et indblik i, hvem der ifølge medlemmerne af grundejerforeningen har ansvaret for forebyggelse af indbrud, og ifølge dem kan agere egnede vogtere (jf. Teori). Yderligere kan dette perspektiv bidrage med viden om, hvordan Trygheds- og Indbrudsprojektet yderligere kan målrettes.

3.5.3 Rollen som interviewer og observatør

Ved de tre interviews med medlemmerne af grundejerforeningen stod vi på samme vis, som ved eliteinterviewet med formanden, ikke overfor større problematikker i forhold til, hvilket gruppemedlem, der skulle være henholdsvis interviewer og observatør. Dette skyldes, at vi i denne situation, havde en forventning om, at vi begge ville være lige egnede til begge roller, grundet vores kendskab til feltet, samt det faktum, at vi ikke skulle tale med en ekspert på området, men i stedet skulle tale med et medlem af grundejerforeningen om vedkommendes egne oplevelser. Derfor valgte vi i stedet at prioritere, at det gruppemedlem, der kun havde foretaget et eliteinterview, denne gang skulle foretage to ud af de tre interviews. På denne måde ville begge gruppemedlemmer have ageret henholdsvis interviewer og observatør tre gange ved de i alt seks interviews. Selvom man kan argumentere for, at man kan sikre mere ensartethed ved, at den samme agerer interviewer, anså vi det erfaringsmæssige aspekt som vigtigere, hvorfor vi valgte at skiftes til at interviewe. Yderligere havde vi netop udarbejdet en interviewguide for at udgangspunktet for interviewene skulle være det samme. Da de tre interviews med grundejerforeningens medlemmer skulle afholdes i informanternes egne hjem, som ligger et stykke fra Aalborg, valgte vi som beskrevet at få dem tilpasset, så de alle kunne afholdes den samme dag. Derfor valgte vi også, for ikke at gå på kompromis med kvaliteten af interviewene, at indlægge en pause mellem interviewene. Derudover valgte vi, at det ene gruppemedlem skulle agere interviewer ved henholdsvis det første og det sidste interview, mens det andet gruppemedlem skulle agere interviewer ved interview nummer to. Dette gjorde vi ligeledes for at søge at sikre kvaliteten af de tre interviews.

3.5.4 Efterfølgende refleksioner

I forbindelse med at vi foretog det første interview blev vi opmærksomme på, at vores rolle i det undersøgte felt kunne påvirke informantens besvarelser. Her tænkes der på, at vi til stormødet blev præsenteret, som kriminologistuderende, der skrev speciale i samarbejde med politiet. Rollen som studerende, der samarbejder med Midt- og Vestjyllands Politi kan have påvirket de informanter, der er blevet interviewet, hvorfor informanterne kan have været mindre kritiske overfor politiet i interviewsituationen, end de måske ellers ville have været. Dog tænkes det stadigvæk, at vores rolle som studerende på Kandidatuddannelsen i Kriminologi kan have blødt vores rolle op, da vi ikke er direkte repræsentanter fra politiet. Vi kan dog ikke afvise, at vores adgang til feltet kan have haft en betydning for de besvarelser, som medlemmer er kommet med under interviewene.

En anden refleksion vi har gjort over interviewene med medlemmerne er også, at den selektion og selvselektion, som har fundet sted i forbindelse med udvælgelsen af informanter, ligeledes kan have haft en betydning for selve interviewsituationen, da det som sagt er de mest motiverede medlemmer, som har meldt sig (jf. Refleksioner over udvælgelsen af informanter fra grundejerforeningen). Disse medlemmer tænkes at have noget på hjertet eller erfaringer, som de ønsker at dele med os. Denne del har vi dog i interviewsituationen forsøgt at være opmærksom på, hvorfor vi har holdt informanterne på sporet af det undersøgte emne i tilfælde af, at informanterne begyndte at dreje samtalen ud på et sidespor. En sidste refleksion i forbindelse med de foretagne interviews er, at det fungerede godt med at afholde de tre interviews med informanterne i deres eget hjem. Dette skyldtes særligt praktiske grunde, da vi ikke havde lokaler til rådighed i byen. Ved at vi afholdte de tre interviews med medlemmerne i grundejerforeningen i deres egne hjem, opnåede vi en afslappet stemning i interviewsituationen. Dette tænker vi skyldes, at det er omgivelser, hvor informanten har været tryk, hvorfor det kan have givet anledning til nogle andre fortællinger i interviewsituationen, end hvis interviewene var afholdt et nyt sted for informanten. Yderligere bidrog det også til, at vi som interviewer og forsker på områder fik en anden forståelse for det sagte i interviewsituationen, da vi bedre kunne få en forståelse af de præventive tiltag, som var lavet i hjemmet mod indbrud, da vi i interviewsituationen kunne se hjemmene med egne øjne.

4. Behandling af data

I dette kapitel vil vi fremlægge vores behandling af den indsamlede empiri. Herunder vil vi komme ind på vores overvejelser om anonymisering af respondenterne, informanterne og det undersøgte område, samt håndtering af både den indsamlede kvalitative og kvantitative empiri.

4.1 Anonymitet

I følgende afsnit vil vores overvejelser i forbindelse med anonymisering af de medvirkende informanter, respondenter og boligområdet i specialet blive fremlagt.

4.1.1 Anonymisering af informanter

I forbindelse med de foretagne interviews med de to medarbejdere i DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi gav begge medarbejdere udtryk for, at der ikke var behov for, at vi i specialet anonymiserede deres udtalelser. Dog har vi alligevel valgt at anonymisere dem i den forstand, at de fremgår med andet navn i specialet (Bilag 4, Anita: 9; Bilag 4, Ejner: 32). Da DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi er en mindre afdeling, vil en anonymisering ikke være fuldt ud mulig, da andre, som læser nærværende speciale, og som har kendskab til afdelingen, godt vil kunne finde frem til deres identiteter. Yderligere har vi fravalgt at anonymisere DKS, da DKS er vores overordnede samarbejdspartner.

Formanden og de tre medlemmer af grundejerforeningen gav i forbindelse med de foretagne interviews tilladelse til, at vi ikke behøvede at anonymisere dem i specialet. I nærværende speciale har vi dog valgt at ændre deres navne, da vi fandt dette mest etisk forsvarligt. Dette skyldes, at vi ikke finder det nødvendigt at oplyse medlemmernes oprindeligt navne, hvorfor vi har valgt at beskytte deres privatliv ved at give medlemmerne fiktive navne i specialet (Kvale & Brinkmann, 2009: 91).

4.1.2 Anonymisering af respondenterne

Som beskrevet tidligere gjorde vi medlemmerne af grundejerforeningen opmærksomme på, at de ville fremgå som anonyme i deres besvarelse af vores spørgeskema. Derudover gjorde vi dem opmærksomme på, at dette i mindre grad var gældende, hvis de oplyste deres e-mailadresse til os,

men at denne kun ville blive anvendt af gruppemedlemmerne, og ikke ville blive videregivet til anden part. Deres besvarelser ville derfor fremgå som anonyme i specialet. Dette valgte vi at gøre, da vi fandt det mest etisk forsvarligt at anonymisere medlemmernes besvarelser, da nogle af spørgsmålene eksempelvis omhandler, hvordan de oplever deres naboskab i deres boligkvarter, samt hvordan de oplever politiets indsats i forhold til forebyggelse af indbrud. Yderligere blev det vurderet som værende unødvendigt at kende til medlemmernes sande identitet i nærværende speciale.

4.1.3 Anonymisering af boligområdet

Da vi både har valgt at anonymisere specialets informanter og respondenter, finder vi det ligeledes mest hensigtsmæssigt at anonymisere selve boligområdet, som undersøges gennem den udvalgte grundejerforening. Dette gøres, da vi vurderer, at foruden en anonymisering af boligområdet vil andre som læser specialet potentielt kunne genkende de enkelte personer, hvilket ville være modstridende med vores ønske om at beskytte deres privatliv.

4.2 Kvalitativ data

I det følgende vil en kort beskrivelse af specialets behandling af den indsamlede kvalitative data blive fremlagt. Herunder vil der fremgå en beskrivelse af transskriberingen og kodning af emner i de foretagne interviews.

Som et led i behandlingen af den kvalitative data blev specialets interviews optaget på diktafon og efterfølgende transskriberet. Dette valgte vi at gøre for at sikre, at vi kunne citere informanterne korrekt. Da transskribering kan være en lang proces valgte vi, at fordele de seks interviews ligeligt mellem os. Af denne grund udarbejdede vi forinden nogle retningslinjer for transskriberingerne, der skulle følges (jf. Bilag 3). Dette blev gjort for at sikre, at transskriberingerne blev ensartet, selvom de var foretaget af to forskellige personer. Yderligere har vi begge tidligere erfaret, at klare retningslinjer for transskriberingen gøre arbejdsprocessen lettere. Efter transskriberingerne var udarbejdet valgte vi at foretage en emnekodning af de forskellige interviews. Dette blev udelukkende gjort for egen arbejdsproces skyld, da det kan være med til at strukturere empirien, som anvendes i specialets analyse.

4.3 Kvantitativ data

I det følgende vil en kort beskrivelse af specialets behandling af den indsamlede kvantitative data blive fremlagt. Herunder vil der fremgå en beskrivelse af den manuelle indtastning af besvarelserne af spørgeskemaet, og en beskrivelse af variable anvendt i specialet, der er blevet rekodet.

4.3.1 Indtastning af data i SPSS

Specialets kvantitative data er indsamlet ved uddeling af spørgeskemaer i papirform til de medlemmer fra grundejerforeningen, som mødte op til DKS' stormøde i slutningen af marts måned. Efterfølgende er spørgeskemaerne blevet indtastet manuelt i dataprogrammet SPSS. I forbindelse med indtastningen af data opstod der problematikker, da nogle af respondenternes besvarelser var tvetydige. I disse tilfælde har vi foretaget en faglig vurdering af, hvordan disse enkeltvis skulle håndteres. Eksempelvis blev vi opmærksomme på, at fire respondenter havde misforstået vores hensigt med spørgsmålet om naboskab, da de havde sat mere end ét kryds i deres besvarelse af denne. De fire besvarelser af spørgsmålet om naboskab har vi undladt at indtast, hvorfor de fremgår som missing i datasættet, da vi ikke kan vurdere, hvilken besvarelse der ville være gældende i forhold til dette spørgsmål.

I de spørgsmål, hvor respondenterne har kunne afkrydse mere end ét svar til spørgsmålet, har vi i SPSS indtastet dette som enkelte dummyvariable. Dette betyder, at hver enkelt svarkategori under disse spørgsmål er lavet som individuelle dummyvariable.

4.3.2 Rekodning af variable

Forinden analysens påbegyndelse fandt vi det nødvendigt at rekode nogle af de variable, der skulle anvendes hertil. I forbindelse med dette blev der dannet fem nye variable. Den oprindelige talkodning af de forskellige variable fremgår af spørgeskemaet, som findes i Bilag 6. Syntax for de følgende rekodninger fremgår ligeledes af Bilag 6.

I spørgeskemaet adspurgte vi medlemmerne af grundejerforeningen, hvad der hjælper dem eller ville hjælpe dem til at føle sig mindre bekymret i forhold til indbrud. Hertil kunne de krydse flere svarmuligheder af. Disse fremgår af nedenstående Tabel 1:

Tabel 1: Oprindelige kodning for dummies

Svarkategori	Kodning (0 = ikke afkrydset, 1 = afkrydset)
Jeg er ikke bekymret for at få indbrud	0/1
Tryghedsvandring	0/1
Nabohjælp	0/1
DNA-mærkning	0/1
Vejledning i indbrudssikring af vinduer og døre	0/1
At få en tryghedsambassadør i grundejerforeningen	0/1
At der er en politistation (nærstation) i byen	0/1
At politiet patruljer i gågademiljøet (centrum)	0/1
At politiet patruljer i mit eget nabolag	0/1
Andet	0/1
Ved ikke	99

Da medlemmerne kunne afgive flere svar, blev spørgsmålet indtastet i SPSS som 11 separate variable, hvoraf de første ti variable blev behandlet som dummy variable, hvor man enten kunne have krydset svarkategorien af og få en talværdi på 1 eller ikke have krydset den af og få en talværdi på 0. Den ellefte svarkategori fik talkoden 99, og dækker over svaret ”ved ikke”. Vi ønskede at anvende disse variable som ét sammensat mål for respondenternes samlede score for i hvilken grad, medlemmerne enten selv ønskede at foretage præventive tiltag mod indbrud, eller i hvilken grad de ønskede, at politiet skulle foretage de præventive tiltag. Hertil blev det vurderet, at svarkategorierne ”Jeg er ikke bekymret for at få indbrud”, ”Andet” og ”Ved ikke”, ikke ville kunne placeres som værende enten tiltag, medlemmerne selv skulle gøre, eller tiltag som politiet skulle gøre, hvorfor disse tre svarkategorier blev fravalgt til at indgå i det sammensatte mål. Det sammensatte mål blev derfor lavet ud fra de resterende otte svarkategorier.

Af de otte svarkategorier omhandler de første fem præventive tiltag, som medlemmerne selv skulle foretage, og de sidste tre svarkategorier omhandlede præventive tiltag, som politiet skulle foretage. For at kunne skelne mellem de to typer af præventive tiltag valgte vi at rekode de første fem

svarkategorier, således at deres talværdi blev negativ, hvis man havde krydset svarkategorien af, mens talværdien for de sidste tre svarkategorier forblev den samme. Dette fremgår af Tabel 2:

Tabel 2: Rekodning af dummies

Svarkategori	Oprindelig Kodning (0 = ikke afkrydset, 1 = afkrydset)	Rekodning (0 = ikke afkrydset, -1/1 = afkrydset)
Tryghedsvandring	0/1	0/-1
Nabohjælp	0/1	0/-1
DNA-mærkning	0/1	0/-1
Vejledning i indbrudssikring af vinduer og døre	0/1	0/-1
At få en tryghedsambassadør i grundejerforeningen	0/1	0/-1
At der er en politistation (nærstation) i byen	0/1	0/1
At politiet patruljer i gågademiljøet (centrum)	0/1	0/1
At politiet patruljer i mit eget nabolag	0/1	0/1

Dette betyder, at et medlem kan få en samlet score ved det sammensatte mål på en skala fra -5 til 3, afhængig af hvilke og hvor mange svarkategorier, medlemmet har krydset af. Hvis medlemmet får en positiv score betyder det, at medlemmet samlet set mener, at politiet skal foretage præventive tiltag, hvorimod en negativ score betyder, at medlemmet samlet set mener, at vedkommende selv skal foretage præventive tiltag for at kunne føle sig mindre bekymret for at få indbrud. Det sammensatte mål for, hvad der hjælper medlemmerne til at føle sig mindre bekymret, bliver dermed mindre nuanceret, end hvis vi kiggede på de enkelte svarkategorier hver for sig og er derfor et forsimplet billede af virkeligheden. Dog ønskede vi at se på, hvad der hjælper eller ville hjælpe medlemmerne til at føle sig mindre bekymret mod indbrud sammenholdt med andre variable (jf. Analysestrategi), hvortil vi vurderer, at et sammensat mål er mere egnet, da en sådan analyse bliver mere overskuelig ved at lave et sammensat mål. Derfor accepterer vi, at konsekvensen dermed bliver, at vi mister nogle af nuancerne af medlemmernes svar, da det samlede mål er et forsimplet billede af virkeligheden. En tabel, hvor nuancerne er bibeholdt, fremgår af Bilag 6. Yderligere

bliver en konsekvens, at vi ikke kan sige noget om i hvilken grad det, der ville hjælpe medlemmerne, er ressourcekrævende for politiet. Vi kan i stedet sige noget om i hvilken grad medlemmerne hælder til, at det enten er dem selv eller politiet, der skal foretage de præventive tiltag. Yderligere kan et medlem være ”neutral” i sin holdning hertil, hvis vedkommende har svaret lige mange præventive tiltag, der skal udføres af medlemmet selv og af politiet, hvilket vil give en samlet score på 0. En anden ting vi er opmærksomme på er, at vores sammensatte mål indeholder flere præventive tiltag for medlemmerne selv, end det gør for politiet. Det har den betydning, at det er ”lettere” at ende i den del af det formative indeks, hvor medlemmerne selv skal foretage de præventive tiltag. Yderligere kan vi ikke vide, om et medlem eksempelvis har en samlet score på -2, fordi vedkommende har afkrydset to svar med en score på -1, eller om vedkommende har afkrydset fire svar med en score på henholdsvis -1 for tre af dem og 1 for én af dem, hvilket ligeledes vil give en samlet score på -2. Af denne grund kan vi ikke sige noget om, hvordan det enkelte medlem har fået sin score, men blot hvad vedkommendes samlede score er, og dermed hvor medlemmet har angivet flest svar.

I spørgeskemaet blev medlemmerne endvidere adspurgt, hvad de på daværende tidspunkt gjorde for at undgå at få indbrud. Hertil kunne medlemmerne afgive flere svar. Disse fremgår af Tabel 3:

Tabel 3: Gør du noget for at undgå at få indbrud?

Svarkategori	Kodning (0 = ikke afkrydset, 1 = afkrydset)
Jeg gør på nuværende tidspunkt ingenting	0/1
Tryghedsvandring	0/1
Nabohjælp	0/1
DNA-mærkning	0/1
Lavet bedre boligsikring af vinduer og døre	0/1
Alarmsystem	0/1
Anskaffet hund	0/1
Andet	0/1

Da medlemmerne kunne afgive flere svarmuligheder blev spørgsmålet indtastet i SPSS som otte dummy variable. Disse dummy variable blev efterfølgende rekodet til en sammensat variabel for at kunne sammenholde, hvor mange præventive tiltag de enkelte medlemmer foretog sig. Dette sammensatte mål blev lavet uden dummy variablen ”Jeg gør på nuværende tidspunkt ingenting”, da vi ved anvendelse af denne variabel kun havde interesse i at se nærmere på de medlemmer, der allerede foretog sig præventive tiltag, hvorfor respondenter, som havde svaret dette, vil fremgå som ”missing”. I den rekodet variabel kan respondenterne dermed få en samlet score på 1 til 7, hvilket betyder, at hvis en respondent får en samlet score på eksempelvis tre, så foretager denne respondent tre præventive tiltag i alt på daværende tidspunkt, da stormødet fandt sted. Ved dette sammensatte mål er det ikke væsentlig, hvad medlemmerne foretager sig, men hvor meget de foretager sig.

I spørgeskemaet blev medlemmerne yderligere adspurgt, hvor ofte de havde været bekymret for at få indbrud indenfor de seneste 12 måneder. Endvidere blev medlemmerne adspurgt gennem to separate spørgsmål, om de havde oplevet indbrud eller forsøg på indbrud henholdsvis én eller flere gange. Disse tre spørgsmål blev alle rekodet således, at respondenter, der havde svaret ”Ved ikke”, blev sat som ”missing”, og dermed ikke ville indgå i analysen. Respondenterne, der har svaret ”Ved ikke”, har vi ekskluderet fra analysen, da det ikke kan vides, hvad kategorien præcist indeholder. Yderligere koder vi variablene omhandlende indbrud således, at de kun indeholder to kategorier, da vi derved kan anvende disse nominale variable ved et ordinale måleniveau (Agresti & Finlay, 2014: 246).

5. Validitet og reliabilitet

I dette afsnit vil vi fremlægge speciales validitet og reliabilitet, hvor vi vil komme ind på, om vi undersøger det vi ønsker at undersøge, undersøgelsens generaliserbarhed, samt hvorvidt andre kan genskabe vores undersøgelse.

5.1 Validitet

I forbindelse med undersøgelsesdesignet er det vigtigt både at have intern og ekstern validitet. Validitet omhandler, hvorvidt vi måler det, som vi har til hensigt at måle. (Bryman, 2012: 170)

5.1.1 Intern validitet

Intern validitet omhandler, hvorvidt vi kan lave en kausal konklusion for det vi undersøger. Som nævnt i afsnittet *forskningsdesign* inddrager vi i vores undersøgelse et tværsnitsdesign i forbindelse med vores kvantitative data. Som allerede nævnt har dette nogle betydninger for den konklusion vi kan drage på baggrund af vores data, da vi har en manglende tidsdimension og ikke inddrager en randomiseret kontrolgruppe i vores kvantitative data. Gennem vores kvantitative data undersøger vi heller ikke for alternative forklaringer, hvorfor vi ikke kan garantere kausalitet mellem de variable, hvor vi finder en sammenhæng i vores bivariate undersøgelse. Hvis vi ikke finder en sammenhæng, kan vi dog sige, at der ikke er kausalitet mellem disse variable. (de vaus, 2001: 27-28 + 179)

5.1.2 Ekstern validitet

Ekstern validitet omhandler generaliserbarheden af vores undersøgelse (de vaus, 2001: 28-29). I nærværende speciale beskæftiger vi os med en grundejerforening udvalgt af Midt- og Vestjyllands Politi. I denne forbindelse blev vores stikprøve for grundejerforeningen de medlemmer, som valgte at deltage i DKS' stormøde. Da det til stormødet var de mest motiverede, som mødte op, samt flest af den ældre generation, vurderer vi, at vores stikprøve ikke kan generaliseres ud til den tiltænkte population, da stikprøven ikke er tilfældigt udvalgt eller nødvendigvis er repræsentativ. Dog kan det argumenteres for, at hvis Midt- og Vestjyllands Politi afholder Trygheds- og indbrudsprojektet igen i fremtiden, vil det ligeledes være de motiverede borgere som vælger at deltage. Vores undersøgelse kan dermed ikke generaliseres, men kan bruges til at give Midt- og Vestjyllands Politi en idé om, hvordan de medlemmer som deltager i deres møde handler og tænker, samt om DKS' oplæg rammer de fremmødte medlemmer på samme måde, som de tiltænker. Grunden til, at vi vurderer, at

vores undersøgelse ikke kan generaliseres, er, at vi arbejder med en unik case, der samtidig ikke er udvalgt strategisk med det formål at kunne generalisere resultaterne ud på andre grundejerforeninger (jf. Casestudie). Vores case er derimod strategisk udvalgt af Midt- og Vestjyllands Politi til deres pilotprojekt (jf. DKS' grundlag for opstart af pilotprojektet). Dog kan vi anvende vores kvantitative data til at sige noget om selve stikprøven.

5.2 Reliabilitet

Reliabilitet omhandler undersøgelsens pålidelighed og målenøjagtighed. Reliabilitet omhandle dermed gennemsigtheden af undersøgelsen. I nærværende speciale har vi forsøgt at være gennemsigtige i vores valg gennem hele specialet. Vi har også forsøgt at være gennemsigtige i vores undersøgelse for at højne reliabilitet ved at vedlægge vores interviewguides og spørgeskema i vores bilag, hvorfor en anden forsker vil kunne tilgå undersøgelsen på samme vis. Gennem operationaliseringen af interviewguides og spørgeskema har vi forsøgt at sikre, at vi spørger informanter og respondenter om det, vi har til hensigt, hvorfor vi dermed sikre at kunne besvare vores problemformulering i specialet. Gennem optagelse af interviewene og efterfølgende transskribering sikrer vi, at vi gengiver informanternes udtalelser og forståelse mest muligt korrekt. I forbindelse med transskriberingen har vi læst disse igennem begge to, da vi ønsker at sikre os en fælles forståelse af det sagte. En anden forsker vil dog sandsynligvis ikke få præcis samme resultater, da vi beskæftiger os med kvalitativ metode gennem interviews, og konteksten samt spørgsmålsformuleringen har betydning for de besvarelser, som informanterne kommer frem til i interviewsituationen. Derudover havde vi ikke en randomiseret stikprøve af vores respondenter, hvilket kan have en betydning for vores reproducerbarhed, hvorfor en anden forsker sandsynligvis ville få andre besvarelser i forbindelse med de kvantitative data. (Bryman 2012: 168-170) Endvidere arbejder vi i nærværende speciale også med medlemmernes holdning til forebyggelse af indbrud, hvilket vi gennem *Rutineaktivitetsteorien* og Garlands *samfundsperspektiv* argumenterer for er indirekte påvirket (jf. *Rutineaktivitetsteorien i praksis*; jf. David Garland i praksis). Vi mener dermed, at samfundets holdning gennem tiden har mulighed for at ændre sig, og at deres holdning er påvirket af den kontekst og samtid de befinder sig i.

6. Præsentation af informanter

I det følgende kapitel vil vi præsentere alle informanterne, som fremgår i specialet. Først vil vi præsentere specialets eksperter, og efterfølgende præsentere de medlemmer af grundejerforeningen, der blev interviewet.

6.1 Præsentation af eksperter

I det følgende vil en præsentation af eksperterne fra DKS og formanden for grundejerforeningen blive fremlagt.

6.1.1 Anita

Anita er ansat ved Midt- og Vestjyllands Politi, og sidder som konsulent og projektleder i DKS. Anita er uddannet Sociolog, og har arbejdet ved politiet de sidste tre år. I forbindelse med Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt har Anita primært haft en rolle i den metodiske tilgang i forbindelse med, at der er startet et nyt initiativ. Derudover har Anita haft en rolle i forhold til hvilke aktører og interessenter, der har været relevante at inddrage i projektet. (Bilag 4, Anita: 10) Anita har dermed særligt bidraget med udviklingsdelen og rammesætningen for, hvordan projektet skulle gribes an. Derudover har hun haft en rolle i at tænke tryghedsambassadørelementet ind i projektet, da hun tidligere har siddet med tryghedsambassadørprojektet ved politiet.

6.1.2 Ejner

Ejner er nyligt ansat konsulent i DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi. Ejner er uddannet politiassistent, men grundet det nye arbejde har han fået en ny titel som konsulent. Han beskriver sine arbejdsopgaver som varierende, da han beskæftiger sig med alle former for forebyggelsesopgaver, som politiet skal inddrages i. I forbindelse med Trygheds- og Indbrudsprojektet har Ejner haft en forebyggende rolle, hvor han skal hjælpe med at sikre, at der kommer færre indbrud i området. Han beskæftiger sig derfor ikke med efterforskningsdelen i forbindelse med indbrud. (Bilag 4; Ejner: 34-35)

6.1.3 Torben

Torben er formand for den undersøgte grundejerforening, som blev inviteret til DKS' stormøde i slutningen af marts 2017. Han har været medlem af grundejerforeningen de sidste seks et halvt år,

hvoraf han de sidste to år har været med i bestyrelsen, og har ageret formand for grundejerforeningen. Torben er bosat i kvarteret med sin kone og deres to børn. Torben blev kontaktet af Ejner angående Midt- og Vestjylland Politis pilotprojekt, og har efterfølgende sammen med bestyrelsen for grundejerforeningen stået for den videre kontakt til de resterende medlemmer af grundejerforeningen, og sørget for at alle blev inviteret til stormødet. (Bilag 4, Torben: 59-60 + 62-63)

6.2 Præsentation af medlemmerne af grundejerforeningen

I det følgende vil der fremgå en kort præsentation af de tre medlemmer af grundejerforeningen, som vi interviewede efter, at DKS' stormøde havde fundet sted.

6.2.1 Poul

Poul er 38 år, og har været medlem af grundejerforeningen i 9 år. Han bor sammen med sin hustru på 37 år og deres to børn på henholdsvis 11 år og 13 år. Tidligere boede parret på Fyn, men flyttede til deres nuværende boligkvarter grundet arbejde. Huset, som de bor i, er fra 1980, og de fleste af naboerne byggede oprindeligt selv husene i sin tid. Dermed er Poul og hans hustru nogle af de yngre i kvarteret. Om dagen står huset tomt, da både Poul og hans hustru arbejder fuldtid, imens børnene er i skole. Dog har de ikke oplevet at få hverken indbrud eller forsøg på indbrud i deres nuværende bolig, men Poul fortæller, at de fik indbrud i deres tidligere bolig på Fyn for 12 år siden. (Bilag 5, Poul: 101-102 + 104)

6.2.2 Kaya

Kaya er 66 år, pensionist, og bor sammen med sin mand. Kaya og hendes mand har boet i huset siden 1977, og har dermed været medlemmer af grundejerforeningen i 40 år. I alle disse år har de hverken haft indbrud eller forsøg på indbrud i deres hjem. Kaya beskriver, at de har et rigtig godt naboskab på deres vej, hvor man deltager i hinandens større begivenheder, samt holder sommerfest og julefrokost sammen. (Bilag 5, Kaya: 69-71)

6.2.3 Agnes

Agnes er 61 år, og har boet i kvarteret i 33 år sammen med sin mand, der er 63 år. Agnes er selvstændig, og har en klinik inden i byen, og hendes mand er ansat i et større firma. Hun fortæller, at de sammen har to voksne sønner, der er flyttet hjemmefra for længe siden. Agnes fortæller, at de har haft indbrud i deres hjem for halvandet år siden, og at mange på deres vej ligeledes har haft indbrud. Yderligere oplevede de at få indbrud for tyve år siden. Hun beskriver naboskabet som værende fint, hvor de naboerne imellem giver hinanden gaver ved særlige lejligheder, men ellers ikke overrender hinanden. (Bilag 5, Agnes: 83-85 + 96)

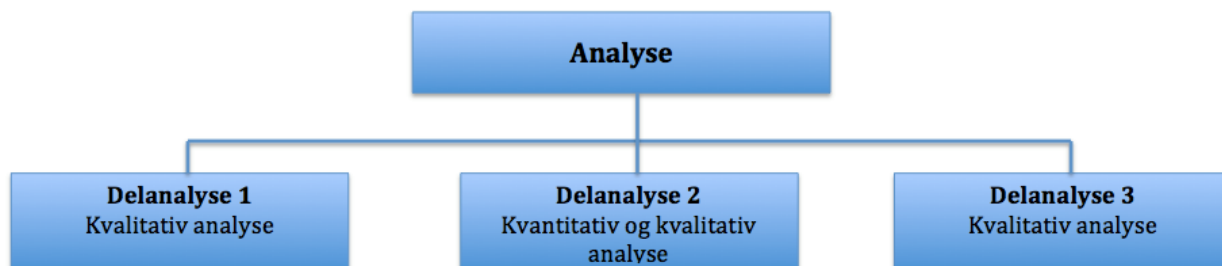
7. Analysestrategi

Følgende kapitel vil indeholde en beskrivelse af, hvordan vores kvalitative og kvantitative forskning udarbejdes og inddrages i analysen. I denne forbindelse vil vi beskrive, hvordan specialets kvalitative analyse vil fremgå. Efterfølgende vil der være en beskrivelse af, hvordan specialets kvantitative data vil blive bearbejdet gennem en univariat og bivariat analyse.

7.1 Analyseopbygning

Nærværende speciales analyse vil blive opbygget ud fra tre delanalyser. Efter analysen vil der være en samlet diskussion af analysens fundne resultater, som skal anvendes til at komme med perspektiver på, hvordan Midt- og Vestjyllands Politi kan målrette sit Trygheds- og Indbrudsprojekt. I nedenstående Figur 2, ses en illustreret opbygning af nærværende speciales analyse.

Figur 2: Analyseopbygning

Af Figur 2 fremgår det, at delanalyse 1 er en kvalitativ analyse. Her vil vi inddrage vores indsamlede empiri fra eliteinterviews med medarbejderne fra DKS i delanalyse 1. Derefter vil delanalyse 2 indeholde en kombination af både vores indsamlet kvantitative empiri gennem spørgeskema til medlemmerne af grundejerforeningen og vores kvalitative empiri gennem eliteinterview med formanden for grundejerforeningen og interviews med tre medlemmer fra grundejerforening. I analysens sidste del vil vi foretage en opsamling af resultaterne fra delanalyse 1 og delanalyse 2. Derudover vil vi i denne delanalyse også yderligere supplere med interviews med de tre medlemmer fra grundejerforeningen. Da vores analyse både indeholde elementer af kvalitativ

og kvantitativ karakter, vil fremgangsmåden for de forskellige metoder i analysen i det følgende blive fremlagt.

7.1.1 Kvalitativ analyse

Specialets kvalitative data skal bidrage med en dybere forståelse for det undersøgte felt. Dette gøres ved, at vi forsøger at forstå informanternes verden gennem deres synsperspektiver og meninger, som kommer til udtryk gennem interviewene. (Kvale & Brinkmann 2010: 17) Som tidligere nævnt i afsnittet *Adaptiv tilgang* er formålet med specialet ikke at være teoritestende. Vi ønsker derimod, at vores empiriske fund gennem vores interviews skal være styrende i analysen, men hvor vores valgte teoretiske perspektiver skal bidrage med en forståelse gennem vores tolkning af empirien. Vores kvalitative empiri vil være udgangspunktet i delanalyse 1, hvor vi ønsker at analysere medarbejderne fra DKS' perspektiver i forbindelse med deres Trygheds- og Indbrudsprojekt. Derudover vil interviewene med formanden og medlemmerne af grundejerforening blive anvendt til at understøtte vores kvantitative data i delanalyse 2, hvor medlemmerne er fokusområdet, da dette kan give en dybereliggende forståelse af de mønstre og tendenser, vi ser i vores kvantitative data. I forbindelse med analysen af den kvalitative empiri, vil vi anvende citater fra alle informanter i nærværende speciale. (Kvale & Brinkmann 2010: 203-210)

7.1.2 Kvantitativ analyse

I forbindelse med specialets indsamlet kvantitative empiri har vi valgt at anvende univariat og bivariat analyse.

7.1.2.1 Univariat analyse

Når vi i nærværende speciale anvender univariat analyse, er dette for at give et overblik over fordelingen af respondenter indenfor de pågældende variable (de vaus 2014: 212). Hertil anvender vi frekvenstabeller. Yderligere vælger vi at lave formativt indeks for to af vores variable, da vi ønsker at forsimple vores analyse, og da vi har flere items, som vi ønsker at samle under et fælles udfald. De to variable, der udgør de to formative indeks, er "Antallet af præventive tiltag" og "Hvad hjælper". Da vi anvender et formativt indeks, er det ikke en forudsætning, at de forskellige items korrelerer, hvilket ville være en forudsætning, hvis vi havde anvendt et reflektivt indeks. Endvidere

har vores variable kun to udfald, hvorfor refleksivt indeks heller ikke er muligt (de vaus, 2014: 179-181; Andersen et al., 2012: 406-408) Hvordan vi har udarbejdet de to indeks fremgår i afsnittet *Rekodning af variable*.

7.1.2.2 Bivariatanalyse

Vi inddrager bivariat analyse i vores speciale, da vi ønsker at undersøge, hvorvidt der er sammenhæng mellem vores udarbejdede formative indeks "Hvad hjælper", som er vores afhængige variabel og uafhængige variable, som vi gennem tidligere forskning mener kunne have en betydning. De uafhængige variable, som vi mener kan have en sammenhæng med "Hvad hjælper", er variablene "Køn", "Alder", "Indbrud". "Indbrud flere gange" og "Bekymret". For at undersøge om der er sammenhæng, har vi udarbejdet fem hjælpehypoteser til den kvantitative del af analysen.

Hjælpehypotese 1:

Kvinder ønsker i højere grad at påtage sig en mere aktiv rolle angående præventive tiltag mod indbrud.

Da kvinder generelt er mere bange for at blive udsat for kriminalitet end mænd, og tidligere forskning har vist, at synligt Politi ikke hjælper til at skabe mere tryghed, forventer vi, at kvinder har et større behov for at forebygge mod indbrud end mænd. (Balvig et al., 2009: 62; Pedersen et al., 2015: 133) Vi forventer derfor, at kvinderne i højere grad end mændene udtrykker, at de har behov for præventive tiltag, som de selv har ansvaret for, for at kunne føle sig mindre bekymret mod indbrud.

Hjælpehypotese 2:

Ældre ønsker i højere grad at påtage sig en mere aktiv rolle angående præventive tiltag mod indbrud.

Forskning viser, at de individer, som er mindst angste for at blive udsat for kriminalitet, er placeret i aldersgruppen 25-39 år. Yderligere viser forskning som tidligere nævnt, at synligt Politi ikke hjælper til at skabe mere tryghed. (Balvig et al., 2009: 62; Pedersen et al., 2015: 133) Derfor forventer vi, at jo ældre medlemmerne er, jo mere ønsker de selv at forebygge mod indbrud, da de er mere bekymret for at blive udsat for kriminalitet, og da synligt Politi ikke skaber mere tryghed, forventer vi, at medlemmerne ønsker at forebygge mod indbrud selv.

Hjælpehypotese 3:

Medlemmer, der har haft indbrud eller forsøg på indbrud én gang tidligere, ønsker i højere grad selv at påtage sig en mere aktiv rolle angående præventive tiltag mod indbrud.

Som beskrevet i *Indledningen* påvirker indbrud danskernes tryghedsfølelse, og kan have negative konsekvenser for individet. (Andersen et al., 2015: 10-12; TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 9-10). Medlemmerne som undersøges i nærværende speciale anses for værende motiveret, da de frivilligt er mødt op til stormødet. Vi vil argumentere for, at de medlemmer, der samtidig har været udsat for indbrud er yderligere motiveret for at lave præventive tiltag i deres egen bolig grundet ovenstående. Vi forventer derfor, at medlemmer, der har haft indbrud én gang tidligere vil udtrykke, at de har behov for præventive tiltag, som de selv har ansvaret for, for at kunne føle sig mindre bekymret mod indbrud.

Hjælpehypotese 4:

Medlemmer, der tidligere har haft indbrud eller forsøg på flere gange, ønsker i højere grad selv at påtage sig en mere aktiv rolle angående præventive tiltag mod indbrud.

Som en uddybelse af ovenstående hypotese finder vi det yderligere interessant at undersøge, om det kan have en betydning at have haft indbrud flere gange. Vi har derfor en forventning om, at medlemmer, der tidligere har haft indbrud flere gange vil udtrykke, at de har behov for præventive tiltag, som de selv har ansvaret for, for at kunne føle sig mindre bekymret mod indbrud.

Hjælpehypotese 5:

Jo oftere medlemmerne har været bekymret for indbrud, jo mere ønsker de selv at påtage sig en mere aktiv rolle angående præventive tiltag mod indbrud.

Vi forventer, at jo oftere medlemmerne er bekymret for indbrud, jo mere udtrykker de et behov for præventive tiltag, som de selv har ansvaret for, for at kunne føle sig mindre bekymret mod indbrud. Vi har en formodning om, at de medlemmer, der deltager i stormødet i forvejen har en interesse i forebyggelse af indbrud, da indbrud som tidligere nævnt kan påvirke tryghedsfølelsen (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 9). Sammenholdes dette med, at det undersøgte område har været ramt af mange indbrud, kan det derfor tænkes, at deres bekymringer er opstået på baggrund af dette.

For at undersøge hvorvidt der er en sammenhæng, anvendes målene χ^2 og gamma. I nærværende speciale er vores stikprøve de medlemmer, som mødte op til DKS' stormøde i marts, og vores population er de 137 husstande i grundejerforeningen. For at kunne fastslå, at noget er statistisk signifikant er det mest anvendte sikkerhedsniveau, at p-værdien skal være på 0,05 eller derunder. Med en p-værdi på 0,05 er der 95 procent sandsynlighed for, at vores resultat kan genfindes i speciales undersøgte population, og vores nulhypotese om uafhængighed mellem de undersøgte variable kan dermed forkastes. (Agresti & Finlay, 2014:160-163)

I nærværende speciale har vi valgt at anvende både χ^2 og gamma som uafhængighedstest til at undersøge, hvorvidt der er en sammenhæng mellem vores afhængige variabel "hvad hjælper" og de uafhængige variable, som vi har fundet relevant at inddrage ud fra vores hjælpehypoteser.

Uafhængighedstesten χ^2 kan kun sige, hvorvidt vi oplever en sammenhæng to variable imellem, og kan ikke sige noget om retningen på eller styrken af sammenhængen. (Agresti & Finlay, 2014: 234-235) Da χ^2 værdien ikke har en grænse for dens øvre værdi, har vi i nærværende speciale valgt, at have fokus på p-værdien for χ^2 . (de vaus, 2014: 254-255)

Gamma kan dog modsat χ^2 også teste sammenhængens styrke og retning. For at vurdere hvilken type af uafhængighedstest, der skal anvendes, kigges der på den variabel med det laveste måleniveau. I nærværende speciale krydser vi variabelen "Hvad hjælper" med variablerne "køn", "alder" "indbrud", "indbrud flere gange" og "Bekymret". Ud af de fem uafhængige variable, som inddrages i den bivariante analyse, er tre af dem nominale variable, hvorfor χ^2 normalt ville

anvendes. Dog kan gamma anvendes, da vores nominale variable er dikotome, og dermed kun har to udfald. (Agresti & Finlay, 2014: 246).

Nedenfor ses hvordan styrken af sammenhængen mellem to variable skal vurderes ud fra gamma. Værdien for gamma falder mellem -1 og +1. Yderligere indikerer fortegnet på gammaværdien, om det er en positiv eller negativ sammenhæng (de vaus, 2014: 259):

0.00: Ingen sammenhæng

(+/-) 0.01-0.09: Svag sammenhæng

(+/-) 0.10-0.29: Moderat til svag sammenhæng

(+/-) 0.30-0.49: Moderat til stærk sammenhæng

(+/-) 0.50-0.69: Stærk til meget stærk sammenhæng

(+/-) 0.70-0.89: Meget stærk sammenhæng

(+/-) 0.90+: Næsten perfekt sammenhæng

8. Analyse

I det følgende kapitel vil vi fremlægge specialets analyse. Gennem denne analyse vil vi søge at komme nærmere en besvarelse af specialets problemformulering:

Hvem bærer ifølge henholdsvis DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi og medlemmerne af grundejerforeningen ansvaret for at forebygge imod indbrud i private hjem, og hvordan kan DKS målrette deres Trygheds- og Indbrudsprojekt?

Dette vil vi gøre ved at foretage tre delanalyser, hvor specialets tre undersøgelsesspørgsmål vil blive bragt i spil. I de tre delanalyser vil vi analysere specialets empiri og løbende diskutere denne, hvor det findes relevant. Yderligere vil vi i det efterfølgende kapitel 9 diskutere, hvordan analysens fund kan være med til at målrette Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt, for at opnå en mere fyldestgørende besvarelse af problemformuleringen.

De tre delanalyser vil fremgå af de følgende afsnit, hvor først medarbejderne fra DKS' forståelse vil fremlægges, herefter vil vi fremlægge, hvad der hjælper medlemmerne til at føle sig mindre bekymret mod indbrud, og slutteligt vil vi sammenholde de to perspektiver for at opnå et fyldestgørende indblik i, om der er overensstemmelse mellem de to parter mening om, hvem der bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud i private hjem.

8.1 Delanalyse 1 – DKS' forståelse

I den følgende delanalyse vil medarbejderne fra DKS' forståelse af præventive indsatser angående indbrud blive belyst. Delanalysen tager udgangspunkt i undersøgelsesspørgsmål 1, som er følgende:

Hvad er DKS' forståelse af præventive indsatser i forbindelse med indbrud?

For fyldestgørende at besvare ovenstående undersøgelsesspørgsmål finder vi det relevant at komme ind på formålet med Midt- og Vestjyllands Politis pilotprojekt, politiets egen rolle angående forebyggelse af indbrud, samt hvilke fordele og ulemper medarbejderne ser ved at inddrage medlemmerne. Delanalysen vil tage udgangspunkt i udtalelserne fra to medarbejdere fra DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi, og vil blive forklaret ved hjælp af teorien om *Situationel Kriminalitetsprævention* og Garlands *samfundsperspektiv*.

8.1.1 ”Formålet er jo, altså overordnet set, er jo at nedbringe antallet af indbrud”

Det følgende afsnit vil vi forsøge at klarlægge, hvad formålet med pilotprojektet er, og hvorfor Midt- og Vestjyllands Politi har valgt det specifikke område og de forskellige præventive elementer, som indgår i Trygheds- og Indbrudsprojektet ud fra et kriminologisk perspektiv. Efterfølgende vil vi kort komme ind på, hvad pilotprojektet kan bidrage med til boligområdet.

Under interviewet med medarbejderne fra Midt- og Vestjyllands Politi kom det til udtryk, at Midt- og Vestjyllands Politi var blevet kontaktet af en stationsleder i politikredsen, hvor der var et ønske om skærpet fokus på forebyggelse af indbrud i hans område (Bilag 4, Ejner: 35). I denne forbindelse fandt DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi frem til det udvalgte område, som indgår i pilotprojektet:

“(...) altså vi har jo valgt et område, som har været særligt udsatte over en periode for en række indbrud. Så det er jo derfra ud fra, det er udvalgt plus et sted, hvor at der så ikke er den samme tilslutning til nabohjælp, som der er andre steder. Sådan at man måske kunne også kan sige, jamen kan det have en sammenhæng og om ikke andet, så er det i hvert fald, så giver det mening at komme og så fortælle om nabohjælps konceptet, fordi det ikke er alle, der har det.” (Bilag 4, Anita: 12)

Ud fra ovenstående citat bliver det tydeliggjort, at politiet har oplevet mange indbrud i boligområdet og samtidigt oplevet en manglende tilmelding til nabohjælp, hvorfor dette område blev udvalgt til pilotprojektet, og grundejerforeningen blev inviteret til DKS’ stormøde.

Der kan argumenteres for, at stormødet er et vigtigt omdrejningspunkt for Midt- og Vestjyllands Politis pilotprojekt. Det er herigennem DKS formidler deres budskab til medlemmerne af grundejerforeningen, og herigennem formålet med pilotprojektet ligeledes kommer til udtryk. Da vi spurgte ind til formålet med stormødet, fik vi følgende svar fra Ejner:

”(...) man kan jo se, at når man sammenligner Danmark med vores nabolande, så har vi betydeligt flere indbrud, og når man så kigger på den måde, man så sikrer vores huse på, så er vi dårlige til at sikre vores huse, end man er andre steder. Så vi tænker jo, at hvis nu så kunne få de her borgere til at måske få en ekstra lås på her og lidt på

vinduerne og noget, sådan at det er svære at komme ind, så indbrudstyvene de fravælger at lave indbrud i de huse altså.” (Bilag 4, Ejner: 43-44)

Som det fremgår af ovenstående citat, er danskerne ikke gode nok til at sikre egne hjem mod indbrud sammenlignet med andre lande, hvilket ligeledes fremgår af tidligere forskning (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 22-23). Et formål for Midt- og Vestjyllands Politi er derfor at få medlemmerne til at være bedre til at sikre sine huse, og dermed mindske risikoen for at få indbrud, hvilket Anita ligeledes beskriver. Ejner uddyber yderligere, at en øget indbrudssikring samtidig kan medvirke til, at medlemmernes tryghed ligeledes øges (Bilag 4, Ejner: 44; Bilag 4, Anita: 18). Af ovenstående fremgår det, at en øget sikring af de private hjem kan medvirke til, at indbrudstyvene fravælger at begå indbrud. Gennem Clarkes teori kan vi argumentere for at en øget sikring af boligen kan agere som egnet vogter ved medlemmernes eget fravær, da det bliver fysisk mere vanskeligt at få adgang til hjemmet. Ud fra Garlands *samfundsperspektiv* kan vi argumentere for, at dette skyldes, at indbrudstyvens fordele ved at begå indbrud mindskes, når risikoen herved øges. (Clarke, 2014 [1980]: 480-481 + 483-486; Garland, 1996: 446 +450-452; Garland, 2001: 180-184)

I interviewsituationen kom en af medarbejderne ind på, hvorfor de tidligere beskrevne præventive elementer i Trygheds- og Indbrudsprojektet var blevet udvalgt til projektet (jf. Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt). Hertil svarede Ejner:

”Det er fordi, det er nogle elementer, der er nemme at håndtere. Det er nemt at gå til, og det er håndgribeligt, og det er noget folk, de kan forstå, ikke, og samtidig også nogle elementer vi tror på virker, som har en effekt. Altså det der med, at man får en låsesmed til at gå sit hus igennem og lige tjekker nogle låse. Det kan folk godt forholde sig til. Nabohjælp som også er en del af det, hvor man holder øje med hinandens huse. Det er nogle ting, der er nemt at forholde sig til, og som man også ved virker. Så det er egentlig grunden til, at man har tænkt sådan.” (Bilag 4, Ejner: 49)

Ud fra ovenstående citat fremgår det, at der ved udvælgelsen af elementer til Trygheds- og Indbrudsprojektet blev lagt særlig vægt på, at elementerne dels skulle have en præventiv effekt, og dels skulle være lette for grundejerforeningens medlemmer at forholde sig til. De udvalgte elementer består som tidligere beskrevet af nabohjælp, tryghedsvandring, indbrudssikring, DNA-

mærkning, tryghedsambassadør og generelle gode råd. Clarke beskriver i sin teori om *Situationel Kriminalitetsprævention*, at man enten kan hindre kriminalitet ved at gøre det fysisk vanskeligere for indbrudstyven at begå indbrud, eller øge dennes risiko for at blive opdaget i sin ugerning (Clarke, 2014 [1980]: 480-481 + 483-486). Ser vi på de udvalgte elementer i Trygheds- og Indbrudsprojektet, så er det kun indbrudssikring, der vil gøre det fysisk vanskeligere for indbrudstyven at gennemføre indbruddet, og kun nabohjælp, der direkte øger risikoen for opdagelse af den kriminelle handling i gerningsøjeblikket. Dog kan man argumentere for, at tryghedsvandringen indirekte kan øge risikoen for opdagelse, da fokus under vandringen netop er på dette. Det er dog ikke selve vandringen, men de efterfølgende handlinger, som øger risikoen for opdagelse i gerningsøjeblikket. Ser man på de resterende elementer er der ingen af disse elementer, som hverken kan gøre det fysisk vanskeligere at begå indbrud eller øge risikoen for opdagelse undervejs i gerningsøjeblikket. Dette er ikke ensbetydende med, at disse elementer ikke er legitime at inddrage angående forebyggelse af indbrud, men blot at inddragelsen af disse elementer ikke kan begrundes ud fra Clarkes teori om *Situationel Kriminalitetsprævention*. Dette skyldes, at vi vurderer, at de resterende elementer; DNA-mærkning, tryghedsvandring og generelle gode råd alle er tiltag, der kan mindske indbrudstyvens motivation til at begå indbrud i et specifikt hus, hvilket også kan have en præventiv effekt i gerningsøjeblikket. Dette er dog i uoverensstemmelse med teorien, hvor det antages, at der er motiverede forbrydere til stede, hvilket vi under afsnittet *Kritik af teorierne* stiller spørgsmålstegn ved. Eksempelvis kan DNA-mærkning ikke fysisk forhindre en indbrudstyv i at begå indbrud, men det kan gøre de stjålne genstande vanskeligere at omsætte til kontanter, hvorfor det alligevel kan afholde indbrudstyven fra at begå indbrud. Dog kendes som tidligere beskrevet den fulde præventive effekt endnu ikke af DNA-mærkning. (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 38 + 7)

Sammenholdes det fremlagte i ovenstående afsnit med Clarkes teori, kan vi argumentere for, at hvis politiets vejledning ikke følges, så vil indbrudstyvens risiko for opdagelse ikke øges, og det vil ikke blive fysisk vanskeligere for indbrudstyven at få adgang til hjemmet.

8.1.2 ”Vi kommer egentlig bare og deler ud.”

I afsnittet vil vi forsøge at klarlægge, hvad medarbejderne fra DKS mener, at deres ansvar er angående forebyggelse af indbrud i relation til deres Trygheds- og Indbrudsprojekt. Dette vil blive sat i relation til Garlands *samfundsperspektiv*.

Gennem de to interviews med medarbejderne fra Midt- og Vestjyllands Politi fremgår det, at politiets ressourcer er begrænset, og at de tilgængelige ressourcer derfor skal prioriteres (Bilag 4, Anita: 28; Bilag 4, Ejner: 45 + 49). Dog anses Trygheds- og Indbrudsprojektet som en realistisk prioritet af medarbejderne fra DKS:

”(...) Altså det her, det er noget vi kan prioritere, og sige det synes vi, det er vigtigt, og det synes vores ledelse også, det er. Og det er tilpas lidt ressourcekrævende kan man sige. Det er hvert fald et af målene med det. Vi skal kunne løfte det sådan, at vi ikke bruger vildt mange ressourcer på det.” (Bilag 4, Ejner: 55)

Dette blev yderligere uddybet af Anita:

”[Jamen altså] baggrunden er jo rigtig meget, at det er sådan et hjælp til selvhjælp, altså at vi hele tiden, hver eneste gang vi laver noget, skal tænke i, altså ressourcer, altså hvordan er det, at vi er med et godt budskab kan berøre rigtig mange. Og også på den måde også signalere synlighed, og nogle af de andre ting, som vi ved, vi kommer til at halte lidt på, fordi vi laver de strukturforandringer og organisationsforandringer (...)” (Bilag 4, Anita: 28)

Ud fra ovenstående citat kan der dermed udledes, at Anita mener, at politiets rolle angående forebyggelse af indbrud er at hjælpe medlemmerne af grundejerforeningen til selv at kunne forebygge mod indbrud. Det er dermed en mere indirekte rolle politiet tilskrives af Anita, hvorimod medlemmerne inviteres til selv at tage en mere aktiv del i forebyggelsen gennem pilotprojektet. Dette er i overensstemmelse med de gradvise samfundsændringer, som er blevet fremlagt i afsnittet *Rutineaktivitetsteori i praksis*, hvor politiets ressourcer kræver, at de prioriterer i deres arbejdsopgaver, hvilket Ejner ligeledes giver udtryk for i ovenstående citat. Da politiet skal prioritere i deres arbejdsopgaver, kan de dermed ikke agere egnede vogtere i alle situationer (jf. *Situationel Kriminalitetsprævention i praksis*).

Medarbejdernes forståelse af deres egen rolle angående forebyggelse af indbrud gennem deres Trygheds- og Indbrudsprojekt kommer yderligere til udtryk ved følgende udtalelser fra Anita:

”(...) for det er jo sindssygt vigtigt for os, at der er en grundejerforening, som er fortalende for at sige kom til det her, og hvornår og sådan her (...)” (Bilag 4, Anita: 25)

”(...) Vi pådutter jo ikke nogen noget, altså, vi siger jo til dem, at de har mulighed for at dukke op til det her. (...)” (Bilag 4, Anita: 27)

Af de to citater fremgår det, at DKS har et ønske om, at det er grundejerforeningen selv, der står for den primære kontakt til medlemmerne, og ikke politiet. Dette er ligeledes med til at give grundejerforeningen den mere aktive rolle i forebyggelsen af indbrud.

Ud fra ovenstående tolker vi, at medarbejderne fra DKS anser det som værende deres ansvar at præsentere medlemmerne for de præventive tiltag. Endvidere vurderer vi, at medarbejdernes forståelse af medlemmernes rolle ligeledes kommer til udtryk, da medarbejderne fra DKS udtrykker, at det er borgerne selv, som har ansvaret for at udføre de præventive tiltag i praksis. Anita understreger dog i citatet, at man fra politiets side ikke pålægger medlemmerne at deltage i pilotprojektet, men at dette er frivilligt.

8.1.3 ”Vi slipper jo tøjlerne”

I det foregående afsnit blev det klarlagt, at medarbejderne fra DKS anser politiets rolle for mere indirekte angående forebyggelse af indbrud, imens medlemmerne af grundejerforeningens rolle anses for værende potentielt mere aktiv. Af denne grund finder vi det relevant at kigge nærmere på de mulige fordele og ulemper, der ifølge medarbejderne fra DKS kan være ved at inddrage borgerne i forebyggelsen af indbrud i nærværende afsnit.

Da samtalen falder på, hvad det kan have af betydning at involvere medlemmerne i pilotprojektet, understreger Anita:

”(...) Og det ved vi jo, at sammenhængskraft er helt vildt afgørende for, at man trives og, at man er tryk, og man kommer måske endda ud og får hilst på nogle, man ikke havde hilst på, eller er du ny i området, så er det også en lejlighed til lige at få sagt hej, og der bliver måske samtidig også lige drukket kaffe og spist et stykke kage, og altså på den måde er der sådan flere sideeffekter, end hvis vi bare sådan sendte et brev ud til alle husstande om, du kan købe DNA mærkning, du kan ringe til en låsesmed (...)” (Bilag 4, Anita: 28)

I ovenstående citat beskriver Anita, at der er nogle fordele ved at involvere borgerne. Disse fordele omhandler dog ikke at aflaste politiet grundet deres begrænsede ressourcer, men hvilke fordele der kan være for medlemmerne personligt gennem et styrket sammenhold, da medlemmerne kan få et bedre kendskab til hinanden i nabolaget. Dette er ligeledes en fordel, som Ejner pointerer (Bilag 4, Ejner: 52) Det er dermed ikke kun til politiets fordel, at medlemmerne selv skal tage en aktiv del i forebyggelsen, men noget medlemmerne selv kan drage nytte af ifølge medarbejderne Anita og Ejner. Dog er Anita bevidst om mulige ulemper, der kan være ved at inddrage medlemmerne, og som hun mener politiet skal være opmærksomme på, så de kan forsøge at undgå dem. Hertil beskriver Anita, at det er væsentligt at være bevidst om, at man ved at lave et Trygheds- og Indbrudsprojekt for et udvalgt område kan komme til at skabe utryghed for medlemmerne af grundejerforeningen, da medlemmerne gøres bevidst om, at der har været et højt antal af indbrud i deres nabolag (Bilag 4, Anita: 29). En anden ulempe er ifølge Anita, at: *"(...) De der kontroltab i, at vi kun har det første input, og så skal tingene egentlig gå sin gang. Altså det er klart, det har nogle risici i forhold til hvordan det bliver (...)"* (Bilag 4, Anita: 29) Hertil uddyber hun, hvordan der er nogle ulemper ved, at politiet overgiver den aktive rolle til medlemmerne selv, da der er en risiko for, at medlemmerne ikke nødvendigvis finder tiltagene anvendelige i praksis eller tilgår tiltagene uhensigtsmæssigt (Bilag 4, Anita: 29). På samme vis ser Ejner en potentiel ulempe ved, at den aktive rolle overdrages til medlemmerne selv:

"Man kan selvfølgelig sige, at svagheden ved det her er selvfølgelig, at det kræver jo at folk selv involverer sig, og hvis ikke man vil det, så hjælper det ikke (...) Så hvis ikke man ligesom selv vil involvere sig i det. Investere lidt tid og måske lidt penge i det, så virker det ikke." (Bilag 4, Ejner: 52)

I ovenstående citat udtrykker Ejner, at de roller, som politiet henholdsvis har tilskrevet sig selv og medlemmerne i deres pilotprojekt kan betyde, at projektet ikke opnår det ønskede resultat, hvis medlemmerne ikke påtager deres tiltænkte aktive rolle, og selv investerer tid og ressourcer på forebyggelse af indbrud i deres nabolag og bolig. Medarbejderne fra DKS er ligeledes bevidst om en anden problematik ved medlemmernes rolle i projektet: *"(...) det er da et dilemma, at når det der skal gøre en tryk, skal tilkøbes. At laver vi så, sådan nogle fravalg for nogen, som ikke har de midler."* (Bilag 4, Anita: 27). Dette kan man argumentere for værende problematisk ifølge Garlands

samfundsperspektiv, da man risikerer at udelukke nogle borgere grundet deres manglende ressourcer, hvilket Anita er bevidst om ifølge ovenstående citat (Garland, 1996: 463; Garland, 2001: 183). I citatet beskriver Anita særligt det økonomisk aspekt som en mulig begrænsning for medlemmerne. Gennem Garlands *samfundsperspektiv* kan de økonomiske begrænsninger ligeledes findes som en manglende ressource for, at borgere kan udføre præventive tiltag mod kriminalitet. Dog udleder vi af Garlands *samfundsperspektiv*, at der ligeledes kan være tale om begrænsninger af ressourcer i form af mentalt og socialt overskud, da han taler om de svageste i samfundet. Hertil kunne det tænkes, at medlemmer med manglende overskud ikke vil indgå i et tiltag som eksempelvis nabohjælp, da dette kan kræve et mentalt og socialt overskud. Garland beskriver dog, hvordan denne problematik potentielt kan imødekommes af samfundet gennem en socialiseret udgave af den situationelle kriminalitetsprævention, hvor de borgere, som ikke besidder ressourcerne kan få tildelt kriminalitetsprævention for at kunne forebygge mod kriminalitet af staten (jf. David Garland). På nuværende tidspunkt er de præventive tiltag mod indbrud dog noget, borgerne selv skal tilkøbes sig ifølge Ejner (Bilag 4, Ejner: 51).

8.1.4 Delkonklusion

Gennem denne delanalyse finder vi frem til, at DKS ved Midt- og Vestjyllands Politis formål med pilotprojektet er at mindske antallet af indbrud i boligområdet. Dette skal opnås gennem håndgribelige og præventive tiltag, som politiet mener virker mod indbrud i private hjem. Selvom vi vurderer, at alle de præventive tiltag er legitime at inddrage i Midt- og Vestjyllands Politis trygheds- og Indbruds projekt, så er det ikke alle tiltagene som i gerningsøjeblikket, kan argumenteres for at have en direkte præventiv effekt ifølge Clarkes teori om *situationel kriminalitetsprævention*. Yderligere kan vi gennem delanalyse 1 konkludere, at medarbejderne fra DKS anser det som deres ansvar at præsentere medlemmerne for de forskellige præventive tiltag, men at de ser det som medlemmernes eget ansvar at udfører tiltagene i praksis. Medarbejderne fra DKS ser dog både nogle fordele og ulemper ved, at medlemmerne involveres i denne grad, da den ønskede præventive effekt dermed hovedsageligt afhænger af medlemmerne selv og ikke af politiet.

8.2 Delanalyse 2 – Hvad hjælper medlemmerne

I denne delanalyse ønsker vi at belyse, hvem der ifølge medlemmerne har ansvaret for at forebygge mod indbrud i private hjem. Dette vil vi gøre ved at undersøge, hvad medlemmerne gjorde af præventive tiltag forinden stormødet, og hvad medlemmerne mener hjælper dem eller ville hjælpe

dem til at være mindre bekymret i forhold til indbrud. Vi vil undersøge dette med udgangspunkt i specialets kvantitative data og specialets teoretiske perspektiver. Undersøgelsen vil løbende bliver suppleret med relevante udsagn fra grundejerforeningens formand og medlemmer. Med delanalysen ønsker vi at besvare undersøgelsesspørgsmål 2:

Hvilke præventive tiltag mener medlemmerne af grundejerforeningen hjælper dem eller ville hjælpe dem mod indbrud?

8.2.1 ”Jamen jeg sørger jo for at låse døren”

Vi var interesseret i at undersøge, hvilke præventive tiltag medlemmerne allerede foretog i deres hjem mod indbrud inden de deltog i DKS’ stormøde. Nedenfor i Tabel 4 ses fordelingen af de tiltag medlemmerne gjorde sig mod indbrud inden stormødet.

Tabel 4: Gør du noget for at undgå at få indbrud?

	Jeg gør på nuværende tidspunkt ingenting	Tryghedsvandring	Nabohjælp	DNA-mærkning	Lavet bedre boligsikring af vinduer og døre	Alarmsystem	Anskaffet hund	Andet
Ikke afkrydset	38 84 %	40 89 %	24 53 %	44 98 %	29 64%	29 64 %	39 87 %	38 85 %
Afkrydset	7 16 %	5 11 %	21 47 %	1 2 %	16 36 %	16 36 %	6 13 %	7 16 %
Total N	45 100 %	45 100 %	45 100 %	45 100 %	45 100 %	45 100 %	45 100 %	45 101 %

***I forbindelse med dette spørgsmål har medlemmerne kunne afkrydse mere end én ting, hvorfor medlemmerne kan fremgå flere gange ved de enkelte tiltag.**

****At total bliver under og over 100 procent skyldes afrunding.**

I ovenstående Tabel 4 fremgår det, at 47 procent af medlemmerne har lavet præventive tiltag i form af nabohjælp inden stormødet fandt sted. Dette finder vi interessant, da medarbejderne ved DKS i forbindelse med vores ekspertinterview beskrev, at området var udvalgt, da der var mange indbrud samtidig med, at få beboer var tilmeldt nabohjælp (Bilag 4, Ejner: 35; Bilag 4, Anita: 12). Da 47 procent af de fremmødte medlemmer har tilkendegivet, at de anvender nabohjælp som præventivt tiltag mod indbrud, finder vi det interessant at stille spørgsmålstejn ved, hvilken type af nabohjælp det er, at medlemmerne anvender. Dette skyldes, af tallene indikerer, at cirka halvdelen af medlemmerne, der er mødt op til stormødet mener, at de anvender nabohjælp, hvilket vi ikke finder

i overensstemmelse med vores viden fra eliteinterview med medarbejderne fra DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi (Bilag 4, Ejner: 35; Bilag 4, Anita: 12). I denne forbindelse undrer vi os over, hvorvidt det er systematisk nabohjælp eller uformel nabohjælp, som medlemmerne anvender. Som beskrevet i specialets indledning er det ikke nok i sig selv, hvis der i et nabolag, kun er opsat nabohjælpsskilte og klistermærker på postkasser eller døre, men at det er vigtigt, at der også er en aktiv handling bagved (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 40-47). Som tidligere nævnt i kapitlet *Introduktion til problemfeltet* er det også den systematiske form for nabohjælp, som har vist sig at have en præventiv effekt mod indbrud og kan reducere indbrud med op til 16-26 procent (Bennett et al., 2008: 5-7; TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 42). Med afsæt i specialets teoretiske perspektiv om situationel kriminalitetsprævention kan vi argumentere for, at et præventivt tiltag som nabohjælp kan virke afskrækkende for forbryderen, da opdagelsesrisikoen er forhøjet, hvis der er nabohjælp i et område. Dette skyldes særligt, at naboskabet medfører, at der er flere egnede vogter i et område, hvorfor der er flere vogtere til at holde øje med, at der sker noget mistænkeligt i området, hvis medlemmerne sætter handling bag deres nabohjælp. Yderligere er indbrudstyvens arbejde også besværliggjort, da der er flere vogtere, som kan afsløre indbrudstyvens gerning. (Clarke, 2014 [1980]: 480-481 + 483-486) Da afmærkning af nabohjælp og handling kan argumenteres for at skulle stå sammen for at have en præventiv effekt, formoder vi, at handling uden afmærkning ikke vil have samme afskrækkende effekt, da indbrudstyre ikke kan vide, at der foretages uformel nabohjælp i området. Vi har dog ikke i nærværende speciale undersøgt, hvorvidt medlemmerne anvender den systematiske eller uformelle form for nabohjælp.

Gennem eliteinterview med medarbejdere fra Midt- og Vestjyllands Politi kom det som beskrevet til udtryk, at grundejerforeningen var udvalgt grundet mange indbrud og få registrerede tilmeldinger til nabohjælp gennem TrygFonden (Bilag 4, Anita: 12 + 24; Bilag 4, Ejner: 35 + 50) Vi er dog gennem efterfølgende interviews med de tre medlemmer Kaya, Agnes og Poul, samt formanden Torben for grundejerforeningen blevet bevidst om, at der eksisterer en blandet anvendelse af nabohjælp, da der både er medlemmer som foretager struktureret nabohjælp, og medlemmer som foretager uformel nabohjælp (Bilag 4, Torben: 61; Bilag 5, Kaya: 75-77; Bilag 5, Agnes: 87 + 95-96). Dette kommer til udtryk i følgende.

“K: Det er der en her på gaden, eller en her på vej 2, der er god til at gøre. Han har nogle gange sendt rundt, hvis han har syntes, at han har observeret noget, som så lidt mystisk ud.

O: Ja okay. Smart. Hvor længe har I ... du været tilmeldt nabohjælp?

K: Jamen det har jeg ikke været andet end i en ... hvad har jeg været ... i et års tid, tænker jeg.” (Bilag 5, Kaya: 77)

Som det fremgår af ovenstående er Kaya tilmeldt struktureret nabohjælp. Endvidere beskriver hun, at hun oplever, at nogle af hendes naboer ikke er gode til at få tilmeldt sig (Bilag 5, Kaya: 77). Dog beskriver hun også, at hun har en uformel aftale med en af naboerne, da de holder øje med hinandens huse, hvis en af dem ikke er hjemme. (Bilag 5, Kaya: 76-77) Ud fra dette kan man argumentere, at Kaya dermed sætter handling bag hendes tilmelding til nabohjælp. Yderligere vurderer vi ud fra tidligere forskning, at dette har en større effekt end, hvis man udøver uformel nabohjælp uden samtidig at være tilmeldt nabohjælp officielt, og dermed synliggøre denne nabohjælp til omverdenen. I kontrast til dette fortæller Anges, at hun oplevede, at de på hendes vej fik opsat et nabohjælpskilt uden, at nogen af dem helt vidste, hvad dette indebar. Igennem vores interview med formanden Torben kom det til udtryk, at bestyrelsen på et tidspunkt havde valgt at bestille flere nabohjælpskilte, da skiltene var gratis, som de satte op på vejene. Hvis bestyrelsen ikke har fået informeret alle medlemmer af grundejerforeningen om dette, kan det være en forklaring på, hvorfor medlemmerne på Agens vej ikke vidste, hvad nabohjælpskiltet indebar. (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 40-47; Bilag 5, Anges: 93; Bilag 4, Torben: 63) Yderligere fortæller Anges:

“Nej vi har ikke en lukket Facebookgruppe for eksempel eller, så det er lige dem, man sådan lige tættest på, og siger, nu er vi ikke hjemme i weekenden, eller gider du lige og ... nu kører vi, og i har to biler. Kan den ene ikke holde ude ved. Så det sørger man også lige for.” (Bilag 5, Agnes: 96)

Selvom Anges gør opmærksom på, at de ikke er tilmeldt struktureret nabohjælp, fremgår det af ovenstående citat, at der naboerne imellem alligevel anvendes uformel nabohjælp, når de ikke er hjemme. Selvom Agnes beskriver, at de ikke vidste, hvad skiltet indebar, da det blev sat op, kan man argumentere for, at dette alligevel vil have en effekt, da de netop udøver uformel nabohjælp.

Selvom de ikke er tilmeldt den strukturerede nabohjælp, ender der alligevel med at være handling bag skiltet.

Med baggrund i tidligere forskning og specialets teoretiske perspektiver kan medlemmernes måde at anvende nabohjælp på være en forklaring på, at Midt- og Vestjyllands Politi oplever, at der ikke er mange tilmeldt til nabohjælp, da nabohjælpen ikke kun udføres systematisk, men også af nogen udføres uofficielt, og derfor ikke registreres. Dermed er det heller ikke sikkert, at der på vejene skiltes med, at der i nabolaget anvendes nabohjælp, hvorfor indbrudstyvene ikke nødvendigvis afskrækkes fra at begå indbrud i nabolaget.

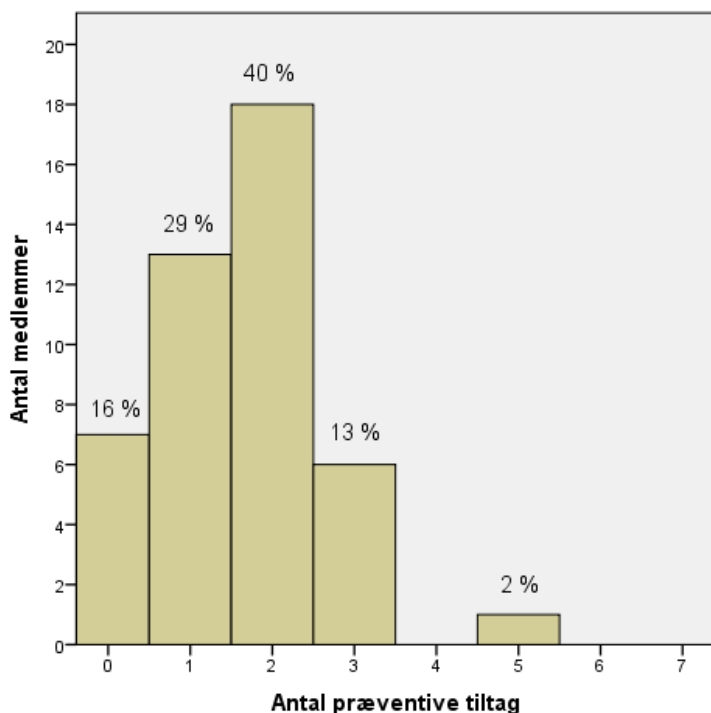
Et andet element, som vi finder interessant at undersøge i forbindelse med medlemmernes besvarelse i Tabel 4, er de to næstmest anvendte præventive tiltag, som er ”lavet bedre boligsikring af vinduer og døre” samt ”alarmsystem”. 36 procent af de 45 medlemmer har svaret, at de anvender disse tiltag for at undgå indbrud. Med afsæt i *situationel kriminalitetsprævention* kan vi argumentere for, hvilken præventiv effekt boligsikring af vinduer og døre samt alarmsystem kan have mod indbrudstyre. Begge præventive elementer kan argumenteres for at besværliggøre indbrudstyvens arbejde, da det enten bliver vanskeligere at bryde ind i de pågældende huse eller opdagelsesrisikoen øges. (Clarke, 2014 [1980]: 480-481 + 483-486) Som nævnt tidligere i specialet har vi fundet frem til gennem tidligere forskning, at Danmark er et af de lande i Europa, som er dårligst til at indbrudssikre sine huse, hvorfor det er interessant, at 36 procent af de fremmødte medlemmer beskriver, at de faktisk bruger disse tiltag (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 22). En mulig forklaring på dette kan være, at det er de mest motiverede medlemmer af grundejerforeningen, der har deltaget i stormødet, og som har besvaret spørgeskemaet, hvorfor der måske er en høj andel af dem, som har lavet indbrudssikring. Der kan dog stilles spørgsmålstejn ved graden af indbrudssikring, de enkelte medlemmer gør sig. Dette element har vi dog ikke i nærværende speciale undersøgt, hvorfor vi ikke kan vide, om det er en effektiv eller mindre effektiv indbrudssikring medlemmerne har anvendt i deres egen bolig. I forlængelse af ovenstående fandt vi frem til gennem interviewet med Agnes, at hun undrede sig over, at en præsentation af alarmsystem, som et præventivt tiltag manglede på stormødet: “*Det undrede mig lidt, at der overhovedet ikke blev nævnt noget om tyverialarmer. Det blev slet ikke nævnt den aften.*” (Bilag 5, Agnes 93). Dog beskriver TrygFonden og DKR, at effekten af alarmsystemer endnu ikke kendes, og at enkelte studier viser, at alarmer ikke har den tiltænkte afskrækkende virkning. Gennem tidligere forskning

kan vi argumentere for, at alarmsystemer alligevel kan have en præventive effekt, hvis det er kombineret med andre præventive tiltag. (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 38)

Endvidere finder vi det interessant at kigge på det tiltag mod indbrud, som er mindst anvendt af de fremmødte medlemmer. I Tabel 4 fremgår det, hvordan kun 2 procent, svarende til ét medlem ud af de fremmødte, anvender ”DNA-mærkning” som et præventivt tiltag mod indbrud. DNA-mærkning af genstande er, som vi har beskrevet i afsnittet *DNA-mærkning*, et forholdsvist nyt tiltag, som særligt politiet anvender, da dette kan hjælpe med at finde ejeren til stjålne genstande, såfremt disse bliver fundet af politiet. Vi finder det derfor ikke overraskende, at der ikke er flere af de fremmødte medlemmer, som anvender et tiltag som DNA-mærkning, da DNA-mærkningen er en forholdsvis ny metode, hvorfor mange medlemmer muligvis ikke har haft kendskab til dette præventive tiltag mod indbrud før DKS afholdte stormødet for medlemmerne i grundejerforeningen.

At medlemmerne laver præventive tiltag mod indbrud, kan som nævnt i ovenstående hjælpe til at besværliggøre indbrudstyvens arbejde, hvorfor de enkelte præventive tiltag kan hjælpe til at mindske indbrud. Dette kan relateres til Garland, da han beskriver, at individer selv skal sørge for ikke at sætte sig i sårbare situationer, hvilket vi vurderer, at man eksempelvis kan gøre ved at foretage præventive tiltag mod indbrud (Garland, 1996: 446 + 450-452; Garland, 2001: 180-184). Dog viser tidligere forskning, at præventive tiltag har en større effekt, hvis der anvendes mere end ét tiltag ad gangen (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 36 + 38). I denne forbindelse har vi fundet det interessant at undersøge, hvorvidt de fremmødte medlemmer foretager mere end ét præventive tiltag i forbindelse med indbrud. For at kunne belyse dette, har vi udarbejdet et formativt indeks som viser, hvor mange præventive tiltag de enkelte fremmødte medlemmer anvender. Dette indeks fremgår af nedenstående Graf 1.

Graf 1: Formativt indeks "Antal præventive tiltag"

Af indekset i Graf 1 fremgår det, at 13 medlemmer kun foretager ét præventivt tiltag, 18 medlemmer foretager to præventive tiltag, seks medlemmer foretager tre præventive tiltag og ét enkelt medlem foretager hele fem præventive tiltag. Yderligere er der syv medlemmer svarende til 16 procent, som ikke laver nogle former for præventive tiltag for at undgå indbrud i deres bolig. I disse tilfælde laver medlemmerne ikke nogle af de præventive tiltag, som vi i spørgeskemaet har opstillet som svarmuligheder. Der er derfor 35 procent af de adspurgte medlemmer, som laver ingen eller ét præventivt tiltag, og dermed ikke følger TrygFondens vejledning om, at flere tiltag har en større præventiv effekt mod indbrud (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 10 + 37-38). Endvidere vurderer vi, at 16 procent, som ingen præventive tiltag laver, er en høj andel af de fremmødte medlemmer, da vi har en formodning om, at det er de mest motiverede borgere, som har deltaget i stormødet, og at de derfor forinden har haft en interesse for præventive tiltag. Dog kan det sættes i relation til tidligere forskning, som beskriver, at danskerne er dårlige til at sikre deres bolig, og at Danmark er et af de lande i Europa, som ligger højest på listen over indbrudsramte lande (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 22-23). Ved de medlemmer til stormødet, som ikke laver nogen former for præventive tiltag mod indbrud, kan det gennem *situationel kriminalitetsprævention* argumenteres for, at der ikke er noget, der øger opdagelsesrisikoen eller gør

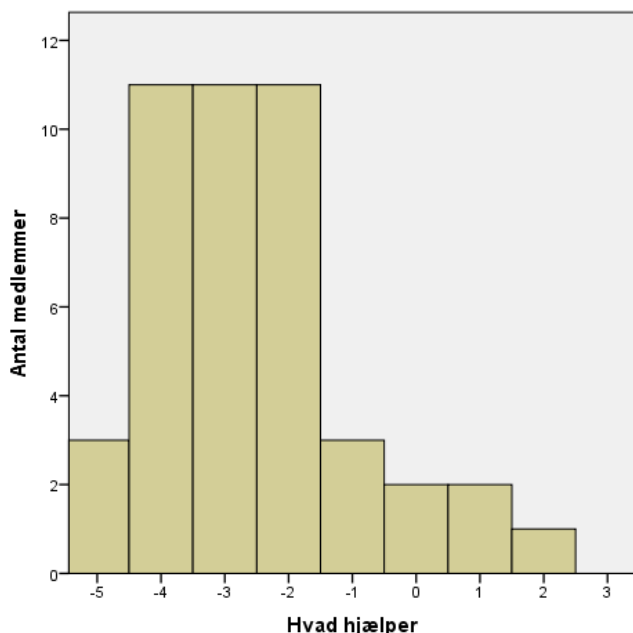
det fysisk vanskeligere for indbrudstyven ved disse medlemmers husstande (jf. Situationel kriminalitetsprævention).

8.2.3 ”Jeg skal sikre mine ting mest muligt”

I følgende afsnit vil vi undersøge, hvad der hjælper medlemmer til at føle sig mindre bekymret mod indbrud, hvor vi tager afsæt Garland's *samfundsperspektiv*. Dette skyldes, at vi ønsker at undersøge, hvorvidt medlemmerne oplever, at de præventive tiltag, som de føler hjælper dem eller ville hjælpe dem mod indbrud, er noget de selv er ansvarlige for, eller noget de mener, politiet skal have ansvaret for.

Garland beskriver, hvordan en indirekte tilgang til kriminalitetskontrol vægtes højere i samfundet end tidligere, hvorfor private aktører har påtaget sig en større rolle i det præventive arbejde mod kriminalitet (Garland, 1996: 451-453; Garland, 2001: 188-190). Ved at lave et formativt indeks over variabelen ”Hvad hjælper”, som kan ses nedenfor i Graf 2, får vi i nærværende speciale et overblik over, hvad medlemmernes holdning er til, hvem der burde forebygge mod indbrud i private hjem således, at de føler sig mindre bekymret for indbrud.

Graf 2: Formativt indeks ”Hvad hjælper”

Ovenstående formative indeks, som fremgår af Graf 2, viser de fremmødte medlemmers samlede score i forhold til, hvilke elementer de mener hjælper eller ville hjælpe dem til at gøre dem mindre

bekymret for indbrud. Den negative score er den, vi i projektet kalder selvhjælp, hvilket betyder, at medlemmerne gerne selv vil lave præventive tiltag mod indbrud, for at de kan føle sig mindre bekymret for indbrud. Endvidere har vi den positive score, som vi i projektet har valgt repræsenterer politiet, hvorfor det omhandler, om medlemmerne mener, at politiet skal hjælpe med, at de kan føle sig mindre bekymret for indbrud. Slutteligt er der scoren 0, som vi har kaldt den neutrale score, da medlemmerne heri har svaret lige meget på selvhjælp og politiet. Da ovenstående indeks viser en samlet score, kan medlemmerne, der ender i enten den negative score eller positive score, godt have enkelte besvarelser i den modsatte kategori. Som det fremgår af ovenstående indeks kan vi se, at 39 af vores respondenter placerer sig i de negative kategorier, og dermed har flest besvarelse i selvhjælps kategorierne, hvorfor medlemmerne hælder mest til selvhjælp. Vi har tre medlemmer som ender i kategorien politiet og to medlemmer som er neutrale.

Af Graf 2 fremgår det, at størstedelen af medlemmerne oplever selvhjælpsrollen som noget, der gør dem mindre bekymret for indbrud, hvilket afspejler Garlands *samfundsperspektiv*, hvor private aktører indirekte påvirkes til at påtage sig en større rolle i kriminalitetsforebyggelsen. Dette kommer ligeledes til udtryk i forbindelse med vores interview med formanden for grundejerforeningen, hvor vi spurgte ind til, hvordan han oplevede, at medlemmerne i grundejerforeningens holdning var til politiets præventive indsats mod indbrud. Hertil svarede han:

“Altså nu kommer det her, det hjælper selvfølgelig nok på det, men der er ingen tvivl om, at alt det politisammenlægning vi har haft på landsplan her og sådan noget, der er længere imellem, vi ser en patruljebil. (...) og det er da forståeligt nok altså, de er da hængt op politiet. De bruger en masse tid bag skrivebordet, som de måske ikke burde at gøre, men det er ikke nemt, når vores regering ikke fordeler midlerne, som de burde at gøre i min verden (...)” (Bilag 4, Torben: 64)

Torben udtrykker i ovenstående citat en forståelse for, at politiet er presset og har mange arbejdsopgaver, hvorfor de ikke har mulighed for at patruljer mere, end de gør. Selvom Torben blev interviewet som ekspert, da han er formand for grundejerforeningen, skinner hans egen holdning igennem i citatet. Alligevel vil vi argumentere for, at han i dette tilfælde giver udtryk for de interviewede medlemmers holdning i forhold til ovenstående problematik, da både Kaya, Agnes og Poul kommer med lignende udtalelser. De udtrykker alle et ønske om mere synligt politi, selvom de samtidig udtrykker en forståelse for, at dette ikke kan lade sig gøre. (Bilag 5, Kaya: 73; Bilag 5,

Agnes: 91; Bilag 5, Poul: 107) I og med at både formanden og medlemmerne er bevidst om, at politiet ikke har mulighed for at være mere synlige, kan det tænkes, at dette er med til at påvirke deres motivation for selv at være en mere aktiv aktør i det præventive arbejde mod indbrud. Det virker derfor til, at medlemmerne i den undersøgte grundejerforening har en forståelse for den samfundssituation, som de befinder sig i på nuværende tidspunkt, hvor politiet i samfundet også har andre vigtige opgaver såsom terrorbekæmpelse og grænsekontrol, hvorfor der er et behov for, at private aktører også er nødt til at tage del i forebyggelsen af kriminaliteten i samfundet, hvilket ligeledes fremgår af afsnittet *Rutineaktivitet i praksis*. Yderligere kan vi med afsæt i *situationel kriminalitetsprævention* argumentere for, at politiet grundet deres begrænsede ressourcer ikke altid kan fungere som egnede vogtere i eksempelvis et boligområde, hvorfor muligheden for kriminalitet kan opstå (jf. Rutineaktivitetsteori i praksis). Ved at størstedelen af de fremmødte medlemmer ser sig selv som aktiv aktør i, hvad der hjælper dem mod indbrud, påtager disse medlemmer sig rollen som egnede vogtere ved at lave forskellige præventive tiltag mod indbrud. Rollen som egnede vogter er ifølge Cohen og Felson ikke kun noget politiet kan besidde, men også en rolle den almindelige borger kan besidde, da borgerne ligeledes kan være en aktiv aktør i at mindske indbrud ved at besværliggøre indbrudstyvenes mål. (Cohen & Felson 2014 [1979]: 470-471; Cullen et al. 2014: 469). Dette kommer yderligere til udtryk under interviewene med medlemmerne Kaya, Agnes og Poul, hvor de alle udtrykker, at de mener deres egen roller angående forebyggelse af indbrud bør være, at de selv sikre sig bedst muligt mod indbrud. (Bilag 5, Kaya: 73; Bilag 5, Anges: 89; Bilag 5, Poul: 107) De tre medlemmer giver dermed udtryk for, at deres ansvar som samfundsborger er, at de skal tage del i det forebyggende arbejde mod indbrud, hvorfor det dermed ikke er politiet alene, som står med dette ansvar.

Vi vil i det følgende anvende vores kvantitative data til at belyse, hvilke faktorer, der har en sammenhæng med, hvem medlemmerne mener bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud. Dette vil vi gøre med udgangspunkt i vores formative indeks "Hvad hjælper".

8.2.4 Hvad påvirker medlemmernes holdning til, hvad der hjælper dem mod indbrud?

I forbindelse med hvorvidt de fremmødte medlemmer mener, at det er dem selv eller politiet, der bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud, har vi fundet det relevant at undersøge for eventuelle sammenhænge mellem vores formative indeks "Hvad hjælper" og variablene "Køn", "Alder", "Indbrud", "Indbrud flere gange" og "Bekymret". Hertil vil vores udarbejdede hjælpehypoteser blive anvendt. I det følgende vil vi kun præsentere de signifikante sammenhænge. Da vi kun fandt en

sammenhæng mellem ”Hvad hjælper” og ”Alder” er det kun denne, som vil fremgå her, mens de resterende vil fremgå af Bilag 6.

8.2.4.1 Betydningen af alder

I følgende afsnit vil vi undersøge, om der er en sammenhæng mellem medlemmernes alder, og hvem medlemmerne ser som ansvarsbærende. Besvarelsen vil tage udgangspunkt i specialets hjælpehypotese 2:

Ældre ønsker i højere grad at påtage sig en mere aktiv rolle angående præventive tiltag mod indbrud.

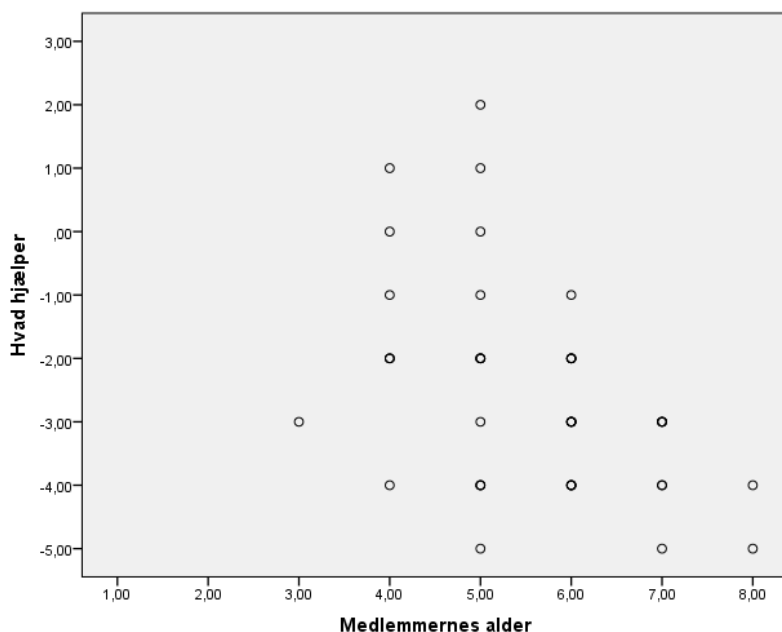
Nedenstående Tabel 5 og Graf 3 viser henholdsvis en krydstabel for ”Hvad hjælper” og ”Alder” og et scatterplot over sammenhængen.

Tabel 5: Krydstabel over ”Hvad hjælper” og ”Alder”

		Alder						Total
		26 år til 35 år	36 år til 45 år	46 år til 55 år	56 år til 65 år	66 år til 75 år	Over 75 år	
Hvad hjælper	Selvhjælp (-5)	0 0 %	0 0 %	1 8 %	0 0 %	1 14 %	1 50 %	3 7 %
	Selvhjælp (-4)	1 0 %	1 14 %	3 23 %	4 29 %	2 29 %	1 50 %	11 25 %
	Selvhjælp (-3)	1 100 %	0 0 %	1 8 %	5 36 %	4 57 %	0 0 %	11 25 %
	Selvhjælp (-2)	0 0 %	3 43 %	4 31 %	4 29 %	0 0 %	0 0 %	11 25 %
	Selvhjælp (-1)	0 0 %	1 14 %	1 8 %	1 7 %	0 0 %	0 0 %	3 7 %
	Neutral (0)	0 0 %	1 14 %	1 8 %	0 0 %	0 0 %	0 0 %	2 5 %
	Politi (1)	0 0 %	1 14 %	1 8 %	0 0 %	0 0 %	0 0 %	2 5 %
	Politi (2)	0 0 %	0 0 %	1 8 %	0 0 %	0 0 %	0 0 %	1 2 %
Total	1 100%	7 99%	13 102%	14 101%	7 100%	2 100%	44 101%	

* At total bliver under og over 100 procent skyldes afrunding.

Graf 3: Scatterplot over "Hvad hjælper" og "Alder"

I ovenstående Tabel 5 fremgår det, at 39 medlemmerne har placeret sig i en af kategorierne for selvhjælp. Derudover er der 2 medlemmer som placeres i den neutrale kategori og 3 medlemmer som placeres i kategorien politiet. Overordnet placerer flest medlemmer sig i alderskategorierne 46-55 år og 56-65 år. Yderligere fremgår det både af Tabel 5 og Graf 3, at de medlemmer, som placerer sig i de højere aldersgruppe, også har en tendens til at svare højt på selvhjælpsscoren, mens dem i de lavere aldersgrupper svarer i den lavere ende af selvhjælpsscoren, neutral, og at politiet skal bære ansvaret. Dog fremgår det af ovenstående scatterplot, at de unge medlemmer ikke ligger langt fra de ældre.

Tabel 6: Chi² og Gamma

Chi ² & Gamma		
	Værdi	P-værdi
Person Chi-Square	31,311	0,647
Gamma	-0,495	0,000
N of Valid Cases	44	

Som det fremgår af ovenstående Tabel 6, er vores p-værdi for gamma signifikant med en værdi på 0,000. Vi kan derfor med 100 procent sandsynlighed afvise vores nulhypotese om uafhængighed. Dette betyder, at vi har påvist en sammenhæng mellem variablerne "Hvad hjælper" og "Alder". Ved aflæsning af gammaværdien fremgår det af ovenstående Tabel 6, at vi har en gamma-værdi på -

0,495, hvorfor vi kan konkludere, at der er tale om en moderat til stærk negativ sammenhæng mellem de to variable (Agresti & Finlay, 2014: 240-243). Dette betyder, at jo højere medlemmernes alder er, jo mere tilbøjelige er de til at få en høj score indenfor selvhjælp, hvilket vi ligeledes kunne aflæse ud fra Tabel 5. Yderligere kan vi dog se, at vores χ^2 test ikke er signifikant, da den har en p-værdi på 0,647. At χ^2 ikke er signifikant, mens gamma er signifikant, anser vi ikke for problematisk, da dette kan skyldes, at χ^2 ikke tager højde for, at der er en monotont stigning eller fald i variablene og dermed ikke udnytter, at variablene er rangordnede, hvilket gamma gør. Gamma er derfor et stærkere mål for sammenhængen end χ^2 , hvorfor vi vælger at acceptere en sammenhæng mellem "Hvad hjælper" og "Alder". (Andersen et al., 2012: 383) Derudover kan χ^2 også være insignifikant, da vi i specialet har en ikke randomiseret stikprøve (Agresti & Finlay, 2014: 224).

Da gamma for sammenhængen er signifikant, forkaster vi nulhypotesen om, at der ingen sammenhæng er mellem de to variable "Hvad hjælper" og "Alder". Dermed bekræfter vi vores hjælpehypotese om, at ældre medlemmer af grundejerforeningen i højere grad ønsker at påtage sig en mere aktiv rolle angående præventive tiltag mod indbrud.

8.2.5 Delkonklusion

Gennem delanalyse 2 kommer vi frem til, at det mest anvendte tiltag blandt de fremmødte medlemmer mod indbrud er nabohjælp. Derudover kan vi også se, at de næstmest anvendte præventive tiltag, som medlemmerne anvender inden stormødet, er indbrudssikring og alarmsystem. Dog kan vi ikke i vores undersøgelse klarlægge, hvordan medlemmerne anvender disse tiltag, men det fremgår af vores kvalitative empiri, at nabohjælp både anvendes struktureret og uformelt af medlemmerne.

Yderligere finder vi frem til, at 25 medlemmer laver mere end ét præventivt tiltag mod indbrud, hvorfor 20 medlemmer ikke følger TrygFondens vejledning om, at flere præventive tiltag i samspil har en større præventiv effekt (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 10 + 37-38). Ud fra vores kvantitative empiri fremgår det endvidere, at størstedelen af de fremmødte medlemmer hælder mest til selvhjælp, hvorfor de påtager sig en aktiv rolle og dermed et ansvar angående forebyggelse mod indbrud. Derudover finder vi frem til gennem vores kvalitative empiri, at de medlemmer, som vi har interviewet, har en forståelse for politiets situation, og hvorfor politiet ikke er mere synlige i det præventive arbejde.

I forbindelse med vores undersøgelse af, hvem der ifølge de fremmødte medlemmer har ansvaret for at forebygge mod indbrud i private hjem, fandt vi frem til, at medlemmernes alder har en betydning. Hertil fandt vi, at jo ældre medlemmerne er, i jo højere grad ønsker de selv at involvere sig og påtage sig ansvaret for at forebygge mod indbrud. Dog kunne vi ikke påvise, hvorvidt der er en sammenhæng mellem medlemmernes køn, og hvem medlemmerne mener er ansvarsbærende for præventive tiltag i private hjem. Dette samme gør sig gældende for, om medlemmerne tidligere har haft indbrud i deres nuværende bolig, og hvor bekymret de har været for at få indbrud i deres hjem de seneste 12 måneder.

8.3 Delanalyse 3 - Hvem bærer ansvaret?

I denne delanalyse vil vi foretage en sammenligning af, hvem medarbejderne fra DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi og de fremmødte medlemmer af grundejerforeningen anser som ansvarsbærende for at forebygge mod indbrud. Sammenligningen vil blive udarbejdet med udgangspunkt i specialets to foregående delanalyser samt med udgangspunkt i specialets indsamlede empiri. Dette vil blive analyseret og diskuteret ud fra specialets anvendte teoretiske perspektiver. Denne delanalyse anser vi som værende væsentlig for, at kunne belyse vores problemformulering fyldestgørende, og vil tage udgangspunkt i specialets undersøgelsesspørgsmål 3:

Hvordan stemmer DKS' forståelse af og medlemmernes udtryk for hvem, der bærer ansvaret for forebyggelse af indbrud overens?

Gennem delanalyse 1 blev det klarlagt, at medarbejderne fra DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi anser det som deres ansvar at hjælpe borgerne til at kunne hjælpe sig selv mod indbrud, da deres overordnede formål er at mindske antallet af indbrud. For at kunne gøre dette anser medarbejderne fra DKS det som deres opgave at uddele viden om præventive tiltag mod indbrud til borgerne i politikredsen. Her lægger medarbejderne fra DKS særligt vægt på, at det skal være håndgribelige tiltag, hvorfor det også er muligt for borgerne at implementere det i praksis. Medarbejderne anser det dermed som deres opgave at præsentere de forskellige præventive tiltag, som de mener kan have en effekt mod indbrud i et boligområde.

I delanalyse 2 fandt vi frem til, at de interviewede medlemmerne af den undersøgte grundejerforening havde en forståelse for politiets nuværende situation og prioritering af ressourcer.

Medlemmerne gav i denne forbindelse udtryk for, at de selv skulle være aktive i det præventive arbejde mod indbrud, da politiet ikke har ressourcerne og tiden til at lave alt arbejdet alene. Dette kunne vi ligeledes se ud fra vores kvantitative data, hvor størstedelen af medlemmerne placerer sig i de kategorier af vores formative indeks ”Hvad hjælper”, hvor medlemmernes egne præventive tiltag er det, som medlemmerne føler kan gøre dem mindre bekymret mod indbrud. (jf. Graf 2) Vi har dermed i nærværende speciale oplevet en god overensstemmelse mellem, hvem medarbejderne fra DKS og de fremmødte medlemmer mener bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud.

At vi i nærværende speciale oplever en overensstemmelse mellem de forskellige aktører er ligeledes i overensstemmelse med vores teoretiske perspektiv fra Garland, hvor han beskriver, hvordan der i det senmoderne samfund er en tendens til, at ikke statslige aktører gennem regeringens indirekte tiltag påtager sig en større rolle i forebyggelsen af kriminalitet. Denne tendens beskriver han som følgende:

“This involves the central government seeking to act upon crime not in a direct fashion through state agencies (police, courts, prisons, social work, etc.) but instead by acting indirectly, seeking to activate action on the part of non-state agencies and organizations.” (Garland, 1996: 452)

I ovenstående citat ser vi, hvordan Garland beskriver, at ikke statslige aktører har påtaget sig en større rolle i forebyggelsen af kriminalitet, hvor det førhen var statslige aktører, der primært havde denne rolle. Dette perspektiv er ligeledes noget, vi anser som synligt gennem behandlingen af vores empiriske materiale i de foregående to delanalyser, da vi ser de samme tendenser. Som beskrevet i ovenstående anser medarbejderne fra DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi det også som deres rolle at bidrage med viden gennem præsentation af præventive tiltag, som medlemmerne kan gøre sig for at forebygge mod indbrud i deres bolig, men hvor det i sidste ende er op til det enkelte medlem at lave disse tiltag. Gennem disse perspektiver vil vi i nærværende speciale argumentere for, at DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi anvender en ”hjælp til selvhjælp” tilgang, hvilket de også selv giver udtryk for gennem vores ekspertinterviews med dem (Bilag 4, Anita: 28). At DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi anvender denne tilgang kan med baggrund i ovenstående uddrag fra Garland argumenteres for, at være en måde, hvorpå vi i praksis kan se de nye samfundsmæssige forandringer kommer til udtryk, da private aktører indirekte påvirkes til at tage større del i ansvaret om at forebygge mod kriminalitet.

Af ovenstående citat fra Garland er der ligeledes et andet element, som vi finder centralt at påpege. Dette element er måden, hvorpå Garland beskriver, at “ansvaret” for forebyggelse af kriminalitet har flyttet sig. Her anvender Garland formuleringen “*but instead by acting indirectly*”. I denne formulering bliver det tydeligt, at samfundet ikke direkte pådutter ikke-statslige aktører at påtage sig noget af ansvaret i kriminalitetsforebyggelsen, men derimod henvender sig til borgerne gennem en indirekte tilgang, hvor borgerne efterfølger selv påtager sig noget af ansvaret. At ansvaret ikke er påduttet medlemmerne er ligeledes noget, vi har oplevet gennem vores interviews. I forbindelse med interviewene spurgte vi ind til, hvordan det var som borger at blive inddraget i DKS’ stormøde om forebyggelse af indbrud. Hertil blev vi mødt med positive reaktioner overfor Midt- og Vestjyllands Politis initiativ, og hvor de udtrykte det således:

“Jamen det var så vidt frivilligt, fordi vi havde jo muligheden for at deltage eller ej (...) jeg synes faktisk det var rigtig godt initiativ, og det kan jeg kun opfordre til, at man fortsætter med (...)” (Bilag 5, Poul: 108)

“Jeg synes, det er rigtig fint. Jeg tror på, at vi selv kan gøre en kæmpe indsats for at undgå de der indbrud.” (Bilag 5, Kaya: 74)

Medlemmerne Poul og Kaya udtrykker i ovenstående citater, hvordan de er positivt stemte overfor invitationen fra DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi, og Kaya udtrykker yderligere, hvordan man som borger selv kan være med til at forebygge mod indbrud. Ud fra ovenstående citater kan vi argumentere for, at medlemmer har en positiv oplevelse af at blive involveret i det præventive arbejde mod indbrud. Udover, at det gennem interviewene kommer til udtryk, at medlemmerne ikke er blevet påduttet ansvaret for forebyggelsen af indbrud, kommer det yderligere til udtryk, at medlemmerne var skuffet over, at der ikke var større deltagelse til mødet, hvilket fremgår af nedenstående citater fra medlemmerne:

“A: Jamen vi... det undrede os, at der ikke var flere, fordi sådan noget møder vi op til lige med det samme, og tænker det er fantastisk. Og med alle dem der har haft indbrud, så kan jeg slet ikke (...). Så jeg synes der var skuffende få.” (Bilag 5, Agnes: 92-93)

“Jeg er faktisk egentlig lidt overrasket over, at der ikke var flere, fordi det var faktisk ikke særlig mange, der egentlig var med herfra. Det overraskede mig egentlig lidt. (Bilag 5, Poul: 159)

“(...) Jeg synes, at det var rigtig flot, at de havde inviteret alle (...) jeg synes også, vi var en del, men vi kunne godt have været mange flere. Det kunne jeg da godt have savnet, at folk havde bakkede lidt mere op om det og vores grundejerforeningen på den måde også. Det kunne jeg.” (Bilag 5, Kaya: 80)

Ovenstående citater kan endvidere argumenteres for at være et udtryk for, at Kaya, Poul og Agnes selv brænder for at blive involveret, da de stiller sig uforstående overfor, at flere af de andre medlemmer af grundejerforeningen ikke mødte op til arrangementet. Særligt Agnes stiller sig uforstående herfor, da mange i området har haft indbrud. Dette stemmer dog overens med tidligere forskning, som viser, at kun $\frac{1}{3}$ af borgere, der har haft indbrud i Danmark efterfølgende foretager sig præventive tiltag (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 23).

Som tidligere nævnt beskriver Garland, hvordan borgerne indirekte påvirkes til at tage del i ansvaret for at forebygge mod kriminalitet. I nærværende speciale har vi i teoriafsnittet *Rutineaktivitetsteori i praksis* argumenteret for, at eksempelvis medierne er et element, hvor politiets pressede situation kommer til udtryk. At medierne kan have en indirekte påvirkning kommer ligeledes til udtryk i interviewet med medlemmet Poul, som beskriver, at han har hørt en masse i medierne, hvorfor han også finder det interessant at deltage i DKS' stormøde mod indbrud (Bilag 5, Poul: 108). Gennem eksempelvis mediernes temasætning vurderer vi, at befolkningen kan blive påvirket til at påtage sig noget af ansvaret for at forebygge mod kriminalitet såsom indbrud. (jf. Rutineaktivitetsteori; Gardner, 2009: 200-201)

8.3.1 Delkonklusion

I denne delanalyse fandt vi frem til, at der var overensstemmelse mellem, hvem medarbejderne fra DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi og medlemmerne af grundejerforeningen mener bærer ansvaret for, at de kan føle sig mindre bekymret for indbrud. Derudover fandt vi frem til gennem interviewene, at medlemmerne oplevede deres involvering i forebyggelsen af indbrud gennem

stormødet som frivillig, samt at de var glade for at blive inddraget i dette. Hertil udtrykte de interviewede medlemmer af grundejerforeningen også en manglende forståelse for, at der ikke var flere medlemmer, som deltog i DKS' stormøde.

9. Målbretning af Trygheds- og Indbrudsprojektet

I dette afsnit vil vi diskutere, hvordan DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi kan målrette deres Trygheds- og Indbrudsprojekt således, at de ud fra vores vurdering inddrager de rette elementer i deres projekt, samt at de ramme borgernes behov bedst muligt. Dette gør vi på baggrund af vores indsamlede empiri, hvorfor vi ikke kan udelukke, at andet kan være gældende i andre kontekster.

Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt indeholder elementerne; nabohjælp, tryghedsvandring, indbrudssikring, DNA-mærkning, tryghedsambassadør og generelle gode råd. Gennem specialets empiriske fund i vores kvantitative og kvalitative data sammenholdt med vores teoretiske perspektiver er vi kommet frem til områder, hvor vi vurderer at kunne bidrage til en potentiel målbretning af Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt, hvilket også var et af ønskerne fra Midt- og Vestjyllands Politi i forbindelse med vores samarbejde, hvis projektet skulle videreføres til andre borgere i fremtiden.

Gennem delanalyse 1 finder vi frem til, at alle Midt- og Vestjyllands Politis præventive tiltag i deres projekt er legitime at inddrage, da de kriminologisk kan argumenteres for at have en præventiv effekt mod indbrud. Dette er ligeledes i overensstemmelse med deres mål om, at de gerne vil nedbringe antallet af indbrud i beboelse (jf. ”Formålet er jo, altså overordnet set, er jo at nedbringe antallet af indbrud”) Yderligere kom vi i delanalyse 3 frem til, at medlemmerne af grundejerforeningen var positivt indstillet i forhold til at blive inddraget i de præventive tiltag mod indbrud. (jf. Delanalyse 3), hvorfor vi vil opfordre til, at fortsætte samme fremgangsmåde fremadrettet.

Vi er dog i specialet kommet frem til enkelte elementer, som enten kan specificeres eller tilføjes til DKS’ præsentation til borgerne, da vi anser disse elementer for relevante i et præventivt perspektiv mod indbrud.

9.1 Struktureret nabohjælp

Som beskrevet tidligere blev det undersøgte boligområde udvalgt af DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi, da de i en periode oplevede mange indbrud, samt at der var få registrerede tilmeldinger til nabohjælp i området (jf. ”Formålet er jo, altså overordnet set, er jo at nedbringe antallet af indbrud”). Derfor anså medarbejderne fra DKS det som relevant at fremlægge elementet nabohjælp i deres præsentation til stormødet. I forbindelse med vores kvantitative data fra vores spørgeskema

til medlemmerne i grundejerforeningen fandt vi dog frem til, at det tiltag som var mest anvendt af medlemmerne, faktisk var tiltaget nabohjælp. Yderligere fandt vi i denne forbindelse frem til, gennem vores interviews med enkelte medlemmer, at der i boligområdet er en tendens til, at medlemmerne anvender både struktureret og uformel nabohjælp (Bilag 4, Torben: 61; Bilag 5, Kaya: 75-77; Bilag 5, Agnes: 87 + 95-96). DKS' forventning til, at der ikke foregår nabohjælp i den undersøgte grundejerforening er derfor ikke nødvendigvis en korrekt antagelse, da der godt kan foregå uformel nabohjælp i området, men uden politiet kan se det i nabohjælpsregistret. Da en undersøgelse fra Sverige har påvist, at systematisk nabohjælp kan have en præventiv effekt med op til 16-26 procent, finder vi det interessant, at vi med baggrund i vores empiriske data fra spørgeskemaet og interviews med medlemmerne har indtrykket af, at en del af nabohjælpen i området fungerer som uformel. (Bennett et al., 2008: 5-7; TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 42). Vi finder det derfor, ligesom medarbejderne fra DKS, relevant, at elementet nabohjælp præsenteres i forbindelse med Trygheds- og Indbrudsprojektet. Dog finder vi det i specialet relevant, at DKS specificerer betydningen af struktureret nabohjælp i deres projekt og i præsentationen til borgerne. Dette skyldes, at det er struktureret nabohjælp, hvor en præventiv effekt mod indbrud er påvist og ikke ved uformel nabohjælp. Derfor finder vi det relevant, at DKS fremadrettet overfor borgerne understreger vigtigheden af, at borgerne anvender struktureret nabohjælp, da dette har en påvist præventiv effekt samt vigtigheden af, at borgerne sætter handling bag de opsatte nabohjælpsskilte. Dette skyldes, at potentielle indbrudstyre ikke kan se, at borger anvender nabohjælp, hvis der ikke skiltes med det, hvorfor de ikke nødvendigvis vil blive afskrækket fra at begå indbrud i området. (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 40-47; Bennett et al., 2008: 5-7; jf. ”Jamen jeg sørger jo for at låse døren”) Vi kan dermed ud fra ovenstående argumentere for, at skal nabohjælp have den ønskede præventive effekt, så er det vigtigt, at beboerne får anvendt struktureret nabohjælp frem for kun uformel nabohjælp. Vi anser det derfor som vigtigt, at DKS påpeger forskellen mellem struktureret og uformel nabohjælp, hvis nabohjælp skal have den ønskede præventive effekt mod indbrud i boligområdet.

9.2 Manglende element

Et andet punkt, hvor vi gennem vores empiri kan komme med potentielle tilføjelser til Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og Indbrudsprojekt, er i forhold til et præventivt tiltag som alarmsikring, da DKS ikke præsenterer dette element til stormødet.

Som argumenteret for i delanalyse 2 kan et alarmsystem være med til at øge indbrudstyvens opdagelsesrisiko. Dog beskriver TrygFonden og DKR, at effekten af alarmsystemer endnu ikke kendes, og at enkelte studier faktisk viser, at alarmer ikke har den tiltænkte afskrækkende virkning (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 38). Vi vil igennem tidligere forskning argumentere for, at alarmsystemer alligevel kan have en præventive effekt, hvis det er kombineret med andre præventive tiltag, såsom nabohjælp, da tidligere forskning viser, at flere præventive tiltag i samspil er mere effektive (TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd, 2017: 10 + 37-38). I forbindelse med vores delanalyse 2 fandt vi også frem til, at 36 procent af de fremmødte medlemmer anvendte alarmsystem som et præventiv tiltag i deres bolig. Alarmsystemet er dermed et præventiv tiltag, som en stor del af medlemmerne til stormødet anvender, hvorfor vi vurderer, at viden om alarmsystemer også ville være relevant for DKS at inddrage i deres præsentation til medlemmerne. Vi er i denne forbindelse opmærksomme på, at politiet ikke ønsker at reklamere for bestemte produkter eller virksomheder, men vurderer at ovenstående kan inddrages som element i deres Trygheds- og Indbrudsprojekt uden reklame forekommer.

9.3 Alderens betydning

I delanalyse 2 fandt vi frem til, at der er en sammenhæng mellem de fremmødte medlemmers alder, og hvad der hjælper dem til at føle sig mindre bekymret mod indbrud. Her fandt vi, at det tyder på, at jo ældre medlemmerne er, jo mere tilbøjelige er de til at placere sig i den ende af vores formative indeks "Hvad hjælper", hvor man som borger selv er mere involveret i de præventive tiltag, og der samtidig er tale om de præventive tiltag, der er mindst ressourcekrævende for politiet. Dog gør vi igen opmærksom på, at forskellen mellem de ældre og de yngre medlemmer ikke er stor, selvom den er til stede.

Ud fra ovenstående vil vi derfor gøre opmærksomme på, at hvis Trygheds- og Indbrudsprojektet udføres fremadrettet, kan det være en god idé at have for øje, om det hovedsageligt er de ældre eller de yngre fra grundejerforeningerne, der møder op til arrangementet. Dette finder vi relevant, da det tyder på, at der kan være en forskel i deres holdning til, hvem der skal bærer ansvaret for at forebygge mod indbrud. Yderligere finder vi gennem vores delanalyse 2, at der til det pågældende stormøde var en hovedvægt af ældre blandt de fremmødte, da flest medlemmer i alderskategorierne 46-55 år og 56-65 år mødte op til stormødet i marts. Dog er vi ikke bekendte med aldersfordelingen i den undersøgte grundejerforening, hvorfor det kan være vanskeligt at vide, om de fremmødte medlemmer giver et repræsentativt billede af populationen. Hertil vurderer vi, at hvis dette

fremadrettet er et gentagende kendetegn for disse stormøder, kan det være relevant at undersøge nærmere, hvorfor de yngre medlemmer af grundejerforeningerne ikke deltager, og hvordan man kan vække de yngres interesse yderligere for at deltage i arrangementerne.

10. Konklusion

I det følgende kapitel vil specialets resultater fra de tre delanalyser og diskussionen *Målretning af Trygheds- og Indbrudsprojektet* blive sammenholdt for at besvare specialets problemformulering:

Hvem bærer ifølge henholdsvis DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi og medlemmerne af grundejerforeningen ansvaret for at forebygge imod indbrud i private hjem, og hvordan kan DKS målrette deres Trygheds- og Indbrudsprojekt?

I de tre foregående delanalyser fandt vi frem til, at medarbejderne fra DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi ser det som deres ansvar at afholde arrangementer såsom stormødet i marts, hvor de præsenterer grundejerforeningens medlemmer for forskellige præventive tiltag. Dog anser de det for værende medlemmernes eget ansvar, at udføre tiltagene i praksis, også selvom DKS ser nogle fordele og ulemper herved. Gennem analysen af vores kvantitative data kommer vi frem til, at størstedelen af de fremmødte medlemmer placerer sig i det formative indeks "Hvad hjælper" under en af kategorierne, hvor de selv skal have en aktiv rolle i forebyggelse af indbrud. På samme vis finder vi frem til, at formanden og de interviewede medlemmerne af grundejerforeningen har en forståelse for, at politiets ressourcer ikke er tilstrækkeligt til at kunne bære ansvaret for forebyggelse mod indbrud alene. Ud fra ovenstående tyder det på, at medlemmer har en forståelse for, at de selv kan være en aktiv aktør i det præventive arbejde mod indbrud.

Ved at sammenholde ovenstående er vi kommet frem til, at der var en overensstemmelse mellem, at DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi og størstedelen af medlemmerne af grundejerforeningen vurderede, at medlemmerne selv skulle have det primære ansvar for at forebygge mod indbrud i private hjem.

Gennem vores diskussion af, hvordan DKS ved Midt- og Vestjyllands Politi kan målrette deres Trygheds- og Indbrudsprojekt fremadrettet, fandt vi frem til forskellige områder, som kan fremhæves.

Medlemmerne beskrev gennem interviews, at de var positivt indstillet overfor at blive inddraget i Trygheds- og Indbrudsprojektet, hvorfor vi vil anbefale, at DKS fortsætter med at involvere borgerne, da de adspurgte medlemmer var positivt stemte overfor dette. Endvidere fandt vi frem til, at alle tre interviewede medlemmer fra grundejerforeningen var uforstående overfor, at der ikke var flere fra grundejerforeningen, som mødte op til DKS' stormøde i marts.

Yderligere finder vi det relevant på baggrund af vores analyse, at medarbejderne fra DKS skal fremhæve for borgerne, at det er struktureret nabohjælp, som har en præventiv effekt, og vigtigheden i at sætte handling bag de opsatte nabohjælpsskilte.

Et præventivt tiltag som 1/3 af medlemmerne anvender mod indbrud, men som ikke indgår i Midt- og Vestjyllands Politis Trygheds- og indbrudsprojekt, er alarmsystem. Da alarmsystem i kombination med andre præventive tiltag mod indbrud kan argumenteres for at have en præventiv effekt, vurderer vi, at alarmsystem ligeledes med fordel kunne tilføjes til DKS' Tryghed- og Indbrudsprojekt.

Slutteligt fandt vi frem til, at medlemmernes alder kan have en betydning for deres engagement i forhold til DKS' stormøde, og hvilken rolle de synes, at de vil have i forbindelse forebyggelse af indbrud.

Litteraturliste

Agresti, Alan & Barbara Finlay (2014). *Statistical methods for the social sciences*. Harlow: Pearson Education Limited.

Andersen, Jacob; Anders Hede & Jørgen G. Andersen (2015). *Den lange vej ud af krisen*. Trygfonden

Andersen, Lotte, B; Anne Skorkjær Binderkrantz & Kasper Møller Hansen. Forskningsdesign. I Andersen, Lotte B.; Kasper M Hansen. & Robert Klemmensen (2012). *Metoder i statskundskaber*. København: Hans Reitzels Forlag.

Balvig, Flemming; Lars Holmbjerg & Maria P. H. Nielsen (2009). *Politireformen år to – Befolkningens og samarbejdspartnerne syn på politiet i november/december 2008*. København: Rigspolitiet

Bennett, Trevor H.; Katy R. Holloway & David P. Farrington (2008). *Effectiveness of Neighbourhood Watch In Reducing Crime*. Stockholm: The Swedish National Council for Crime Prevention.

Bryman, Alan (2012). *Social research methods*. New York: Oxford University Press Inc.

Clarke, Ronald V. (2014 [1980]). Situational Crime Prevention. I Cullen, Francis T.; Robert Agnew & Pamela Wilcox, *Criminological Theory: Past to Present*. New York: Oxford University Press

Cohen, Lawrence E. & Marcus Felson (2014[1979]). Routine Activity Theory. I Cullen, Francis T.; Robert Agnew & Pamela Wilcox, *Criminological Theory: Past to Present*. New York: Oxford University Press

Danmarks Statistik. *Antal indbrud når laveste niveau i 20 år*. Danmarks Statistik. Hentet fra Danmarks Statistik: <http://www.dst.dk/da/Statistik/nyt/NytHtml?cid=20879>. Lokaliseret d. 06.02.2017

De Vaus, David (2001). *Research Design in Social Research*. London: SAGE Publications.

De Vaus; David (2014). *Surveys in Social Research*. New York: Routledge.

Det Kriminalpræventive Råd, a. *Indbrud i tal*. Det Kriminalpræventive Råd. Hentet fra DKR: <http://www.dkr.dk/indbrud/indbrud-i-tal/>. Lokaliseret d. 06.02.2017

Det Kriminalpræventive Råd, b. *Tryghedsvandringer*. Det Kriminalpræventive Råd. Hentet fra DKR: <http://www.dkr.dk/trygge-byer/tryghedsvandringer/> Lokaliseret d. 28.03.2017

Downes, David & Paul Rock (2011). *Understanding Deviance*. New York: Oxford University Press

Dyrup, Emilie; Mikkel Secher & Karen Brund (11.04.2016). *Politiet om arbejdspress: Disse opgaver bliver nedprioriteret*. TV2 Nyheder. Hentet fra Nyheder.tv2.dk: <http://nyheder.tv2.dk/samfund/2016-04-11-politiet-om-arbejdspress-disse-opgaver-bliver-nedprioriteret>. Lokaliseret d. 28.05.2017

Flyvbjerg, Bent (2010). Fem misforståelser om casestudiet. I Brinkmann, Svend & Lene Tangaard (red.) *Kvalitative metoder*. København: Hans Reitzels Forlag

Friis, Ane. Tryghedsambassadør - Dialog? Nærhed? Tryghed?. Midt- og Vestjyllands Politi. Hentet fra politi.dk: <https://www.politi.dk/NR/rdonlyres/C905B866-F438-4B12-AA3B-A9D3C2C42DBD/0/TryghedsambPjece.pdf>. Lokaliseret d. 28.03.2017

Gardner, Dan (2009). *Frygtens Anatomi* (red. Rune Brandt Larsen). Danmark: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck A/S

Garland, David (1996). The Limits of the Sovereign State - Strategies of Crime Control in Contemporary Society. *The British Journal of Criminology*.

Garland, David (2001). *The Culture of Control*. New York: Oxford University Press

Hansen, Kasper M. Spørgeskemadesign. I Andersen, Lotte B.; Kasper M Hansen. & Robert Klemmensen (2012). *Metoder i statskundskaber*. København: Hans Reitzels Forlag.

Hansen, Kasper M. & Sune Welling Hansen. Bivariat Analyse. I Andersen, Lotte B.; Kasper M Hansen. & Robert Klemmensen (2012). *Metoder i statskundskaber*. København: Hans Reitzels Forlag.

I Cullen, Francis T.; Robert Agnew & Pamela Wilcox (2014). *Criminological Theory: Past to Present*. New York: Oxford University Press

Jacobsen, Michael H. (2012). Adaptiv teori - den tredje vej til viden: En stående invitation til syntesesociologi. I Antoft, Rasmus,; Jacobsen, Michael H. & Kristiansen, Søren (red.) *Håndværk og horisonter - Tradition og nytænkning i kvalitativ metode*. Odense: Syddansk Universitetsforlag

Jacobsen, Michael H. & Sune Q. Jensen (red.) (2012). *Kvalitative udfordringer*. København: Hans Reitzels Forlag

Justitsministeriet (2010). *Indbrud i private hjem - kurven skal knækkes!*. Justitsministeriet

Jørgensen, Tanja T.; Britta Kyvsgaard; Anne-Julie B Pedersen.; Maria L. Pedersen (2015). Præventive effekter af straf og andre tiltag over for lovovertrædere - en forskningsoversigt. Justitsministeriets Forskningskontor

Kjeldsen, Lasse & Nikolaj Avlund (2016). *Tryghed i danske byområder3 - en analyse af trygheden og nabolagsproblemerne i 31 udsatte boligområder sammenlignet med andre byområder i Danmark*. Hvidovre: Center for Boligsocial Udvikling.

Kristiansen, Søren & Hanne Kathrine Krogstrup (1999). *Deltagende observation*. København K: Hans Reitzels Forlag

Kvale, Steinar & Svend Brinkmann (2009). *Interview – Introduktion til et håndværk*. København: Hans Reitzels Forlag

Larsen, Thomas (09.04.2016). Hvorfor kommer politiet ikke?. Berlingske. Hentet fra b.dk: <https://www.b.dk/nationalt/hvorfor-kommer-politiet-ikke>. Lokaliseret d. 28.05.2017

Lauridsen, Lars (07.12.2016). *DNA-mærkning skal stoppe indbrudstyvene*. Hentet fra tvmv: <http://www.tvmidtvest.dk/artikel/dna-maerkning-skal-stoppe-indbrudstyvene>. Lokaliseret d. 13.02.2017

Lilly, Robert J.; Francis T. Cullen & Richard A. Ball (2015). *Criminological Theory - Context and Consequences*. Amerika: Sage Publication Ltd.

Maxfield, Michael G. & Earl R. Babbie (2010). General Issues in Research Design. I *Research methods for criminal justice and criminology*. Wadsworth Cengage Learning

Midt- og Vestjyllands Politi (14.02.2013). *Om Midt- og Vestjyllands Politikreds*. Hentet fra Politi: https://www.politi.dk/Midtvstjylland/da/omos/om_politikredsen/. Lokaliseret d. 14.02.2017

Nabohjælp. *Vær opmærksom i hverdagen*. Nabohjælp fra Det Kriminalpræventive Råd og Trygfonden. Hentet fra Nabohjælp: <https://xn--nabohjlp-o0a.dk/til-hverdag/>. Lokaliseret d. 13.02.2017

Nielsen, Andreas Ø. & Christina G. Stephansen (2014). *Indbrud i Danmark og vores nabolande*. Hellerup: Forsikring og Pension

Pedersen, Anne-Julie B.; Britta Kyvsgaard & Flemming Balvig (2015). *Udsathed for vold og andre former for kriminalitet - Offerundersøgelserne 2005-2014 med særligt afsnit om vold og reviktimisering*. Justitsministeriet, Københavns Universitet, Det Kriminalpræventive Råd & Rigspolitiet

Petersen, Michael B. Indekskonstruktion. I Andersen, Lotte B.; Kasper M Hansen. & Robert Klemmensen (2012). *Metoder i statskundskaber*. København: Hans Reitzels Forlag.

Politi (08.02.2010). *Indbrud i beboelse*. Hentet fra Politi: https://www.politi.dk/da/borgerservice/Serviceerklaringer/sd_indbrud_beboelse/. Lokaliseret d. 14.02.2017

Politi (2016). *Politiets Tryghedsindeks – Metoderapport*.

Ritzau (05.05.2017). *Danmark ramt af mange indbrud: En årsag er parcelhusene*. TV2 Nyheder. Hentet fra Nyheder.tv2.dk: <http://nyheder.tv2.dk/krimi/2017-05-05-danmark-ramt-af-mange-indbrud-en-arsag-er-parcelhusene>. Lokaliseret d. 28.05.2017

Scherg, Rune H. (2013). *Kriminalpræventiv og utryghedsforebyggende miljø- og byplanlægning. En vidensopsamling*. København SV: Statens Byggeforskningsinstitut, Aalborg Universitet København

TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd (2017). *Hvad virker - Viden om indbrud og indbrudsforebyggelse i private hjem i Danmark*. TrygFonden & Det Kriminalpræventive Råd.

Yin, Robert K. (1994). *Case study research. Design and Methods*. London: SAGE Publications Ltd.

Bilag vedlagt fysisk i specialet

Bilag 1: Samarbejdserklæring

MIDT- OG VESTJYLLANDS **POLITI**

31. maj 2017

MIDT- OG VESTJYLLANDS
POLITI

Sagsbehandler: Erik Hykkelbjerg, pa.

Det Kriminalpræventive
Sekretariat
Stationsvej 74
7500 Holstebro

Telefon: 7258 2953

E-mail: ehy001@politi.dk

Samarbejdserklæring

Det bekræftes herved, at Det Kriminalpræventive Sekretariat ved Midt- og Vestjyllands Polit i har indgået en samarbejdsaftale med Julie Roed Erhardsen og Runa Therese Glerup fra Aalborg Universitet. Aftalen er indgået i forbindelse med Julie og Runa's speciale "Hvem bære ansvaret", der omhandler forebyggelse af indbrud i privat beboelse.

Med venlig hilsen

Erik Hykkelbjerg
Konsulent - politi

